

W numerze:

◦ *Unia Europejska*

Wojewódzka Biblioteka Publiczna
w Opolu
CZYTELNIĄ

Pomagamy sobie w pracy

opolski kwartalnik
informacyjno-metodyczny

2/2003

Wojewódzka Biblioteka Publiczna
im. Emanuela Smółki
w Opolu

Wojewódzka Biblioteka Publiczna
w Opolu

CZYTELNIA

POMAGAMY SOBIE W PRACY
Opolski kwartalnik informacyjno-metodyczny

Rocznik XLVIII

Nr 2

Opole 2003

Zespół redakcyjny:

Małgorzata Bartoszevska
Alicja Bujak
Joanna Czarkowska-Pasierbińska
Hanna Jamry
Violetta Łabędzka
Piotr Polus
Anna Śliwińska

ISSN 1427-8936

Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. Emanuela Smolki
45-081 Opole, ul. Piastowska 18 - 20
Tel.red. 0 (prefix) 77/453-64-74

Pracownia Małej Poligrafii WBP w Opolu
Nakład 170 egz.

Spis treści

<i>Od Zespołu Redakcyjnego</i>	5
<i>Dorota Tokarska-Ogorzały</i> Dzień Europejski scenariusz imprezy	7
<i>Małgorzata Bartoszevska</i> Instytucje Unii Europejskiej	9
<i>Renata Śledzińska</i> Droga Polski do Unii Europejskiej konspekt lekcji bibliotecznej dla gimnazjum i liceum	13
<i>Renata Śledzińska</i> Świadomość europejska konspekt lekcji bibliotecznej dla gimnazjum	44
<i>Monika Jašková</i> Konkursy o Unii Europejskiej <i>Polskie Euro według mnie</i> <i>Test wiedzy o Unii Europejskiej</i>	60
<i>Agnieszka Szatkowska</i> Unia Europejska konspekty lekcji bibliotecznych dla uczniów klas V, VI <i>Wspólna Europa</i> <i>Kraje członkowskie</i> <i>Historia Unii Europejskiej</i> <i>Instytucje Unii Europejskiej</i>	65 65 66 66
<i>Anna Walczak-Cichno</i> Daty i dokumenty na drodze Polski do Unii Europejskiej lekcja biblioteczna	90
Gry i zabawy w edukacji europejskiej	120
WKŁADKA <i>Hanna Jamry</i> Spotkamy się w Brukseli (gra planszowa)	

Od Zespołu Redakcyjnego

Oddajemy do rąk naszych czytelników numer specjalny „Pomagamy sobie w pracy”. Różni się on od poprzednich nie tylko formatem, ale także zawartością – w całości jest bowiem poświęcony Unii Europejskiej.

Bibliotekarze niejednokrotnie podkreślali brak materiałów metodycznych do pracy z dziećmi i młodzieżą, które dotyczyłyby Unii Europejskiej. Niniejszy numer naszego kwartalnika odpowiada na to zapotrzebowanie. Mamy nadzieję, że chociaż w części wypełni powstałą lukę, a zamieszczone w nim gry, kwizy, konkursy i zabawy stanowią będą inspiracją dla bibliotekarzy w celu przybliżenia młodzieży idei zjednoczenia Europy.

W przeważającej większości przypadków autorami zamieszczonych tekstów są bibliotekarze z Opolszczyzny. Pragniemy tą drogą złożyć im gorące podziękowania za chęć podzielenia się z innymi swoimi doświadczeniami. Specjalne podziękowania kierujemy do Pana Krzysztofa Walucha z Regionalnego Centrum Informacji Europejskiej w Płocku za wyrażenie zgody na przedruk niektórych materiałów z książki „Gry i zabawy w edukacji europejskiej” wydanej przez Szkołę Wyższą im. Pawła Włodkowica i Regionalne Centrum Informacji Europejskiej w Płocku.

W naszej bibliotece „Dzień Europejski” miał miejsce 5 lutego 2003 r. Organizacja tego Dnia miała na celu poszerzenie wiadomości o państwach Unii Europejskiej i samej Unii, przypomnienie ich historii, zwrócenie uwagi na ważne aspekty kultury i walory turystyczno-krajoznawcze. Przygotowanie całej imprezy oraz jej przebieg możliwy był dzięki współpracy z nauczycielami i rodzicami.

Dzień Europejski *(scenariusz imprezy)*

Cele:

1. Zdobywanie wiadomości o Unii Europejskiej
2. Poznanie krajów członkowskich
3. Kształcenie umiejętności korzystania z różnorodnych źródeł informacji
4. Nauka hymnu Unii Europejskiej

Metody pracy:

1. Pogadanka
2. Prezentacja
3. Gry i zabawy dydaktyczne
4. Burza mózgów, elementy dramy

Środki dydaktyczne

1. Słowniki, encyklopedie, mapy, foldery, książki i przewodniki geograficzne, których treść dotyczy państw członkowskich.
2. Flagi państw członkowskich i flaga UE.
3. Albumy o państwach członkowskich.
4. Materiały informacyjne o Unii Europejskiej.
5. Materiały informacyjne o państwach członkowskich.
6. Charakterystyczne stroje ludowe państw członkowskich.
7. Przedmioty pamiątkowe przywiezione z wycieczek do krajów członkowskich.
8. Ekspozycja potraw („szwedzki stół”).
9. Wystawa „Unia Europejska”.
10. Tekst i melodia hymnu UE.

Przebieg zajęć:

1. Odśpiewanie hymnu UE (uczestnicy).
2. Pogadanka o Unii Europejskiej (np. nauczyciel, bibliotekarz, przedstawiciel Regionalnego Centrum Informacji Europejskiej w Opolu).
3. Prezentacja państw członkowskich.
Prezentacji dokonują „mali ambasadorzy” ubrani w stroje narodowe przy „stoiskach wiadomości”. Każdy kraj, będący członkiem UE, ma swoje stoisko, na którym prezentowane są albumy zrobione przez dzieci, różnorodne materiały informacyjne, korespondencja z ambasadą danego kraju, pamiątki z podróży. Przy stoisku – flaga danego państwa.
4. Gry, zabawy i konkursy przeprowadzane po każdej prezentacji kraju – członka UE (prowadzący imprezę).
5. Degustacja potraw kuchni europejskich (uczestnicy).

Czynności przygotowawcze przez „Dniem Europejskim”

1. Korespondencja z ambasadami państw członkowskich w Polsce.
2. Wycieczka do Departamentu Integracji Europejskiej i Regionalnego Centrum Informacji Europejskiej w Opolu.
3. Zebranie materiałów do albumów o krajach członkach UE.
4. Wykonanie albumów.
5. Nauka hymnu UE.
6. Uszycie narodowych strojów państw członkowskich (rodzice).
7. Przygotowanie potraw (rodzice).
8. Przygotowanie „stoisk wiadomości”.
9. Wybór „małych ambasadorów” i przygotowanie ich do prezentacji krajów członkowskich UE.
10. Organizacja wystawy – „Unia Europejska”.
11. Przygotowanie flag państw członkowskich.

„Instytucje Unii Europejskiej” to propozycja dla bibliotekarzy, do pracy z zespołem czytelników – uczniów szkół średnich.

Poprawną odpowiedź należy zakreślić. O zasadach punktacji decyduje osoba prowadząca.

Instytucje Unii Europejskiej

1. Komisja Europejska to:
 - a) organ wykonawczy UE
 - b) organ decydujący i prawodawczy UE
 - c) organ orzekający
2. Komisja Europejska liczy:
 - a) 20 członków
 - b) 40 członków
 - c) 45 członków
3. Kadencja Komisji Europejskiej trwa:
 - a) 10 lat
 - b) 7 lat
 - c) 5 lat
4. Komisja Europejska zatrudnia:
 - a) 15 tysięcy osób
 - b) 16 tysięcy osób
 - c) 20 tysięcy osób
5. Komisja Europejska odpowiedzialna jest przed:
 - a) Parlamentem Europejskim
 - b) Trybunałem Sprawiedliwości
 - c) Komitetem Regionów
6. Zadania Komisji Europejskiej to:
 - a) czuwanie nad przestrzeganiem prawa UE
 - b) ustalanie celów politycznych
 - c) kontrola finansów
7. W którym roku utworzono Europejski Trybunał Sprawiedliwości ?
 - a) w 1947 roku
 - b) w 1953 roku
 - c) w 1962 roku

8. Europejski Trybunał Sprawiedliwości ma swoją siedzibę:
- a) w Luksemburgu
 - b) w Brukseli
 - c) w Strasburgu
9. W Europejskim Trybunale Sprawiedliwości zasiada:
- a) 15 sędziów
 - b) 20 sędziów
 - c) 25 sędziów
10. Europejski Trybunał Sprawiedliwości:
- a) rozpatruje wnioski i wydaje orzeczenia
 - b) wydaje opinie w kwestiach polityki regionalnej i lokalnej
 - c) ustala poziom stóp procentowych
11. Gdzie mieści się Generalny Sekretariat Parlamentu Europejskiego?
- a) w Brukseli
 - b) w Luksemburgu
 - c) w Strasburgu
12. W ilu komisjach pracują członkowie Parlamentu Europejskiego:
- a) 19
 - b) 20
 - c) 24
13. Kadencja Parlamentu Europejskiego trwa:
- a) 8 lat
 - b) 5 lat
 - c) 10 lat
14. W Parlamencie Europejskim zasiada:
- a) 587 deputowanych
 - b) 626 deputowanych
 - c) 780 deputowanych
15. Jaką funkcję pełni Parlament Europejski w UE?
- a) ustawodawczą i kontrolną
 - b) wytycza główne kierunki polityki
 - c) zawiera porozumienia międzynarodowe w imieniu UE
16. Ile miejsc w Parlamencie Europejskim będzie miała Polska, kiedy w 2004 r. stanie się członkiem UE?
- a) 50
 - b) 54
 - c) 56

17. Europejski Bank Centralny ma siedzibę:
- a) we Frankfurcie nad Menem
 - b) w Londynie
 - c) w Brukseli
18. Data uroczystego otwarcia Europejskiego Banku Centralnego to:
- a) 1 czerwca 1998 roku
 - b) 4 lipca 2001 roku
 - c) 10 września 2001 roku
19. Kadencja prezesa Europejskiego Banku Centralnego trwa :
- a) 4 lata
 - b) 6 lat
 - c) 8 lat
20. Główne zadania Europejskiego Banku Centralnego to :
- a) zarządzanie rezerwami walutowymi państw UE
 - b) składanie propozycji aktów ustawodawczych dotyczących polityki fiskalnej
 - c) ustalanie priorytetów gospodarczych
21. Kiedy powołano Komitet Regionów:
- a) w 1990 roku
 - b) w 1991 roku
 - c) w 1993 roku
22. Na mocy którego Traktatu powołano Komitet Regionów?
- a) z Maastricht
 - b) Paryskiego
 - c) Nicejskiego
23. Kadencja Komitetu Regionów trwa:
- a) 4 lata
 - b) 5 lat
 - c) 6 lat
24. Ilu reprezentantów regionalnych i lokalnych wchodzi w skład Komitetu Regionów?
- a) 250
 - b) 222
 - c) 280
25. Jakie zadania realizuje Komitet Regionów?
- a) wydaje opinie w kwestii polityki regionalnej i rozwoju regionalnego UE
 - b) rozpatruje skargi wnoszone przez państwa członkowskie UE
 - c) koordynuje politykę gospodarczą państw UE

26. W którym roku powołano Trybunał Obrachunkowy lub Trybunał Rewidentów Księgowych (druga nazwa)?
- a) 1977
 - b) 1987
 - c) 1997
27. Kadencja Trybunału Obrachunkowego (Trybunału Rewidentów Księgowych) trwa:
- a) 3 lata
 - b) 6 lat
 - c) 7 lat
28. Główne zadania Trybunału Obrachunkowego .Trybunału Rewidentów Księgowych to:
- a) kontrola finansów i ocena prawidłowości wykorzystania wydatków wspólnotowych
 - b) przeprowadzanie operacji dewizowych
 - c) zawieranie międzynarodowych porozumień finansowych w imieniu UE
29. Na mocy którego traktatu utworzono Bank Inwestycyjny:
- a) Rzymskiego
 - b) Nicejskiego
 - c) Amsterdamskiego
30. Głównym celem Banku Inwestycyjnego jest:
- a) udzielanie kredytów państwom członkowskim
 - b) kontrola finansów UE
 - c) przeprowadzanie operacji dewizowych
31. Głównym zadaniem Rady Unii Europejskiej jest:
- a) koordynacja ogólnej polityki gospodarczej krajów wspólnoty, tworzenie prawodawstwa dla Unii
 - b) rozpatrywanie skarg wnoszonych przez państwa członkowskie
 - c) ocena prawidłowości wykorzystania wydatków
32. Rada Unii Europejskiej to organ:
- a) kontrolujący wydatki
 - b) decyzyjny i prawodawczy Unii Europejskiej
 - c) zarządzający budżetem
33. Kto tworzy Radę Unii Europejskiej ?
- a) ministrowie poszczególnych resortów każdego z państw członkowskich
 - b) sędziowie państw członkowskich
 - c) komisarze państw członkowskich

Odpowiedzi:

1 a, 2 a, 3 c, 4 b, 5 a, 6 a, 7 b, 8 a, 9 a, 10 a, 11 b, 12 a, 13 b, 14 b, 15 a, 16 a, 17 a, 18 a, 19 c, 20 a, 21 b, 22 a, 23 a, 24 b, 25 a, 26 a, 27 b, 28 a, 29 c, 30 a, 31 a, 32 b, 33 a

Miejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Krapkowicach uczestniczyła w projekcie „Przygotowanie lokalnych punktów informacji europejskiej”, biorąc udział w cyklu szkoleń zorganizowanych przez Centrum Europejskie przy Domu Współpracy Polsko-Niemieckiej oraz Wojewódzką Bibliotekę Publiczną im. Emanuela Smołki w Opolu. Zakres tematyki dotyczył zagadnień związanych z Unią Europejską.

Po otrzymaniu certyfikatu w czerwcu 2002 r. zaczął w bibliotece działać Lokalny Punkt Informacji o Unii Europejskiej. Świadomość biblioteki odnośnie ważności informacji, z którymi trzeba dotrzeć do czytelnika sprawiła, że Punkt bazując na posiadanym księgozbiore postanowił rozszerzyć swą ofertę dla czytelnika, organizując różnego rodzaju formy pracy. Jedną z propozycji są lekcje biblioteczne dla dzieci i młodzieży.

Edukacja Europejska skierowana jest do wszystkich grup wiekowych.

Droga Polski do Unii Europejskiej

(konspekt lekcji bibliotecznej dla gimnazjum i liceum)

Cele:

1. Poszerzenie wiadomości na temat UE.
2. Wyjaśnienie, dlaczego wstępujemy do UE.
3. Przedstawienie drogi Polski do UE.

Pomoce:

- Mapa fizyczna Europy.
- Mapa „Unia Europejska i inne kraje kandydujące”.
- Plansze z zagadnieniami do odczytu.
- Broszury: „50 pytań o UE”, „Unia bez Tajemnic” i inne
- Wybrane artykuły z prasy: Ostrowski M.: Poseł do gwiazd ze Strasburga (Polityka 2003 nr 2); Urbanowicz J.: Kopenhaskie rozwiązania (Wprost 2002 nr 54)
- Kaczmarek J.: Unia Europejska: Rozwój i zagrożenia, Wrocław 2001
- Unia Europejska : Podręcznik akademicki, Warszawa 1997
- Chachór Z.: Leksykon Unii Europejskiej, Wrocław 2002
- Kalendarz Unii Europejskiej

Metody pracy:

pogadanka, dyskusja, praca indywidualna i w grupach, ekspozycja

Przebieg zajęć:

- I. Wprowadzenie do tematu poprzez omówienie argumentów przemawiających za wstąpieniem Polski do UE.
- II. Droga Europy do Unii – przedstawienie poszczególnych etapów w oparciu o kalendarium.
- III. Droga Polski do Europy – omówienie najważniejszych wydarzenia w historii Polski (pogadanka):
 - 1830 r. – Walka o niepodległość
 - 1864 r. – Powstanie Styczniowe
 - 1918 r. – Odzyskanie niepodległości
 - 1989 r. – Obrady Okrągłego Stołu
- IV. Droga Polski do UE – przedstawienie poszczególnych etapów w oparciu o kalendarium.
- V. Proces rozszerzenia UE – omówienie przez prowadzącego następujących plansz:
 1. Polska w grupie państw kandydujących.
 2. Państwa ubiegające się o członkostwo w UE.
 3. Podstawy prawne rozszerzenia UE.
 4. Kryteria kopenhaskie 1993 r.
 5. Procedura przyjmowania nowych państw do UE.
 6. Obszary negocjacji Polski z UE.

Droga Europy do Unii

1950

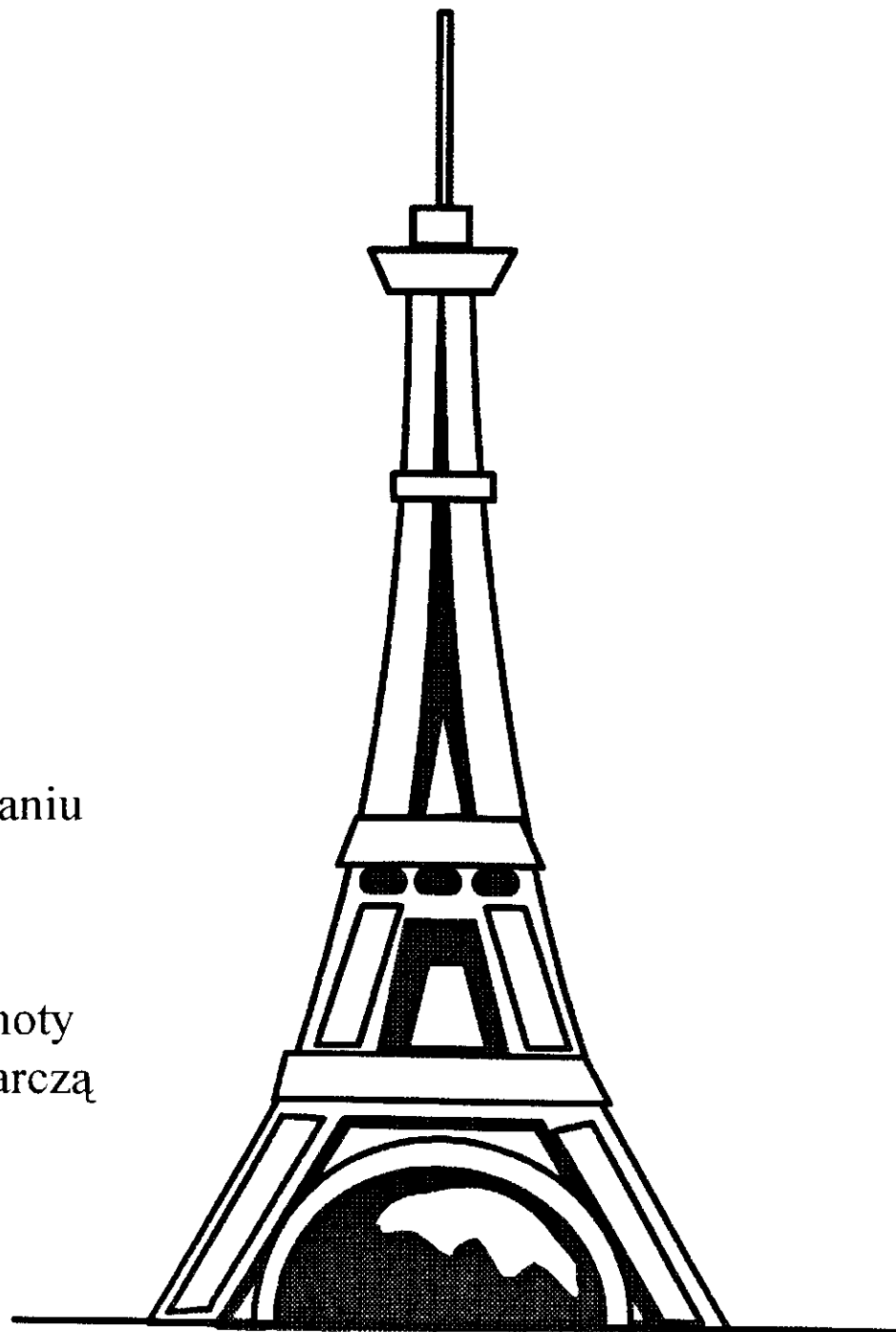
9 maja francuski minister spraw zagranicznych Robert Schuman zaproponował utworzenie Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali

1951

18 kwietnia Belgia, Francja, Holandia, Luksemburg, Niemcy i Włochy podpisały w Paryżu Traktat o powołaniu Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali

1957

25 marca w Rzymie sześć krajów Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali powołało Europejską Wspólnotę gospodarczą (EWG) i Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (EURATOM)

1968

1 lipca zaczęła funkcjonować unia celna Wspólnot Europejskich, ze wspólną taryfą celną wobec państw trzecich

1973

1 stycznia weszły w życie układy o przystąpieniu do Wspólnot Europejskich trzech nowych państw członkowskich: Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii (podpisane 22 stycznia 1972 roku)

1978

6-7 lipca Rada Europejska na posiedzeniu w Bremie podjęła decyzję o utworzeniu Europejskiego Systemu Walutowego wraz z Europejską Jednostką Walutową (ECU). System zaczął funkcjonować 1 stycznia 1979 roku.

1979

7-10 czerwca odbyły się pierwsze bezpośrednie wybory do Parlamentu Europejskiego. Obywatele państw członkowskich Wspólnot wybrali 410 deputowanych.

1981

1 stycznia weszła w życie (podpisana 28 maja 1979 roku) umowa o przystąpieniu Grecji do Wspólnot Europejskich.

1985

12 czerwca podpisano umowy o przystąpieniu Portugalii i Hiszpanii do Wspólnot Europejskich (weszły w życie 1 stycznia 1986 roku).

1986

17 i 28 lutego podpisano Jednolity Akt Europejski, zmieniający i uzupełniający traktat o utworzeniu EWG, EWWiS i EUROATOM-u. Jego najważniejszym postanowieniem była zapowiedź utworzenia Rynku Wewnętrznego do końca 1992 roku.

1992

7 lutego ministrowie spraw zagranicznych i finansów państw członkowskich Wspólnot Europejskich podpisali w Maastricht Traktat o Unii Europejskiej (wszedł w życie 1 listopada 1993 roku).

1993

1 stycznia weszły w życie postanowienia o utworzeniu Rynku Wewnętrznego.

21-22 czerwca na szczycie Rady Europejskiej w Kopenhadze wyrażono zgodę na przystąpienie w przyszłości do Unii Europejskiej Krajów Europy Środkowej i Wschodniej, w tym Polski.

1995

1 stycznia weszły w życie umowy o przystąpieniu kolejnych państw do Unii Europejskiej: Austrii, Finlandii i Szwecji (podpisane 24 czerwca 1994 roku).

15-16 grudnia na posiedzeniu Rady Europejskiej w Madrycie potwierdzono zamiar utworzenia w 1999 roku Unii Gospodarczej i Walutowej.

1996

29 marca w Turynie rozpoczęła się Konferencja Międzyrządowa państw członkowskich Unii Europejskiej mająca za zadanie reformę wewnętrzną Unii (przygotowanie do poszerzenia Unii).

1997

2 października podpisano Traktat Amsterdamski zawierający uzgodnienia Konferencji Międzyrządowej.

1998

12 marca w Londynie odbywało się pierwsze spotkanie państw aspirujących do Unii Europejskiej z państwami członkowskimi UE na Konferencji Europejskiej „15 + 11”.

30 marca odbyła się konferencja otwierająca proces akcesji 11 państw stowarzyszonych z Unią Europejską.

31 marca odbyły się Konferencje Międzyrządowe otwierające negocjacje z sześcioma państwami stowarzyszonymi (Polską, Czechami, Węgrami, Słowenią, Estonią i Cyprzem).

W kwietniu rozpoczęła się screening, czyli proces przeglądu prawodawstwa 6 krajów kandydujących pod kątem zgodności z *acquis communautaire* (dorobkiem prawnym Wspólnot Europejskich).

15-16 czerwca odbyło się posiedzenie Rady Europejskiej w Cardiff, na którym potwierdzono wcześniejsze cele Unii Europejskiej – utworzenie Unii Gospodarczej i Walutowej w 1999 roku, przyszłe rozszerzenie Unii Europejskiej o kraje Europy Środkowej i Wschodniej oraz konieczność walki z bezrobociem.

10 listopada w Brukseli otwarto właściwe negocjacje z 6 państwami kandydującymi w siedmiu obszarach.

1999

1 stycznia rozpoczął się trzeci etap realizacji Unii Gospodarczej i Walutowej – proces wprowadzania do obiegu wspólnej waluty europejskiej – euro.

24-25 marca w Berlinie, odbyło się spotkanie Rady Europejskiej, na którym uzgodniono ostateczny kształt reform UE zawartych w Agendzie 2000 oraz ich aspekt finansowy.

1 maja wszedł w życie Traktat Amsterdamski.

3-4 czerwca w Kolonii odbył się szczyt Rady Europejskiej, podczas którego zapadła decyzja o przeprowadzeniu reformy unijnych instytucji do końca 2000 roku. Postanowiono również, że do tego czasu Unia Zachodnioeuropejska (UZE) zostanie włączona do UE.

2000

14 lutego - Otwarcie konferencji międzyrządowej, która miała uzgodnić kolejną reformę unijnych instytucji i mechanizmów decyzyjnych i zapisać je w postaci kolejnej nowelizacji traktatu na grudniowym szczycie w Nicei (Traktat Nicejski).

7-11 grudnia - Obradujący w Nicei przez cztery dni szefowie państw Unii Europejskiej osiągnęli porozumienie w sprawie reformy instytucji UE. Przywódcy Piętnastki uznali, że „od daty wejścia w życie Traktatu z Nicei Unia będzie w stanie powitać nowe państwa, gdy tylko wykażą zdolność do sprostania obowiązkom, wynikającym z członkostwa”. Zatwierdzono reformę Rady Ministrów (powiększonej w przyszłości o 12 państw), Parlamentu Europejskiego i Komisji. Proklamowana została Karta Praw Podstawowych - zbiór praw człowieka i swobód obywatelskich.

2001

15-16 czerwca - Przywódcy 15 państw UE zebrani na szczycie w Göteborgu zobowiązali się, że „kandydaci, którzy będą gotowi”, będą mogli zakończyć negocjacje członkowskie przed końcem 2002 roku i przystąpić do Unii w 2004 roku. Poza tym szczyt Unii Europejskiej zalecił przeprowadzenie reformy systemów emerytalnych

i ochrony zdrowia w ramach coraz bardziej potrzebnej Piętnastce strategii przeciwdziałania ujemnym skutkom starzenia się unijnych społeczeństw. Przywódcy Piętnastki wezwali też do dalszej liberalizacji handlu międzynarodowego w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) i do większego zaangażowania przemysłu w badania naukowe.

14-15 grudnia - Szczyt Unii Europejskiej w Laeken pod Brukselą zamieścił w dokumencie końcowym listę 10 krajów kandydujących do UE, w tym Polskę, które mają szansę na członkostwo w 2004 roku. Pozostałe wymienione państwa to: Cypr, Czechy, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Słowacja, Słowenia i Węgry. Do zapisu wprowadzono dodatkowy warunek, że prócz tempa negocjacji liczy się również dalszy postęp w reformach. Zgromadzeni w Laeken pod Brukselą przywódcy państw i rządów Unii Europejskiej przyjęli również, jako część dokumentu końcowego szczytu, proponowaną przez Belgię „Deklarację z Laeken”. Jest ona poświęcona przyszłości Europy i reformie instytucji unijnych w związku z planowanym rozszerzeniem Unii.

2002

28 lutego - Delegaci rządów i parlamentów 15 państw Unii Europejskiej i 13 krajów kandydujących oraz instytucji UE zapoczątkowali prace „Konwentu Europejskiego” w sprawie nowej reformy Unii. Przewodniczącym konwentu jest Valery Giscard d'Estaing. 105-osobowy konwent ma zaproponować sposoby „pogłębienia integracji”. Konwent ma obradować około roku, spotykając się co miesiąc w Brukseli. Jego propozycje posłużą następnie jako punkt wyjścia do uzgodnienia nowej reformy Unii przedstawicielom rządów państw członkowskich, którzy podejmą ostateczne decyzje w tej sprawie na forum tzw. konferencji międzyrządowej.

15-16 marca - Szczyt Unii Europejskiej w Barcelonie postanowił, żeby od początku 2004 roku wszystkie firmy w Unii miały wolny wybór dostawców energii elektrycznej i gazu.

21-22 czerwca - Szczyt Unii Europejskiej w Sewilli, potwierdził zamiar Piętnastki poszerzenia jej w 2004 roku o 10 krajów, w tym o Polskę.

Polska droga do Europy

Nasze wejście do Unii Europejskiej będzie kolejnym, po walkach narodowowyzwoleńczych, przekreśleniu rozbiorów i odbudowie państwa w 1918 roku oraz obradach okrągłego stołu w 1989 roku, historycznym wydarzeniem, potwierdzającym naszą przynależność do Zachodu.

1830

Niespokojnie było w całej Europie: o niepodległość walczyli Belgowie, w obronie swojej konstytucji wystąpili Francuzi. A w Polsce powstańcy bili się z Rosjanami o niepodległość, ale i o uniemożliwienie Rosji interwencji w Belgii.

1863

Powstańcy styczniowi podjęli nieudaną próbę walki o niepodległość z rosyjskim zaborcą. Powstanie uzyskało poparcie europejskich socjalistów. Wzmocniło ten ruch, będąc jednym z czynników prowadzących do stworzenia I Międzynarodówki.

1918

Po prawie 150 latach Polska odzyskała niepodległość. Zmieniła się też cała Europa. Na mapie pojawiły się m.in. Czechosłowacja, Węgry, Jugosławia, Litwa, Łotwa i Estonia, Austria i Niemcy przekształciły się z monarchii w republiki.

1989

Obrady Okrągłego Stołu, które trwały od 6 lutego do 5 kwietnia 1989 roku, zapoczątkowały proces upadku komunizmu w Europie Środkowej. W krajach bloku wschodniego przeprowadzono wolne wybory. Litwa, Łotwa, Estonia, Ukraina i Białoruś odzyskały niepodległość.

Droga Polski do Unii Europejskiej

1989

19 września Polska i Wspólnota Europejska podpisały umowę w sprawie handlu i współpracy gospodarczej.

1991

26 stycznia polski rząd powołał Pełnomocnika do spraw Integracji Europejskiej oraz Pomocy Zagranicznej.

16 grudnia podpisano Układ Europejski – umowę o stowarzyszeniu Polski ze Wspólnotami Europejskimi oraz ich państwami członkowskimi.

26 listopada Polska została przyjęta do Rady Europy.

1992

1 marca weszła w życie Umowa Przejściowa dotycząca wcześniejszego obowiązywania niektórych postanowień Umowy Stowarzyszeniowej Polski ze Wspólnotami Europejskimi (Układu Europejskiego).

4 lipca Sejm upoważnił Prezydenta RP do ratyfikacji Układu Europejskiego.

1993

9 maja Polska uzyskała status partnera stowarzyszonego Unii Zachodnioeuropejskiej (UZE).

21-22 czerwca na posiedzeniu Rady Europejskiej w Kopenhadze określono polityczne i ekonomiczne kryteria przystąpienia krajów Europy Środkowej i Wschodniej do Unii Europejskiej.

17 października Prezydent RP ratyfikował Układ Europejski.

1994

1 lutego wszedł w życie Układ Europejski.

8 kwietnia Polska złożyła oficjalny wniosek o członkostwo w Unii Europejskiej.

8-10 grudnia Rada Europejska przyjęła w Essen postanowienia dotyczące strategii przedczłonkowskiej dla państw stowarzyszonych Europy Środkowej i Wschodniej.

1995

3 maja została opublikowana tzw. Biała Księga pt. „Przygotowanie krajów Europy Środkowej i Wschodniej do integracji z Rynkiem Wewnętrznym Unii Europejskiej” (przyjęta na szczycie UE w Cannes).

1996

26 lipca Polska przesłała Komisji Europejskiej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu niezbędnym do przygotowania opinii w sprawie wniosku Polski o członkostwo w Unii Europejskiej.

8 sierpnia Sejm uchwalił ustawę o utworzeniu Komitetu Integracji Europejskiej.

1997

28 stycznia Rada Ministrów przyjęła i przekazała do Sejmu dokument pt. „Narodowa Strategia Integracji”. Zakładano w nim, że negocjacje członkowskie rozpoczną się na początku 1998 roku i mogą zakończyć się przed rokiem 2000. Końcowym etapem będzie ratyfikacja traktatu akcesyjnego (traktatu o przystąpieniu) przez Polskę, państwa członkowskie Unii i Parlament Europejski.

16 lipca Komisja Europejska ogłosiła pozytywną opinię na temat polskiego wniosku o członkostwo w Unii Europejskiej w Agendzie 2000.

1998

31 marca rozpoczęły się negocjacje o członkostwo Polski w Unii Europejskiej (I posiedzenie Konferencji Międzyrządowej otwierające negocjacje z sześcioma państwami stowarzyszonymi).

29 kwietnia Komitet Integracji Europejskiej przyjął „Narodowy Program Przygotowania Polski do Członkostwa w UE”, będący odpowiedzią na unijny dokument „Partnerstwo dla Członkostwa”.

10 listopada otwarto w Brukseli właściwe negocjacje w siedmiu obszarach negocjacyjnych (II posiedzenie Konferencji Międzyrządowej RP-UE).

11 grudnia Polska złożyła 5 kolejnych stanowisk negocjacyjnych (prawo spółek, ochrona konsumenta i zdrowia, stosunki zewnętrzne, statystyka oraz unia celna).

1999

29 stycznia nastąpiło przekazanie przez Polskę trzech nowych stanowisk negocjacyjnych (swobodny przepływ towarów, polityka konkurencji, unia gospodarcza i walutowa).

12 lutego Polska przekazała swoje stanowisko dotyczące rybołówstwa.

19 kwietnia zamknięto negocjacje w obszarze statystyka.

19 maja zamknięto negocjacje dotyczące telekomunikacji i technologii informacyjnych, polityki przemysłowej oraz ochrony konsumentów i zdrowia.

24 maja Polska przekazała stanowisko negocjacyjne w dwóch nowych obszarach (polityka socjalna i zatrudnienie oraz energia).

W lipcu przekazano stronie unijnej tzw. II pakiet stanowisk negocjacyjnych (swoboda przepływu kapitału, swoboda przepływu usług, podatki, swoboda przepływu towarów oraz transport).

Polska stała się członkiem NATO.

Rząd ogłosił gotowość zakończenia przygotowań do członkostwa w Unii Europejskiej z dniem 1 stycznia 2003 r.

2000

14 czerwca, po dwóch latach rozmów z czołowymi kandydatami, UE otworzyła rokowania we wszystkich 30 obszarach negocjacji. Z tzw. pierwszą szóstką, w tym z Polską, otwarto ostatni i jeden z najtrudniejszych obszarów - rolnictwo.

Polska wraz z Węgrami i Estonią znalazła się wśród państw najbliższych spełnienia ekonomicznych kryteriów członkostwa.

7-12 grudnia obradował europejski szczyt w Nicei, na którym przywódcy Piętnastki zatwierdzili reformę UE, mającą na celu dostosowanie instytucji UE do przyjęcia 12 nowych państw. Polska otrzymała tyle samo głosów (27 na 345), co Hiszpania w przyszłej Radzie Ministrów i 54 miejsca w 732-osobowym Parlamencie Europejskim.

Przywódcy unijni uznali, że od daty wejścia w życie Traktatu Nicejskiego Unia będzie w stanie powitać nowe państwa, gdy tylko będą zdolne do sprostania obowiązkowi, wynikającemu z członkostwa.

W grudniu Polska zamknęła trzynasty dział negocjacji z UE - przez cały 2000 r. udało się zamknąć tylko cztery dziedziny rokowań.

2001

Podczas szczytu UE w Göteborgu 15-16 czerwca przywódcy UE zobowiązali się, że „kandydaci, którzy będą gotowi”, mogą zakończyć negocjacje członkowskie przed końcem 2002 roku i przystąpić do Unii w 2004 roku. Oświadczyli, że „proces poszerzenia jest nieodwracalny”. Zapowiedziano, że celem jest, aby państwa kandydujące mogły już jako członkowie uczestniczyć w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2004 r.

20 grudnia Polska zakończyła negocjacje członkowskie z UE w sprawie przepływu osób w poszerzonej Unii. Postanowiono, że unijny rynek pracy całkowicie otworzy się dla Polaków w siedem lat po przystąpieniu do UE.

2002

30 stycznia KE zaproponowała przeznaczenie w budżecie unijnym na lata 2004-2006 nieco ponad 40 mld euro dla nowych członków, w tym około 20 mld euro dla Polski. Największą pozycję w budżecie miałyby stanowić fundusze strukturalne (dla Polski 12,8 mld euro na trzy lata).

21 marca Polska i Unia Europejska zakończyły trudne negocjacje w dziale „swobodny przepływ kapitału”, obejmującym obrót ziemią.

1 października Polska i UE formalnie zakończyły negocjacje o polityce regionalnej. Nie ustalono jednak, ile pieniędzy Polska może otrzymać z unijnych funduszy strukturalnych i spójności. Był to 27. zamknięty obszar rokowań. Otwarte pozostały: polityka konkurencji, rolnictwo i budżet.

9 października Komisja Europejska na sesji Parlamentu Europejskiego zarekomendowała zakończenie w tym roku negocjacji członkowskich z Polską i dziewięcioma innymi krajami (Cypr, Czechy, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Słowacja, Słowenia i Węgry), uznając je za gotowe do członkostwa w Unii Europejskiej w 2004 roku.

24-25 października szczyt Unii Europejskiej w Brukseli przyjął decyzje, umożliwiające Polsce i 9 innym krajom kandydującym przystąpienie do Unii w 2004 roku. Unia potwierdziła determinację, żeby zakończyć negocjacje członkowskie z tymi krajami na szczycie w Kopenhadze i podpisać Traktat o ich przystąpieniu w Atenach w kwietniu 2003 roku.

18 listopada ministrowie spraw zagranicznych Piętnastki ustalili 1 maja 2004 r. jako datę rozszerzenia Unii Europejskiej o Polskę i dziewięć pozostałych krajów kandydujących.

13-14 grudnia - Polska na szczycie w Kopenhadze kończy negocjacje akcesyjne.

2003

8 kwietnia - rząd zgadza się na podpisanie przez Polskę traktatu akcesyjnego 16 kwietnia

9 kwietnia Parlament Europejski popiera przyjęcie Polski do UE 1 maja 2004 r.

16 kwietnia w Atenach - przywódcy Piętnastki i politycy reprezentujący dziesiątkę państw, które przystąpią do UE od 1 maja 2004 r. złożyli podpisy pod traktatem akcesyjnym.

Zabiegi Polski o członkostwo w Unii Europejskiej nie oznaczają, że Polska jest w „drodze do Europy”.

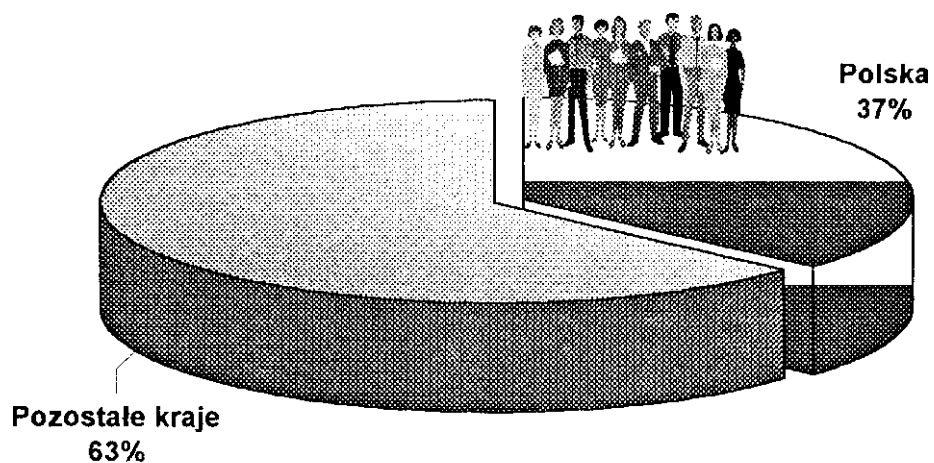
Polska w Europie była, jest i będzie. Nie chodzi tu jedynie o definicję geograficzną. Przede wszystkim należymy do europejskiej wspólnoty duchowej i kulturalnej, będącej podstawą cywilizacji łacińskiej.

Droga Polski do Unii Europejskiej

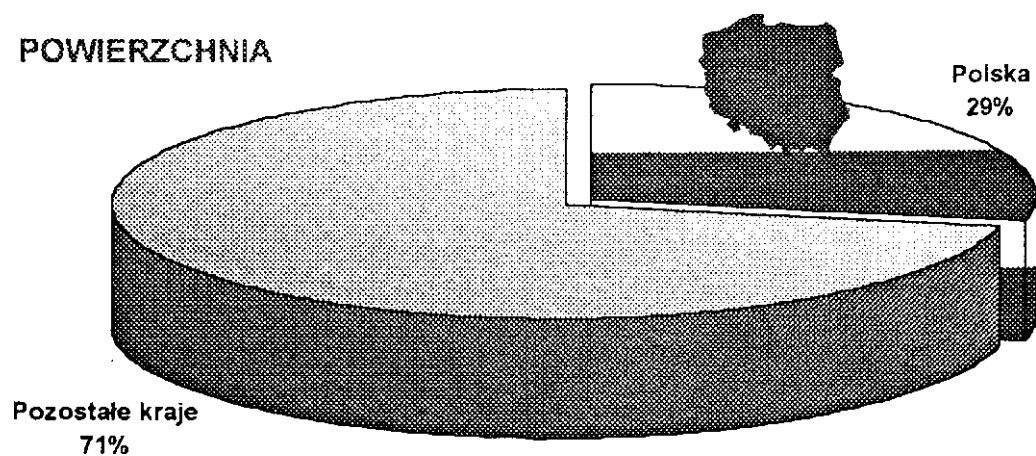

Polska w grupie państw kandydujących

LUDNOŚĆ

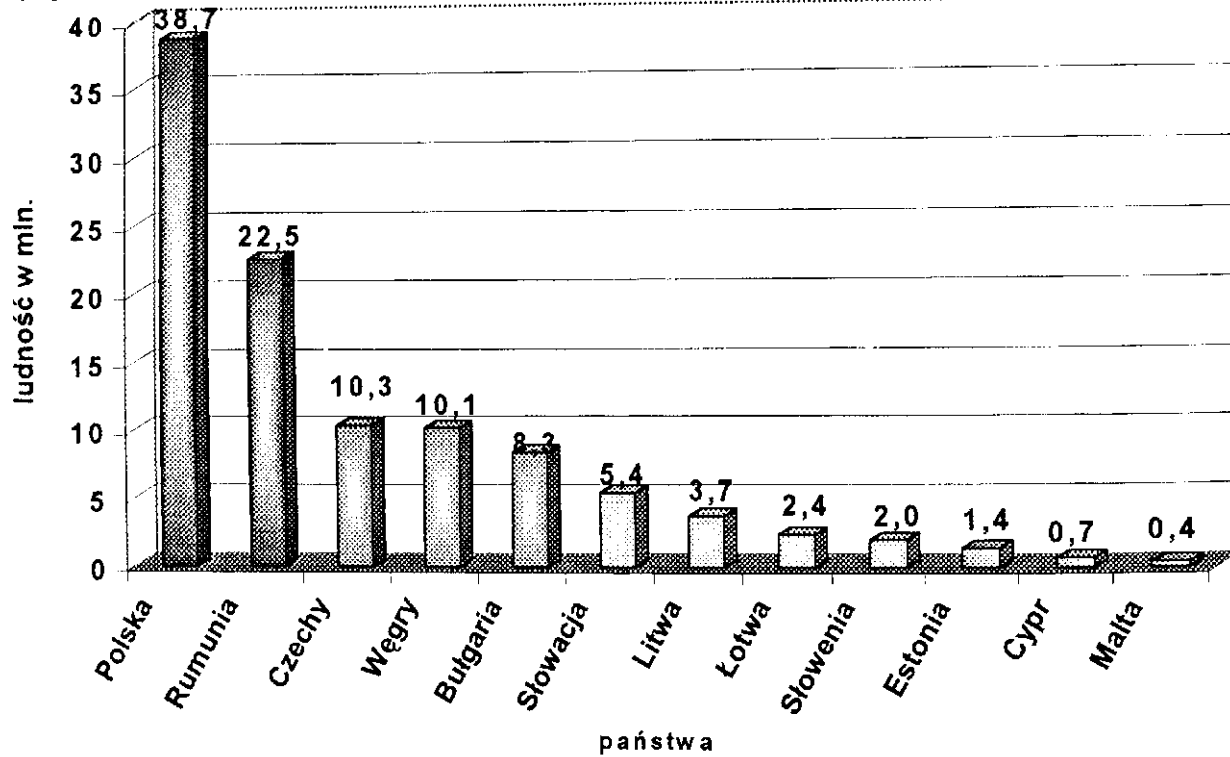
POWIERZCHNIA

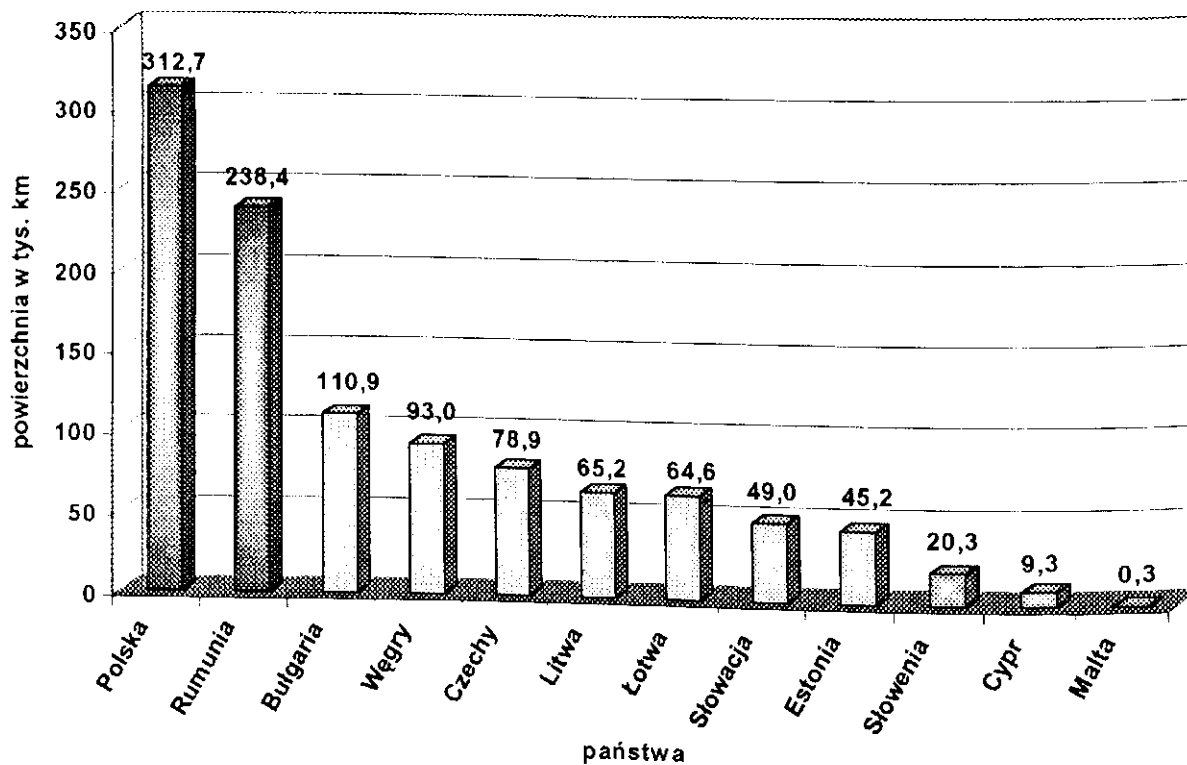
* Polska na tle 12 państw kandydujących
do Unii Europejskiej
Stan – 2000 r.

Polska w grupie państw kandydujących

LUDNOŚĆ

POWIERZCHNIA

Państwa ubiegające się o członkostwo w Unii Europejskiej

		Umowa stowarzyszeniowa	Wniosek o członkostwo
	BUŁGARIA	w mocy od 1995 r.	1995 r.
	CYPR	w mocy od 1973 r.	1990 r.
	REP.CZESKA	w mocy od 1995 r.	1996 r.
	ESTONIA	podpisana w 1995 r.	1995 r.
	LITWA	podpisana w 1995 r.	1995 r.
	ŁOTWA	podpisana w 1995 r.	1995 r.
	MALTA	w mocy od 1971 r.	1990 r.
	POLSKA	w mocy od 1994 r.	1994 r.
	RUMUNIA	w mocy od 1995 r.	1994 r.
	SŁOWACJA	w mocy od 1995 r.	1995 r.
	SŁOWENIA	w mocy 1995 r.	1996 r.
	WĘGRY	w mocy od 1994 r.	1994 r.
	TURCJA		1987 r.

Podstawy prawne rozszerzenia Unii Europejskiej

Traktat o utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej – 1957
Otwarta formuła EWG.

Traktat o Unii Europejskiej - 1992
Każde państwo europejskie może złożyć wniosek o członkostwo w Unii Europejskiej.

Szczyt Unii Europejskiej w Kopenhadze – 1993
Postanowienie, że każde państwo Europy Środkowej lub Wschodniej, które będzie w stanie zrealizować zobowiązania wynikające z członkostwa oraz będzie spełniać wymagania ekonomiczne i polityczne może zostać członkiem Unii Europejskiej.

Biała Księga „Przygotowanie krajów stowarzyszonych do integracji” – 1995

Określenie najistotniejszych działań przystosowawczych dla krajów kandydujących do Jednolitego Rynku.

„Agenda 2000” - 1997

**Ustanowienie finansowej pomocy dla państw kandydujących.
Decyzja o rozpoczęciu negocjacji z pierwszą grupą 10 krajów kandydujących.**

"Kryteria Kopenhaskie"
Szczyt Unii Europejskiej - Kopenhaga 1993 r.

Kryteria, które muszą spełnić państwa pragnące stać się członkami UE:

posiadać stabilne instytucje gwarantujące demokrację, rządy prawa, respektować prawa człowieka oraz ochronę mniejszości

posiadać funkcjonującą gospodarkę rynkową, która sprosta konkurencji w ramach Unii Europejskiej

posiadać zdolność do przyjęcia zobowiązań wynikających z członkostwa w Unii Europejskiej, włączając realizację celów unii politycznej, ekonomicznej i monetarnej

Procedura przyjmowania nowych państw do Unii Europejskiej

Droga Hiszpanii

1975

Złożenie wniosku o członkostwo Unii Europejskiej

1979/85

Negocjacje z Komisją Europejską

1985

Decyzja Rady Unii Europejskiej głosowanie w Parlamencie Europejskim

1985/86

Ratyfikacja układu w państwach członkowskich Unii Europejskiej

1986

Przyjęcie nowego członka do Unii Europejskiej

Droga Polski

1994

1998 - ?

?

?

?

Obszary negocjacji Polski z Unią Europejską

- Swobodny przepływ towarów
 - Swobodny przepływ osób
 - Prawo spółek
 - Polityka konkurencji
 - Rolnictwo
 - Polityka transportowa
 - Podatki
 - Polityka społeczna i zatrudnienia
 - Energia
 - Kultura i polityka audiowizualna
 - Polityka regionalna
 - Środowisko
 - Wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne
 - Unia celna
 - Finanse i budżet
-
- + Swoboda świadczenia usług
 - + Unia gospodarcza i walutowa
 - + Statystyka
 - + Polityka przemysłowa
 - + Małe i średnie przedsiębiorstwa
 - + Nauka i badania
 - + Edukacja
 - + Telekomunikacja
 - + Ochrona konsumentów i zdrowia
 - + Stosunki zewnętrzne
 - + Polityka zagraniczna i bezpieczeństwo
 - + Kontrola finansowa
 - + Polityka audiowizualna
 - + Swoboda świadczenia usług

+ oznacza, że negocjacje zostały tymczasowo zamknięte (stan: koniec 2000 r.)

Świadomość europejska (konspekt lekcji bibliotecznej dla gimnazjum)

Cele:

1. Rozwijanie świadomości wspólnoty kulturowej Europy.
2. Przekazanie wiedzy na temat historii Unii Europejskiej.
3. Poznanie podstawowych pojęć związanych z UE.
4. Zapoznanie uczniów z organami UE.

Pomoce:

- Mapa fizyczna Europy.
- Mapa „Unia Europejska i inne kraje kandydujące”.
- Plansze z zagadnieniami do odczytu.
- Broszury: „50 pytań o UE”, „Unia bez tajemnic” i inne.
- Wybrane artykuły z prasy, np.: Ostrowski M.: Posel do gwiazd ze Strasbourga (Polityka 2/2003)
- Markowska W.: Mity Greków i Rzymian, Warszawa, 2000
- Kaczmarek J.: Unia Europejska: Rozwój i zagrożenia., Wrocław 2001
- Unia Europejska : podręcznik akademicki, Warszawa 1997
- Czachór Z.: Leksykon Unii Europejskiej, Wrocław 2002

Metody pracy:

pogadanka, dyskusja, praca indywidualna i w grupach

Przebieg zajęć:

- I. Wprowadzenie do tematu poprzez ustalenie:
 1. Położenie geograficznego Europy, ukształtowania powierzchni (praca z mapą).
 2. Wyjaśnienie pochodzenia nazwy Europa.
 3. Odczytanie mitu o Europie.
 4. Omówienie wspólnych podstaw cywilizacyjnych (pogadanka).
 - A. demokracja grecka,
 - B. prawo rzymskie,
 - C. tradycja chrześcijańska.
- II. Rys historyczny (forma pogadanka)
 1. Historia powstania UE.
 - twórcy zjednoczonej Europy,
 - patroni Europy,

2. Fundamenty prawne UE.

III. Podstawowe wiadomości o UE (prezentacja i omówienie przez uczniów plansz z zagadnieniami):

1. Co to jest UE.
2. Symbole UE.
3. Przesłanki powstania UE.
4. Cele UE.
5. Cele wspólnoty.

IV. Organy Unii Europejskiej (omawianie plansz przez uczniów)

1. Rada Europy
2. Rada Unii Europejskiej
3. Komisja Europejska
4. Parlament Europejski
5. Trybunał Sprawiedliwości
6. Trybunał Obrachunkowy
7. Instytucje wspomagające. Podane informacje rozszerzone o informacje z prasy.

V. Argumenty zwolenników i przeciwników odczytane z plansz przez uczniów.

Dyskusja o słuszności zaprezentowanych argumentów

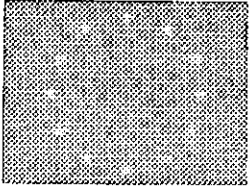
Co to jest Unia Europejska?

Unia Europejska to oparte na zasadzie wzajemności i solidarności porozumienie państw, które postanowiły wspólnie sprostać międzynarodowej konkurencji i razem pracować dla rozwoju społecznego i gospodarczego.

Unia nie jest superpaństwem i nie zagraża tożsamości narodowej.

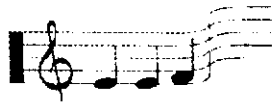
Państwa – członkowie Unii, w imię wspólnego dobra, bezpieczeństwa i postępu cywilizacyjnego, zgadzają się na ograniczenia wynikające z konieczności międzynarodowej współpracy.

Symbole

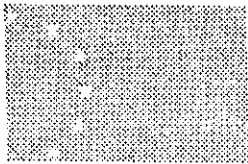

Flaga Unii Europejskiej: dwanaście gwiazd w miejscu godzin na tarczy zegara na lazurowym tle. Liczba gwiazd jest niezmienna.

Pomysłodawcami flagi są: hiszpański dyplomata Salvadore de Madariaga y Rojo i francuski plastyk Arsen Heitz.

Hymn: Jest to muzyczna aranżacja Herberta von Karajana „Ody do radości” z IV części IX symfonii Ludwiga van Beethovena. Taki sam hymn ma Rada Europy.

Paszport europejski: w kolorze burgundzkiego wina, z napisem „Unia Europejska” pod nazwą państwa wydającego dokument. Ma taki sam status prawny jak dokumenty wydawane przez kraje członkowskie i może być używany podczas podróży po całym świecie.

Przesłanki integracji

- ★ tragiczne doświadczenia obu wojen światowych, szczególnie ostatniej
- ★ dążenie do stworzenia przeciwwagi wobec olbrzymiego potencjału gospodarczego USA (czyli konkurencyjność)
- ★ plan Marshalla, wymuszający niejako integrację, ponieważ traktuje sporą część Europy Zachodniej całościowo
- ★ obawy przed sowieckim zagrożeniem od 1945 roku (obecnie czynnik już o charakterze historycznym)
- ★ tendencje do stworzenia wspólnego, silnego rynku gospodarczego
- ★ w ostatnich latach, wyzwanie ekonomiczne znaną Pacyfiku, ze strony państw azjatyckich

Najważniejsze cele Unii Europejskiej to:

- ★ utworzenie **Unii Gospodarczej i Walutowej** z własną walutą
- ★ ustalenie **Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa**, budowanie wspólnej polityki obronnej (na podstawie **Unii Zachodnioeuropejskiej**) oraz tożsamości europejskiej
- ★ wprowadzenie **obywatelstwa Unii Europejskiej** dla obywateli państw członkowskich
- ★ zacieśnianie współpracy w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych oraz transportu, telekomunikacji, energetyki, ochrony zdrowia, kultury, ochrony konsumenta itp.
- ★ ochrona wspólnotowych regulacji prawnych i ich dalsze poszerzanie

Cele Wspólnoty Europejskiej:

- ★ stworzenie wspólnego, wolnego rynku towarów, pracy i usług
- ★ zniesienie barier celnych między państwami członkowskimi
- ★ wymienialność walut krajów członkowskich i docelowo zastąpienie ich wspólną walutą euro
- ★ swobodny przepływ ludzi
- ★ wyrównywanie poziomów rozwoju, pomoc dla uboższych członków i regionów
- ★ stworzenie wspólnej polityki rolnej (jednak na mocy porozumienia, zwanego Agendą 2000, system dopłat będzie stopniowo redukowany)
- ★ wspólna polityka celna i handlowa (odgrodzenie się cłami)
- ★ stworzenie unii politycznej państw członkowskich
- ★ ustanowienie obywatelstwa Unii
- ★

Unia Europejska a Wspólnoty Europejskie

Traktat Amsterdamski (1997)

UNIA EUROPEJSKA

WSPÓLNOTY EUROPEJSKIE (*podmioty prawa międzynarodowego*)

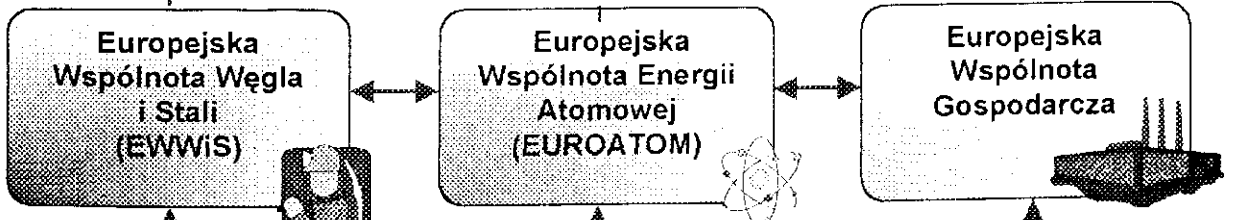

(Traktat Paryski traci ważność 23.07.2002 r.)

(Traktaty Rzymskie podpisano na czas nieokreślony)

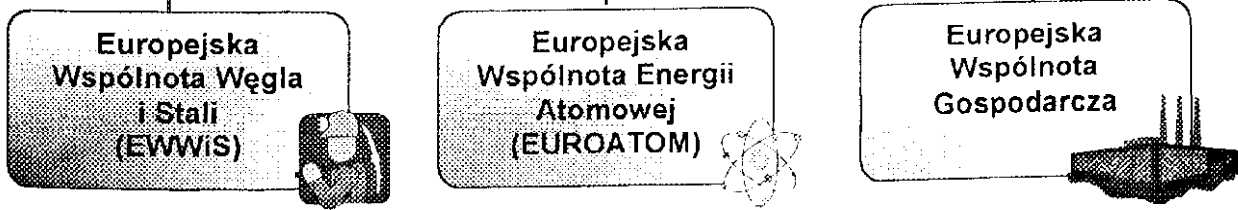
Traktat z Maastricht (1992)

(zmiana zasad funkcjonowania i nazwy)

Traktat Fuzyjny (1967)

(wspólne instytucje dla 3 Wspólnot Europejskich)

Traktat Paryski (1951)

Traktaty Rzymskie (1957)

Rada Europejska

Skład: szefowie rządów państw członkowskich oraz przewodniczący Komisji Europejskiej

Spotkania odbywają się dwa razy w roku

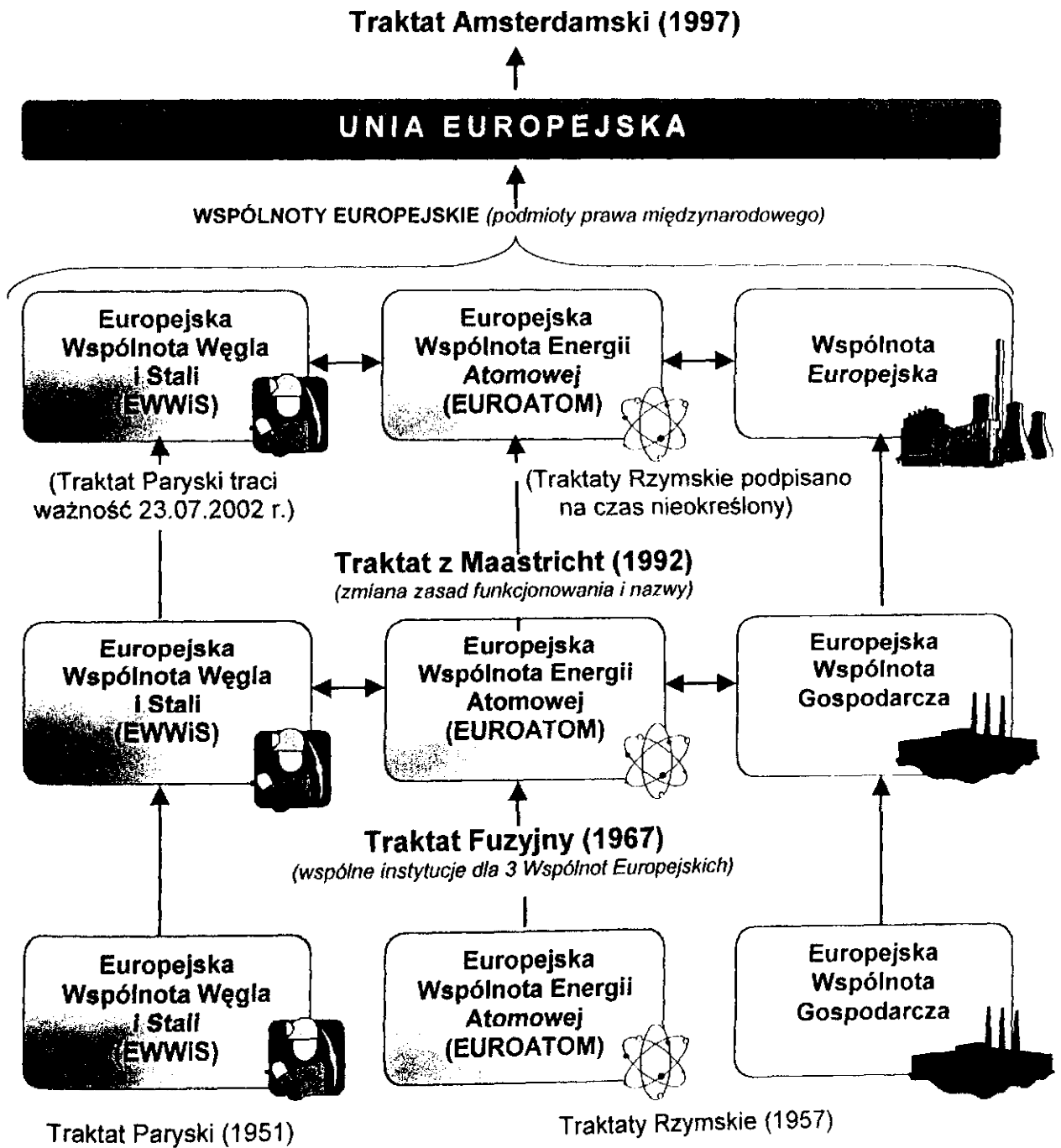

**„Rada Europejska nadaje Unii impulsy niezbędne do jej rozwoju i określa ogólne wytyczne jej polityki”
(Artykuł D Traktatu z Maastricht)**

Decyzje podejmowane są nie w drodze głosowania, ale na zasadzie kompromisu i konsensusu

Unia Europejska a Wspólnoty Europejskie

Rada Europejska

Skład: szefowie rządów państw członkowskich oraz przewodniczący Komisji Europejskiej

Spotkania odbywają się dwa razy w roku

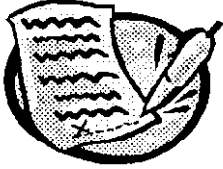

**„Rada Europejska nadaje Unii impulsy niezbędne do jej rozwoju i określa ogólne wytyczne jej polityki”
(Artykuł D Traktatu z Maastricht)**

Decyzje podejmowane są nie w drodze głosowania, ale na zasadzie kompromisu i konsensusu

Zadania Komisji Europejskiej

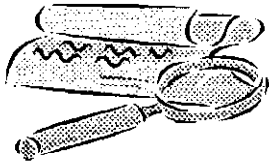
INICJATYWA

PRAWO ZGŁASZANIA PROJEKTÓW AKTÓW PRAWNYCH DO RADY UNII EUROPEJSKIEJ I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

REALIZACJA

UPRAWNIENIA WYKONAWCZE DO DECYZJI RADY UNII EUROPEJSKIEJ. UCHWALANIE PRZESPISÓW WYKONAWCZYCH DO OBOWIĄZUJĄCYCH AKTÓW PRAWNYCH

NADZÓR

NADZÓR NAD STOSOWANIEM PRAWA WSPÓLNOTOWEGO PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, W TYM MOŻLIWOŚĆ WYTOCZENIA PROCESU PRZED EUROPEJSKIM TRYBUNAŁEM SPRAWIEDLIWOŚCI

KONTAKTY

REPREZENTOWANIE UE WOBEC PAŃSTW TRZECICH I ORGANIZACJI MIĘDZYNARODOWYCH, W TYM NEGOCJOWANIE UMÓW

Parlament Europejski

Siedzibą Parlamentu jest Strasburg i Bruksela, gdzie raz w miesiącu odbywają się tygodniowe sesje plenarne.

Miejsca w sali plenarnej przydzielane są w zależności od przynależności do grupy politycznej, a nie delegacji narodowej (aktualnie Parlament liczy 8 grup politycznych).

Parlament może powołać podkomisje, komisje tymczasowe, lub dochodzeniowe, jeśli istnieje konieczność rozwiązywania specyficznych problemów.

Komisje parlamentarne mieszane utrzymują kontakty z parlamentami narodowymi, z którymi Unia podpisała układy stowarzyszeniowe.

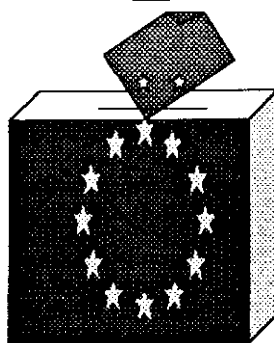

Wybory do Parlamentu Europejskiego

dają możliwość
bezpośredniego
udziału w
kształtowaniu polityki
europejskiej

w Parlamencie
tworzone są frakcje
partyjne a nie
narodowe (dominują
socjaliści i
chrześcijańscy
demokraci)

wybory
od 1979 r.
co 5 lat

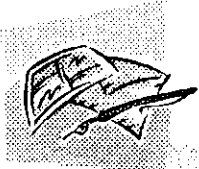

państwa Unii
Europejskiej mają
zagwarantowane
parytety miejsc w
Parlamencie (najwięcej
Niemcy – 99 najmniej
Luksemburg – 6)

626 deputowanych wybieranych
w 15 krajach

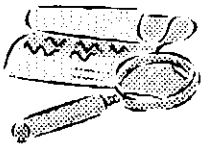
ordynacja wyborcza
proporcjonalna
(w Wielkiej Brytanii
większościowa)

Uprawnienia Parlamentu Europejskiego

UPRAWNIENIA USTAWODAWCZE

Wyrażanie opinii w sprawie projektów aktów prawnych, zatwierdzanie wniosków w sprawie członkostwa w UE, udzielanie zgody lub odrzucanie propozycji Komisji Europejskiej

UPRAWNIENIA KONTROLNE

Prawo zgłaszania zapytań do Komisji Europejskiej, zgłaszania wotum nieufności wobec Komisji, mianowanie Rzecznika Praw Obywatelskich

UPRAWNIENIA BUDŻETOWE

Prawo zgłaszania poprawek do projektu budżetu, zatwierdzanie bądź odrzucanie budżetu, decydowanie w sprawie nieobligatoryjnych wydatków budżetu

Siedziby najważniejszych instytucji Unii Europejskiej

NACZELNY ORGAN POLITYCZNY

RADA EUROPEJSKA

Siła napędowa głównych inicjatyw politycznych Unii Europejskiej. Nie jest statutowym organem Unii. Jej uchwały formalnie nie są wiążące, ale obowiązują. W jej skład wchodzi głowy państw lub szefowie rządów krajów unijnych, ministrowie spraw zagranicznych krajów unijnych i przewodniczący Komisji Europejskiej. Zbiera się na dwóch posiedzeniach zwyczajnych w roku.

INSTYTUCJE UNII EUROPEJSKIEJ

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Najważniejszy organ Unii Europejskiej stanowiący prawo. Skupia ministrów krajów członkowskich w zależności od przedmiotu zapisanego w porządku dnia, sprawy zagraniczne, rolnictwo, przemysł, transport itp. Rada dysponuje władzą ustawodawczą, którą dzieli się w pewnych dziedzinach z parlamentem Europejskim. Wspólnie z Parlamentem Europejskim sprawuje kontrolę nad unijnym budżetem. Siedzibą Rady Unii Europejskiej jest stolica Belgii Bruksela

KOMISJA EUROPEJSKA

Reprezentuje interesy Unii jako całości. Posiada inicjatywę ustawodawczą i utrzymuje stosunki dyplomatyczne z państwami trzecimi. Obecnie Komisja Europejska liczy 20 członków. Duże państwa (Francja, Niemcy, Wielka Brytania, Włochy, Hiszpania) mają prawo wyznaczenia dwóch, a pozostałe tylko jednego komisarza. Komisarzy mianuje Parlament Europejski na 5 lat z możliwością przedłużenia kadencji. Komisarze wykonują swoje obowiązki na rzecz Wspólnot, więc nie mogą być związani żadnymi instrukcjami ze swoich krajów. Siedzibą Komisji jest Bruksela.

PARLAMENT EUROPEJSKI

Jedyna na świecie instytucja ponadnarodowa pochodząca z wyborów powszechnych. Składa się z przedstawicieli państw członkowskich i reprezentuje wszystkich jej obywateli. Obecnie Parlament Europejski liczy 626 członków wybieranych na 5 lat. Najwięcej członków pochodzi z Niemiec (99), Wielkiej Brytanii, Francji i Włoch (87). Europejscy parlamentarzyści nie zasiadają w grupach narodowych, ale tworzą frakcje polityczne. Parlament posiada uprawnienia dotyczące uchwalania budżetu, przyjmowania nowych członków i zatwierdzania układów stowarzyszeniowych. Siedziba Parlamentu Europejskiego znajduje się w Strasburgu we Francji.

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Rozpatruje spory między państwami, wynikające ze stosowania unijnego prawa. Orzeka o zgodności aktów prawnych wydawanych przez unijne instytucje z traktatami Unii Europejskiej. Składa się z 15 sędziów i 9 rzeczników generalnych, których kadencja trwa 6 lat. Sędziowie są wybitnymi prawnikami z poszczególnych krajów. Ich zadaniem nie jest reprezentowanie interesów swoich państw, lecz stanie na straży prawa Unii. Siedzibą Trybunału Sprawiedliwości jest Luksemburg.

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Sprawuje kontrolę nad dochodami i wydatkami Unii. Informacje pokontrolne o ich wysokości przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej. W skład Trybunału wchodzi 15 członków (o jednym z każdego kraju członkowskiego). Ich kadencja trwa 6 lat. Siedziba Trybunału Obrachunkowego mieści się w Luksemburgu.

INSTYTUCJE WSPOMAGAJĄCE

KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

Organ doradczy i opiniodawczy Unii Europejskiej. W skład Komitetu wchodzi 222 reprezentantów pracodawców, pracowników i różnorodnych grup interesów (rolników, rzemieślników, handlowców, przedstawicieli wolnych zawodów itp.) Ich liczba odpowiada wielkości poszczególnych krajów. Komitet doradza Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej. Siedzibą jest Bruksela.

KOMITET REGIONÓW

Jest ciałem o charakterze doradczym. W Unii Europejskiej jest w tej chwili ponad 200 regionów. Komitet czuwa nad uwzględnianiem ich interesów wewnątrz Unii Europejskiej. Jego zadanie to pobudzanie regionów do uczestnictwa w procesie integracji. Prace Komitetu odbywają się w komisjach. Siedzibą jest Bruksela.

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

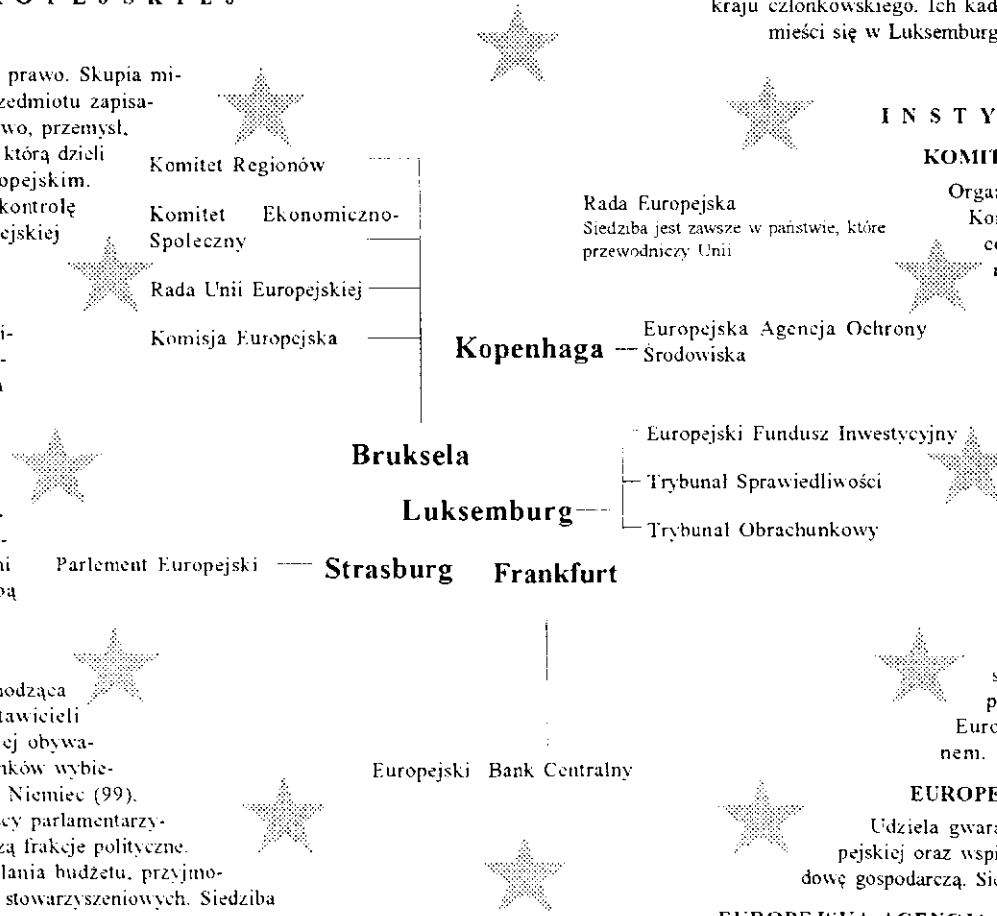
Prowadzi politykę pieniężną Unii Europejskiej, chroni stabilność euro, administruje rezerwami walutowymi państw członkowskich i kontroluje emisję euro. Siedzibą Europejskiego Banku Centralnego jest Frankfurt nad Menem.

EUROPEJSKI FUNDUSZ INWESTYCYJNY

Udziela gwarancji pożyczkowych na rozbudowę infrastruktury europejskiej oraz wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw. Promuje odbudowę gospodarczą. Siedziba w Luksemburgu.

EUROPEJSKA AGENCJA OCHRONY ŚRODOWISKA

Zbiera szczegółowe dane dotyczące środowiska, które mają później zastosowanie w europejskiej polityce ochrony środowiska. Jej siedzibą jest stolica Danii Kopenhaga

Argumenty przeciwników oraz zwolenników Unii Europejskiej

Argumenty przeciwników integracji (eurosceptyków):

- ✓ *wejście Polski do UE oznaczać może utratę suwerenności*
- ✓ *istnieje zbyt duża dysproporcja między nawet najbiedniejszymi krajami UE a Polską, która w wielu dziedzinach niekoniecznie ze swej winy, ma ogromne zaległości*
- ✓ *wpływający na nasz rynek kapitał zagraniczny może zniszczyć pewne segmenty naszej gospodarki, spowodować bankructwo rodzimych, niekonkurencyjnych firm*
- ✓ *istnieje możliwość utraty tożsamości narodowej (uniformizacji), gdyż Unia jest konfederacją państw, nie zaś ojczyzn*
- ✓ *zagrożone zostanie polskie rolnictwo, w porównaniu ze wspomaganym unijnym mało wydajne, nieefektywne, zacofane, w sumie mało konkurencyjne*
- ✓ *unijna zasada wolnego obrotu ziemią spowoduje utratę integralności terytorialnej państwa i wykup relatywnie taniej u nas ziemi, szczególnie na zachodzie kraju*
- ✓ *możemy zostać członkiem drugiej kategorii, ponieważ nasz kraj wynegocjuje długie okresy przejściowe w wielu dziedzinach, co pozbawi nas pełnych przywilejów członkostwa*
- ✓ *zostaniemy drugorzędnymi państwami regionu, dostarczycielami taniej siły roboczej i rynkiem zbytu dla zachodnich produktów.*

Argumenty przeciwników oraz zwolenników Unii Europejskiej

Argumenty zwolenników wejścia Polski do UE:

- ✓ *członkostwo to dla Polski szansa wydostania się z opóźnienia cywilizacyjnego*
- ✓ *napływ obcego, głównie unijnego kapitału, poprawi ogólną kondycję gospodarki*
- ✓ *uzyskamy finansowe wsparcie w ramach międzynarodowych funduszy pomocowych w celu likwidacji dysproporcji rozwojowych, choćby w rolnictwie czy zacofanych gałęziach przemysłu; już teraz otrzymujemy pomoc w ramach funduszu PHARE*
- ✓ *członkostwo da nam szerszy dostęp do unijnego rynku zbytu*
- ✓ *integracja z UE doprowadzi do podniesienia standardów jakościowych, zwłaszcza zaś poziomu technologii*
- ✓ *łatwiej będzie naszemu państwu sprostać wyzwaniom globalizacji gospodarki*
- ✓ *polscy obywatele będą mogli swobodnie, bez wiz poruszać się po państwach Unii*
- ✓ *członkostwo zaoferuje Polakom szansę swobodnego wyboru miejsca zamieszkania, pracy i studiów*
- ✓ *zakotwiczy nas to na tyle mocno w zachodnim kręgu cywilizacyjnym i strefie interesów politycznych, że pośrednio zwiększy bezpieczeństwo kraju i da szansę przewyciężenia fatalizmu i bilansu wrogości z Niemcami, umocowanymi w Unii od jej powstania*

Konkursy o Unii Europejskiej

W okresie tegorocznych ferii zimowych Gminna Biblioteka Publiczna razem z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Popielowie organizowały wiele atrakcyjnych form spędzania wolnego czasu adresowanych do dzieci i młodzieży. Program zajęć przewidywał m.in. tematykę unijną. 6 lutego był dniem poświęconym Unii Europejskiej. Młodzi ludzie spotkali się z przedstawicielami Regionalnego Centrum Informacji Europejskiej w Opolu; pan Sebastian Faron mówił o historii i dniu dzisiejszym Unii Europejskiej, a pani Monika Jašková – przeprowadziła opracowane przez siebie konkursy:

- Polskie euro według mnie
- Test wiedzy o Unii Europejskiej.

Konkursy nie wymagają zabiegów przygotowawczo-organizacyjnych. Można je przeprowadzić „z marszu” dla aktualnie przebywającej w bibliotece grupy czytelników.

Polskie Euro według mnie (wskazówki dla prowadzącego)

1. Wprowadzenie:

- krótka informacja o walutach krajów Unii Europejskiej przed wprowadzeniem euro;
- krótka informacja o nowej wspólnej walucie.

2. Rozdanie uczestnikom kart – projektów polskiego euro.

3. Ocena prac i ogłoszenie wyników.

4. Wystawka prac.

Konkurs przeznaczony jest dla młodych czytelników – uczniów szkoły podstawowej.

Test wiedzy o Unii Europejskiej (wskazówki dla prowadzącego)

1. Informacja dla uczestników o:

- sposobie zaznaczenia właściwej odpowiedzi;
- czasie przeznaczonym na rozwiązanie testu;
- punktacji.

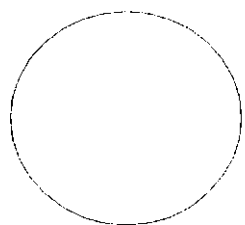
2. Ocena prac i ogłoszenie wyników.

Test przeznaczony jest dla młodych czytelników – uczniów gimnazjum.

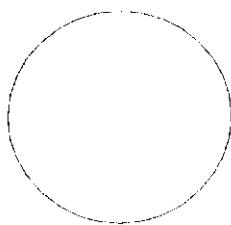
Odpowiedzi: 1. b, 2. c, 3. b, 4. b, 5. b, 6. b, 7. c, 8. b, 9. a, 10. b, 11. c, 12. c, 13a, 14. c, 15. c, 15. b, 17. a, 18. a, 19. c.

Polskie Euro według mnie

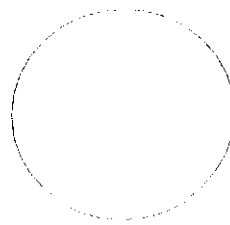
Imię i nazwisko, wiek

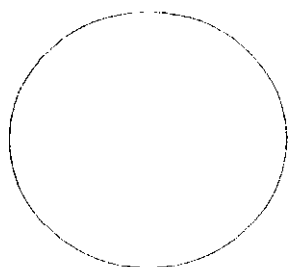
1 cent

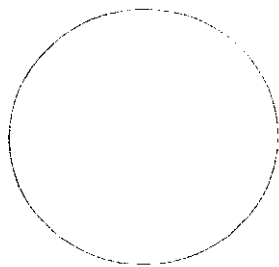
2 centy

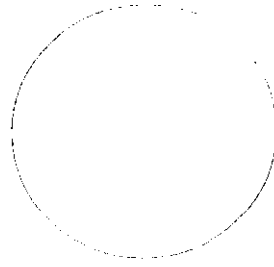
5 centów

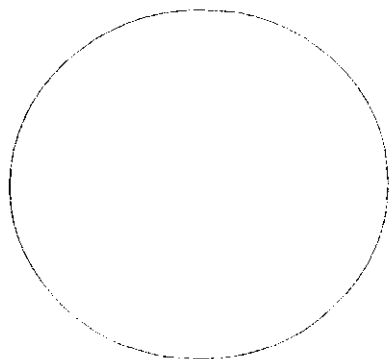
10 centów

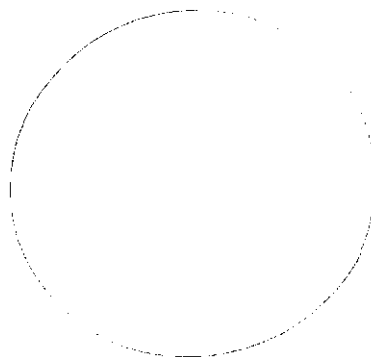
20 centów

50 centów

1 euro

2 euro

Test wiedzy o Unii Europejskiej

1. Ile gwiazd znajduje się na fladze Unii Europejskiej?
a) 15
b) 12
c) 10 pkt.
2. Kto jest twórcą muzyki hymnu Unii Europejskiej?
a) Wolfgang Amadeusz Mozart
b) Fryderyk Chopin
c) Ludwig van Beethoven pkt.
3. Kto jest autorem słów do hymnu Unii Europejskiej?
a) Victor Hugo
b) Friedrich Schiller
c) Adam Mickiewicz pkt.
4. Wspólna waluta Unii Europejskiej to:
a) ECU
b) Euro
c) Doral pkt.
5. Kiedy obchodzony jest Dzień Europy?
a) 9 stycznia
b) 9 maja
c) 9 lipca pkt.
6. Na podstawie jakiego traktatu zaczęła funkcjonować Europejska Wspólnota Węgla i Stali?
a) Traktat Rzymski
b) Traktat Paryski
c) Traktat z Maastricht pkt.
7. Jaki traktat z 1957 roku zapoczątkował wspólną Europę?
a) Traktat Amsterdamski
b) Traktat z Maastricht
c) Traktat Rzymski pkt.

8. W którym roku Polska podpisała układ o stowarzyszeniu ze Wspólnotami Europejskimi oraz ich państwami członkowskimi?

- a) 1989
- b) 1991
- c) 2003 pkt

9. Które z niżej wymienionych państw podpisały w 1951 roku Traktat Paryski?

- a) Belgia, Holandia, Luksemburg, Niemcy, Włochy, Francja
- b) Niemcy, Austria, Holandia, Portugalia, Szwecja, Szwajcaria
- c) Belgia, Luksemburg, Węgry, Hiszpania, Dania, Holandia pkt.

10. Które z wymienionych państw nie należą do Unii Europejskiej?

- a) Francja
- b) Szwajcaria
- c) Szwecja pkt.

11. Która z instytucji Unii Europejskiej kontroluje stosowanie prawa wspólnotowego i realizuje postanowienia zawarte w traktatach i aktach prawnych przyjętych przez Wspólnotę?

- a) Komitet Regionów
- b) Komisja Europejska
- c) Trybunał Sprawiedliwości pkt.

12. W jakim miejscu odbywają się spotkania Rady Europy?

- a) Bruksela
- b) Paryż
- c) miejscem spotkań jest jedno z miast kraju, który sprawuje przewodnictwo w danym okresie (tzw. prezydencje) pkt.

13. Która z niżej wymienionych osób uznawana jest za „ojca” wspólnej Europy?

- a) Jean Monnet
- b) Lech Wałęsa
- c) Edvard Benes pkt

14. Na ile lat wybierano posłów Parlamentu Europejskiego?

- a) 10
- b) 1
- c) 5 pkt

15. Jakie języki urzędowe obowiązują w Unii Europejskiej?

- a) angielski
 - b) niemiecki, angielski, francuski
 - c) języki wszystkich krajów członkowskich
- pkt

16. W jakim mieście swoją siedzibę ma Trybunał Sprawiedliwości

- a) Paryż
 - b) Luksemburg
 - c) Bruksela
- pkt

17. Który z programów wspomaga ekonomicznie kraje chcące wstąpić do Unii Europejskiej

- a) Phare
 - b) Lingua
 - c) Młodzież
- pkt

18. W którym roku zostały wprowadzone do obiegu monety i banknoty euro?

- a) 1.01.2002
 - b) 1.01.2001
 - c) 1.01.1999
- pkt

19. Ile krajów znajduje się u Unii Europejskiej?

- a) 12
 - b) 10
 - c) 15
- pkt

Suma punktów

Unia Europejska *(konspekty lekcji bibliotecznych dla uczniów klas V, VI)*

Celem lekcji jest przybliżenie uczniom tematyki europejskiej, zapoznanie dzieci z informacjami o historii, strukturach i funkcjonowaniu UE, a także przybliżenie uczniom kultury i zwyczajów wszystkich państw tworzących UE.

LEKCJA 1: WSPÓLNA EUROPA

Cele:

1. Pokazanie Europy jako całości, wyjaśnienie pochodzenia nazwy kontynentu
2. Wskazanie uczniom czym jest UE.
3. Zapoznanie uczniów z hymnem, flagą, językami, stolicą i pieniędzmi UE.

Materiały potrzebne do zajęć:

- mapa Europy
- tekst i melodia hymnu europejskiego
- flaga UE
- plansze przedstawiające euro i centy

Plan zajęć:

1. Zapoznanie dzieci z legendą o Zeusie i Europie.
2. Przekazanie najważniejszych informacji o kontynencie (powierzchnia, liczba mieszkańców, liczba państw).
3. Wprowadzenie pojęć wspólnota, integracja, jedność w wielości, tolerancja, nacjonalizm.
4. Wymienienie i pokazanie państw (i ich stolic), które wchodzi w skład UE.
5. Omówienie z uczniami co oznaczają poszczególne symbole europejskie (dlaczego jest 12 gwiazd na fladze, kto był pomysłodawcą flagi europejskiej, co symbolizują mosty znajdujące się na nowej walucie europejskiej, pokazanie czym różnią się centy poszczególnych krajów).
6. Wypisanie na tablicy wszystkich krajów UE i wspólna z uczniami próba ustalenia języków obowiązujących w danym kraju.
7. Rozdanie uczniom dwukolorowych karteczek (na jednym kolorze wypisane państwa UE, na drugim kolorze „dzień dobry” we wszystkich językach UE). Uczniowie mają za zadanie dopasować pozdrowienie odpowiednie do danego kraju.
8. Rozdanie uczniom tekstu hymnu europejskiego, wyjaśnienie, kto jest autorem tekstu, a kto melodii i wspólne odśpiewanie.

LEKCJA 2 i 3 : KRAJE CZŁONKOWSKIE

Cel:

1. Zapoznanie uczniów z krajami wchodzącymi w skład UE, przybliżenie ich kultury i oby-

jowości. Pokazanie, że poszczególne kraje nie zatraciły swojego narodowego charakteru

Materiały potrzebne do lekcji:

- mapki konturowe dla każdego ucznia – widokówki, zdjęcia, książki przedstawiające charakterystyczne zabytki europejskie, krajobrazy, ludzi.
- flagi krajów UE.

Plan zajęć:

1. Omówienie poszczególnych krajów UE

2. Mini quiz pt. „Z czym kojarzy ci się.....” (np. Hiszpania, Francja).

Na tablicy narysować tabelę:

PAŃSTWO	STOLICA	FLAGA	LICZBA LUDNOŚCI	SKOJARZENIA

Oba te punkty należy przeprowadzać równocześnie. Kraje najlepiej podzielić na dwa bloki. Pierwszy blok to kraje nazywane umownie „południowymi” tj.: Grecja, Włochy, Hiszpania, Portugalia, Francja, Luksemburg, Belgia. Drugi blok to: Szwecja, Finlandia, Dania, Niemcy, Austria, Holandia, Anglia i Irlandia.

Wspólnie z dziećmi, próbujemy znaleźć jak najwięcej charakterystycznych elementów dla danego państwa (potrawy, zabytki, krajobraz, kultura symbole).

3. Wykreślanki

LEKCJA 4: HISTORIA UNII EUROPEJSKIEJ

Cel:

1. Poznanie historii UE, kolejnych etapów, które doprowadziły do integrowania coraz większej liczby krajów.

Materiały potrzebne do lekcji:

- portrety „ojców Europy”
- archiwalne zdjęcia
- krzyżówka

Plan zajęć:

1. Omówienie najważniejszych wydarzeń, które miały kluczowe znaczenie dla powstania UE.
2. Pokazanie zdjęć i portretów.
3. Rozwiązywanie krzyżówki.

LEKCJA 5: INSTYTUCJE UNII EUROPEJSKIEJ

Cel:

1. Zapoznanie uczniów z instytucjami UE, pokazanie na jakiej zasadzie funkcjonują, pokazanie analogii i różnic między instytucjami europejskimi a polskimi.

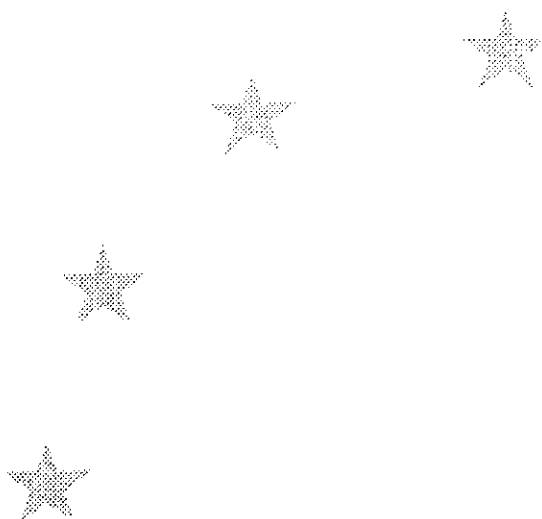
Materiały potrzebne do lekcji:

- plansze z ważnymi informacjami dotyczącymi poszczególnych instytucji,

- zdjęcia przedstawiające budynki instytucji unijnych,
- krzyżówka.

Plan zajęć:

1. Omówienie poszczególnych instytucji UE.
2. Pokazanie wzajemnych zależności pomiędzy poszczególnymi instytucjami.
3. Oglądanie zdjęć.
4. Rozwiązywanie krzyżówki.

Materiały potrzebne do lekcji 1

Oda do radości

*O Radości, iskro bogów,
Kwiecie Elizejskich Pól
Święta na twym świętym progu
Staje nasz natchniony chór.
Jasność twoja wszystko zaćmi
Złączy co rozdzielił los
Wszyscy ludzie będą braćmi
Tam gdzie twój przemówi głos,
Kto przyjaciel, ten niech zaraz
Stanie tutaj pośród nas,
I kto wielką miłość znalazł
Ten niech z nami dzieli czas.
Z nami ten, kto choćby jedną
Duszę rozplomienić mógł.
Ale kto miłości nie zna,
Niech nie wchodzi tu na próg.
Patrz, patrz: wielkie słońce światem
Biegnie sypiąc złote skry,
Jak zwycięzca, jak bohater -
Biegnij, bracie, tak i ty.
Radość tryska z piersi ziemi,
Radość pije cały świat.
Dziś wchodzimy, wstępujemy
Na Radości złoty ślad.
Ona w sercu, w zbożu, w śpiewie,
Ona w splocie ludzkich rąk,
Z niej najlichszy robak czerpie,
Z niej - najwyższy niebios krag.
Bracie, miłość niezmiernona
Mieszka pod namiotem gwiazd,
Całą ludzkość weź w ramiona
I ucałuj jeszcze raz.
Wstańcie ludzie, wstańcie wszędzie,
Ja nowinę niosę wam:
Na gwiazdzistym firmamencie
Miłość, miłość mieszka tam.*

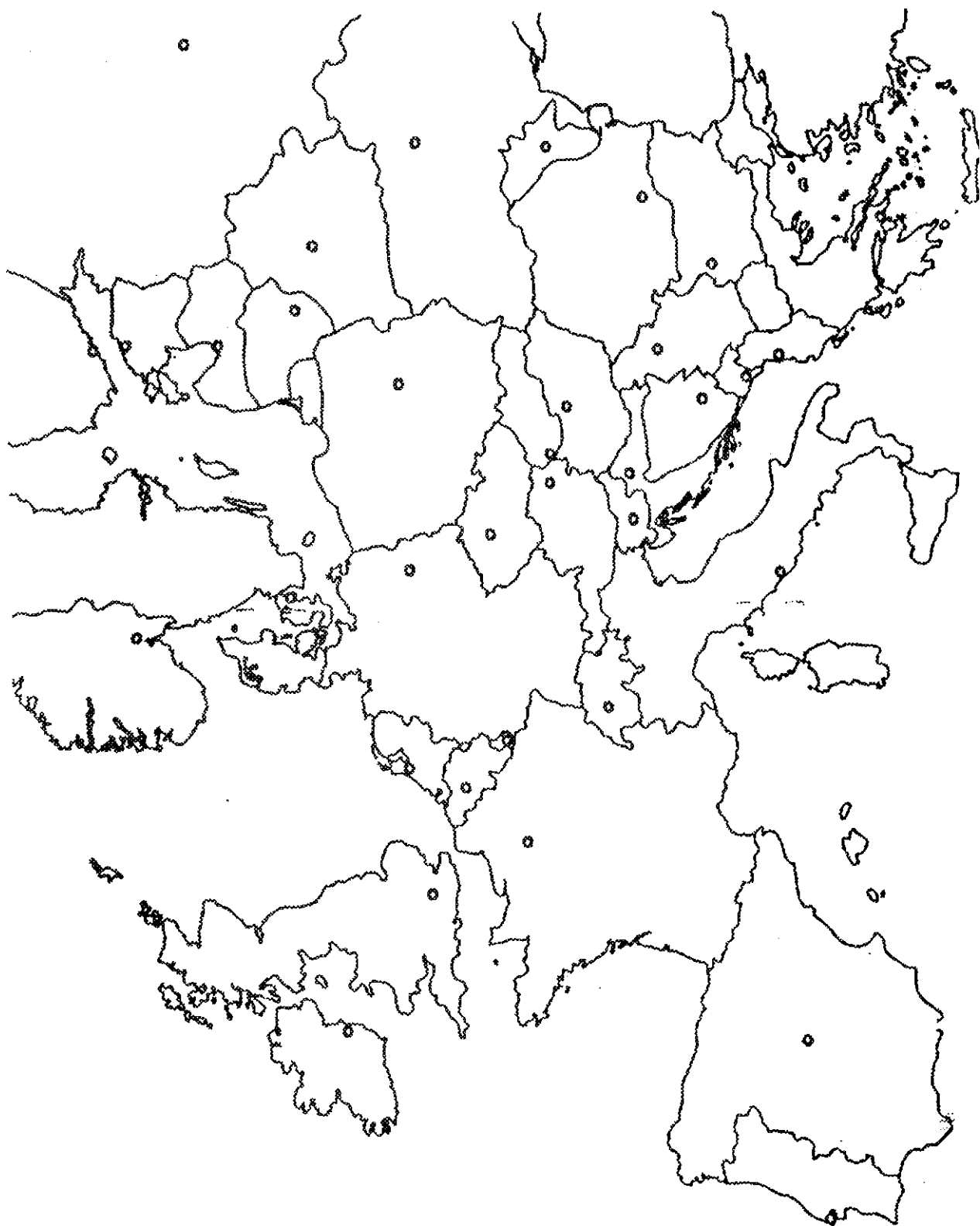
Friedrich von Schiller

Tłumaczenie: *Konstanty Hldefons Galczyński*

Austria	Belgia	Irlandia	Luksemburg
Dania	Finlandia	Niemcy	Portugalia
Francja	Grecja	Szwecja	Wielka Brytania
Hiszpania	Holandia	Włochy	Polska

Good morning	Bon jour	Guten morgen	Bon jour
Guten morgen	Bom dia	God dag	Hyvää päivää
God dag	Good morning	Bon jour	Talimera sas
Buon giorno	Dzień dobry	Buenos dias	Guten morgen

Materiały potrzebne do lekcji 2 i 3

Powierzchnia: 450 000 km².

Ludność: 8,8 mln mieszkańców.

Stolica: Sztokholm (704 tys. mieszk.).

Graniczy na północnym wschodzie z Finlandią, a na północnym zachodzie z Norwegią. Od wschodu i od południa Szwecję oblewają wody Morza Bałtyckiego.

Najwyższy szczyt: Kebnekaise (2123 m n.p.m.)

Najdłuższe rzeki: Klar (520 km) i Dal
Gospodarka: Szwecja jest państwem wysoko rozwiniętym gospodarczo. Ważną rolę odgrywa rolnictwo, leśnictwo i przemysł przetwórczy. Spośród krajów zachodnich Szwecja ma najlepiej rozwinięty system świadczeń socjalnych.

SZWECJA

Powierzchnia: 70 284 km².

Ludność: 3,7 mln mieszkańców.

Stolica: Dublin (482 tys. mieszkań-
ców). **Państwo** leży na Oceanie Atlan-
tyckim, ok. 80 km od Wielkiej Brytanii.
Graniczy z Irlandią Północną. Od stro-
ny zachodniej najbliższym sąsiadem są
Stany Zjednoczone Ameryki.

Najwyższy szczyt: Carrantuohill (1040
m n.p.m.).

Najdłuższe rzeki: Shannon, Boyne
Gospodarka: Ważną gałęzią gospo-
darki jest rolnictwo (uprawa zbóż, ziem-
niaków, buraków cukrowych), hodow-
ła bydła i owiec. Rozwinięty także prze-
mysł spożywczy i maszynowy.
Prawdziwy rozkwit przeżywa turystyka.

IRLANDIA

Powierzchnia: 338 000 km².

Ludność: 5 mln mieszkańców.

Stolica: Helsinki (500 tys. mieszk.).

Graniczy na północy z Norwegią, na
północnym zachodzie ze Szwecją;
a na wschodzie z Rosją. Granicą po-
łudniową są wody Morza Bałtyckie-
go.

Najwyższy szczyt: Haltiatunturi
(1 324 m n.p.m.)

Najdłuższa rzeka: Kemijoki (494 km)
Gospodarka: Podstawowe gałęzie
gospodarki to leśnictwo oraz pro-
dukcja papieru i masy papierowej.
Bardzo dobrze rozwija się także prze-
mysł metalowy (związany z obróbką
drewna), precyzyjny i telekomunika-
cyjny.

FINLANDIA

Powierzchnia: 301 046 km².

Ludność: 56,9 mln mieszkańców.

Stolica: Rzym (2,7 mln mieszkań-
ców). **Graniczy** z Francją, Szwajca-
rią, Austrią i Słowenią. Na terytorium
Włoch znajdują się 2 niezależne pań-
stwa: Republika San Marino i Waty-
kan.

Najwyższy szczyt: Gran Sasso
(2 914 m n.p.m.).

Najdłuższa rzeka: Pad (625 km)

Gospodarka: W ciągu ostatnich kil-
kudziesięciu lat część północna
Włoch przekształciła się w region
wysoko rozwinięty przemysłowo,
podczas gdy południe pozostało rol-
nicze.

Włochy eksportują maszyny, sprzęt
transportowy, produkty chemiczne,
odzież i obuwie.

WŁOCHY

Powierzchnia: 131 990 km².

Ludność: 10,2 mln mieszkańców

Stolica: Ateny (2,6 mln mieszkań-
ców). **Graniczy** z Turcją, Bułgarią, była re-
publiką Macedonii i Albanii. Jest je-
dynym państwem Unii Europejskiej,
które nie ma wspólnej granicy z innym
państwem członkowskim.

Najwyższy szczyt: Olimp (2 917 m).

Najdłuższe rzeki: Acheloos
i Aliakmon.

Gospodarka: Podstawową rolę odgry-
wa rolnictwo oraz żegluga handlowa,
Grecja słynie z eksportu wina, oliwek
i oliwy, sera feta, tytoniu, migdałów
i orzechów. Bardzo ważną częścią do-
chodu narodowego jest turystyka.

GRECJA

Powierzchnia: 504 800 km².

Ludność: 39 mln mieszkańców.

Stolica: Madryt (5 mln mieszkań-
ców).

Państwo oprócz części kontynental-
nej obejmuje wyspy Baleary na Mo-
rzu Śródziemnym, Wyspy Kanaryj-
skie na Atlantyku oraz niewielkie te-
rytoria w północnej Afryce.

Graniczy z Francją na północy i Por-
tugalią na zachodzie.

Najwyższy szczyt: Teide (3 718 m).

Najdłuższa rzeka: Ebro (910 km).

Gospodarka: Najważniejszą gałęzią
przemysłu jest produkcja i eksport
samochodów. Istotną rolę odgrywa
też przemysł stoczniowy i chemicz-
ny. Ponad połowa gruntów to ob-
szary rolnicze: uprawia się owoce
cytrusowe, oliwki i winorośl.

HISZPANIA

Powierzchnia: 92 100 km².

Ludność: 9,8 mln mieszkańców.

Stolica: Lizbona (2,1 mln mieszk.).

Graniczy z Hiszpanią na północy
i wschodzie.

Państwo leży na Półwyspie Iberyj-
skim wzdłuż wybrzeża Oceanu Atlan-
tyckiego i posiada dwa archipelagi
atlantyckie: Azory i Wyspy Madera.
Najwyższy szczyt Serra da Estrela
(1 991 m n.p.m.).

Najdłuższe rzeki: Tag, Duero i Gu-
adian.

Gospodarka: Przeważa przemysł tek-
stylny i odzieżowy, obuwniczy i spo-
żywczy. Tradycyjne gałęzie gospo-
darki to produkcja porto i rozwijają-
ca się turystyka.

PORTUGALIA

Powierzchnia: 2 586 km².

Ludność: 400 900 mieszkańców.

Stolica: miasto Luksemburg (76 ty-
sięcy mieszkańców).

Graniczy z Belgią, Francją i Niemca-
mi.

Najwyższy szczyt: Buurgplaatz (652
m n.p.m.).

Najdłuższe rzeki: Mozela, Our i Sur.
Gospodarka: Dominuje przemysł cięż-
ki (metalurgia) i handel międzynaro-
dowy. Duże nagromadzenie banków
czyni Luksemburg wielkim centrum fi-
nansowym.

LUKSEMBURG

Powierzchnia: 544 000 km².

Ludność: 57 mln mieszkańców

Stolica: Paryż (2 mln mieszkańców).

Graniczy z Belgią, Luksemburgiem,
Niemcami, Szwajcarią, Włochami
i Hiszpanią. Do państwa francuskie-
go należy też wyspa Korsyka oraz
4 tzw. departamenty zamorskie (Gu-
janę Francuska, Gwadelupa, Marty-
nika i Reunion), 4 terytoria zamorskie
i dwie wspólnoty terytorialne. Ma
dostęp do Morza Północnego, Mo-
rza Śródziemnego i Oceanu Atlan-
tyckiego.

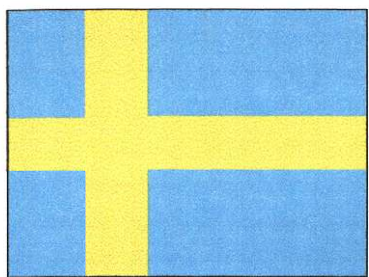
Najwyższy szczyt: Mont Blanc w Al-
pach (4807 m n.p.m.).

Najdłuższa rzeka: Loara (1 020 km).

Gospodarka: rolnictwo, uprawa wi-
norośl przemysł samochodowy, lot-
niczy i hutniczy.

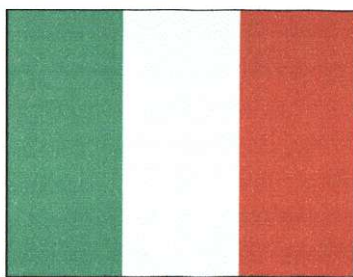
FRANCJA

SZWECJA

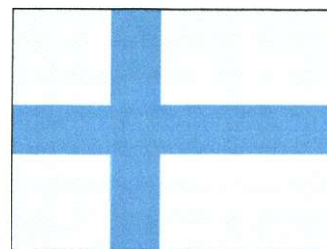
S

IRLANDIA

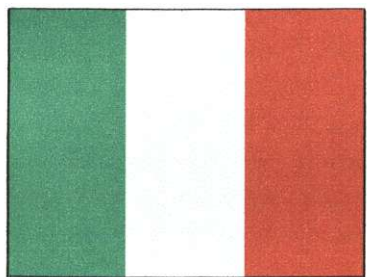
IRL

FINLANDIA

FIN

WŁOCHY

I

GRECJA

GR

HISZPANIA

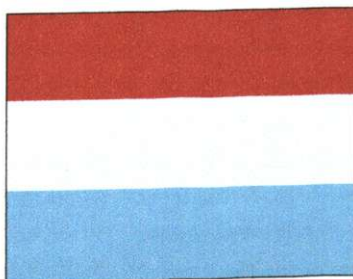
E

PORTUGALIA

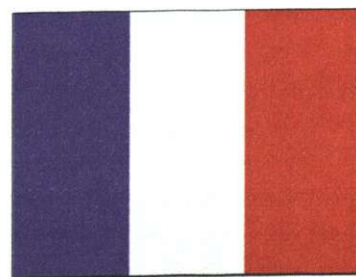
P

LUKSEMBURG

L

FRANCJA

F

HOLANDIA

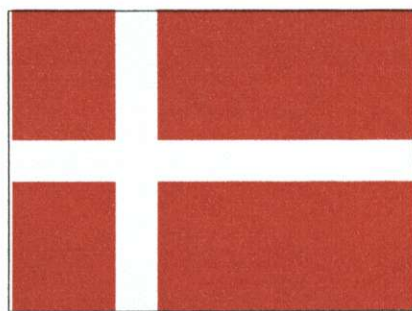
NL

NIEMCY

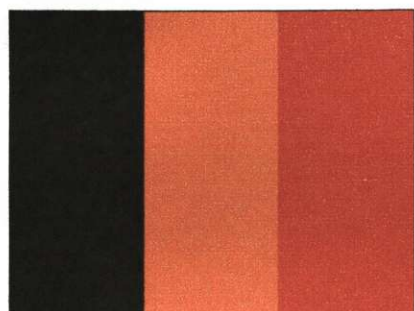
D

DANIA

DK

BELGIA

B

AUSTRIA

A

WIELKA BRYTANIA

GB

Powierzchnia: 41 526 km².
Ludność: 15 mln mieszkańców
Stolica: Amsterdam (720 tys. mieszkańców).
Państwo składa się z 12 prowincji. Nazwa „Holandia” dotyczy właściwie dwóch prowincji nadmorskich: Holandii Północnej i Południowej, nie obejmując całego kraju.
Graniczy z Niemcami na wschodzie i Belgią na południu. Od północy i zachodu granicą są wody Morza Północnego.
Najwyższy szczyt: Vaalsberg (321 m).
Najdłuższe rzeki: Skalda, Moza i Ren
Gospodarka: Dwie główne gałęzie gospodarki to handel i transport. Rotterdam to największy port handlowy świata. Ważną rolę odgrywa sektor chemiczny, elektrotechniczny, przemysł samochodowy i nowoczesne rolnictwo.

HOLANDIA

Powierzchnia: 357 000 km².
Ludność: 80 mln mieszkańców.
Stolica: Berlin (3,5 mln mieszkańców).
Graniczy z Danią, Holandią, Belgią, Luksemburgiem, Francją, Szwajcarią, Austrią, Czechami i Polską.
Najwyższy szczyt: Zugspitze (2 963 m)
Najdłuższe rzeki: Ren, Men, Dunaj, Elba, Wezera i Mozela.
Gospodarka: Po zjednoczeniu na terenie wschodnich Niemiec nastąpił znaczący wzrost rozwoju gospodarczego i inwestycji. Najważniejsze sektory przemysłu to: branża samochodowa, chemiczna, mechaniczna, elektryczna i farmaceutyczna.

NIEMCY

Powierzchnia: 43 080 km².
Ludność: 5,2 mln mieszkańców.
Stolica: Kopenhaga (1,2 mln mieszkańców).
Państwo leży na Półwyspie Jutlandzkim i licznych wyspach. Największe z nich to: Zelandia, Fionia, Lolland-Falster i Bornholm.
Graniczy w południowej części z Niemcami, na wschodzie z Morzem Bałtyckim, a na zachodzie z Morzem Północnym.
Najdłuższa rzeka: Gudena (160 km)
Gospodarka: Dania jest jedną z europejskich potęg rolniczych. Obecnie jednak coraz większą rolę odgrywa wydobywanie ropy naftowej i gazu z Morza Północnego.

DANIA

Powierzchnia: 30 519 km².
Ludność: 10 mln mieszkańców
Stolica: Bruksela (1,3 mln mieszkańców).
Graniczy z: Holandią, Luksemburgiem, Niemcami i Francją. Na północy sięga do Morza Północnego.
Najwyższy szczyt: Signal de Botrange (694 m).
Najdłuższe rzeki: Escaut i Mozela.
Gospodarka: Najważniejsze gałęzie przemysłu to metalurgia, przemysł chemiczny i elektroniczny. Unowocześniono także przemysł tekstylny i szklarski, którego tradycje sięgają średniowiecza.
 Jednym z najbardziej znanych towarów eksportowych jest czekolada, której sprzedaż przynosi znaczący dochód.

BELGIA

Powierzchnia: 83 857 km².
Ludność: 7,8 mln mieszkańców.
Stolica: Wiedeń (1,7 mln mieszkańców).
Graniczy aż z ośmioma państwami: Niemcami, Czechami, Szwajcarią, Lichtensteinem, Węgrami, Słowacją, Włochami i Słowenią.
Najwyższy szczyt: Grossglockner (3 797 m n.p.m.).
Najdłuższa rzeka: Dunaj (350 km w granicach Austrii)
Gospodarka: Około 40% PKB Austrii pochodzi z handlu i międzynarodowej wymiany usług. Bardzo ważną rolę odgrywa turystyka letnie i zimowa.

BELGIA AUSTRIA

Powierzchnia: 244 111 km².
Ludność: 58 mln mieszkańców.
Stolica: Londyn (7 mln mieszkańców).
Państwo obejmuje wyspę Wielką Brytanię, złożoną z Anglii, Szkocji i Walii oraz Irlandię Północną w północno-wschodniej części wyspy Irlandii. Od północy i zachodu otacza ją Ocean Atlantycki, od Europy zachodniej oddzielona jest Kanałem La Manche.
Najwyższy szczyt: Ben Nevis (1 343 m) w Północnej Szkocji.
Najdłuższe rzeki: Tamiza i Savern.
Gospodarka: Tradycją jest przemysł hutniczy, tekstylny, stoczniowy i samochodowy. Dynamicznie rozwijają się dziedziny przemysłu związane z informatyką, łącznością satelitarną, medycyną i farmakologią.

WIELKA BRYTANIA

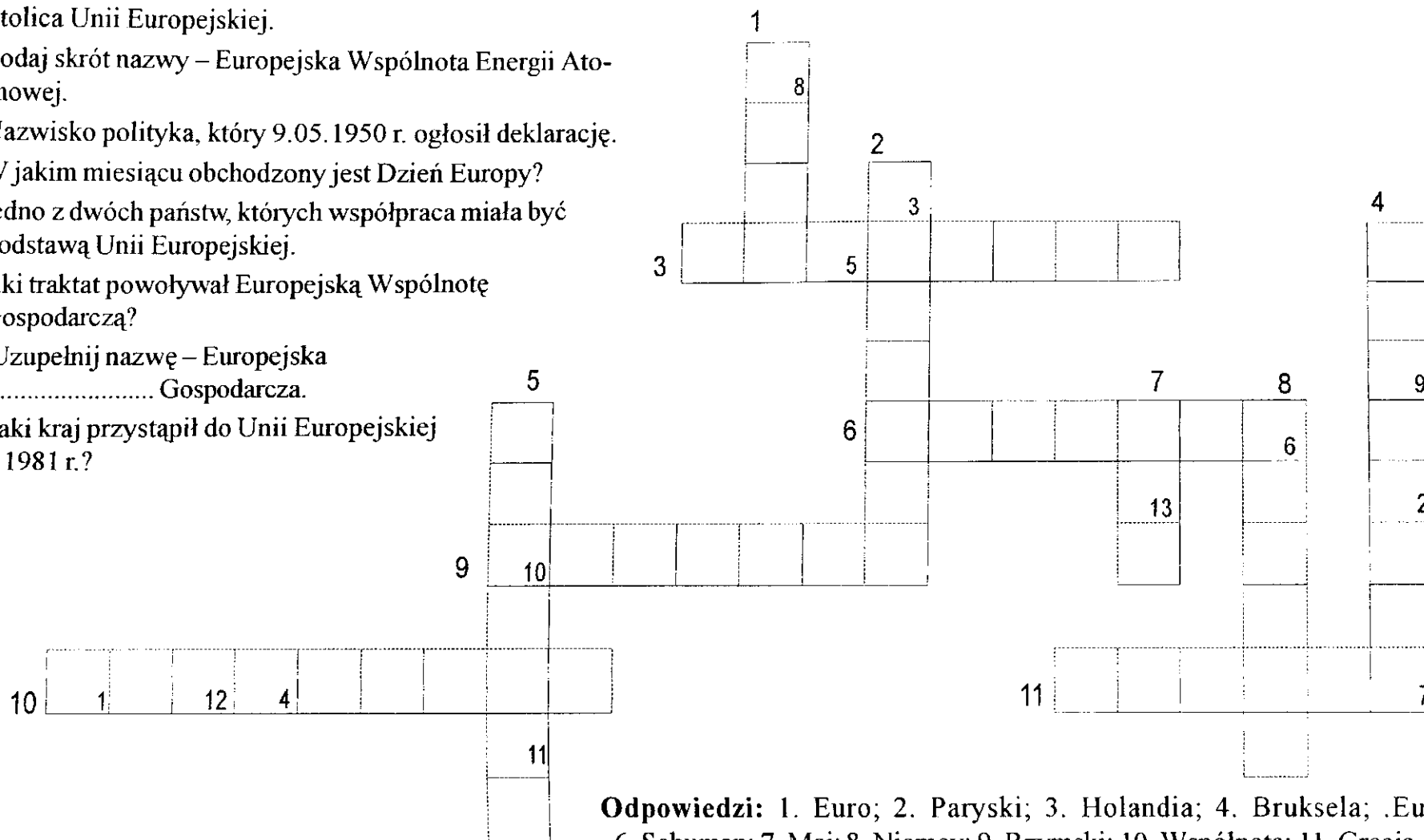
O	C	P	O	R	T	U	G	A	L	I	A	B	O	G	F	O	S	G	T	F	B	V	W
V	L	Z	Y	F	K	C	V	S	V	A	A	E	D	D	L	C	L	F	V	G	Y	Z	E
U	U	I	H	G	N	D	X	T	B	L	F	L	K	P	A	O	W	I	C	D	K	S	N
B	W	Q	M	J	P	G	P	P	K	D	G	G	R	L	M	R	A	F	W	S	D	D	E
N	R	W	J	P	K	H	P	O	R	T	O	I	Y	L	W	R	T	S	S	K	V	F	C
M	R	E	K	L	J	E	N	L	F	S	D	A	W	H	N	I	Y	Z	A	G	I	A	J
L	U	K	S	E	M	B	U	R	G	N	S	Q	C	H	C	D	K	A	F	H	M	T	A
Q	E	U	R	O	S	T	A	T	D	M	A	W	Y	H	O	A	A	M	D	H	A	E	N
W	E	P	I	Z	Z	A	D	J	W	P	W	E	K	F	M	M	N	P	P	J	X	N	B
C	Z	E	K	O	L	A	D	A	L	D	Ł	R	M	D	N	H	S	A	A	L	V	Y	V
E	W	R	M	D	E	H	A	A	K	R	O	P	O	L	N	M	K	N	R	P	V	H	H
R	Q	T	N	S	D	F	K	A	D	T	C	I	M	S	L	Z	O	A	Y	M	B	G	E
T	H	Y	B	E	V	Z	R	F	M	W	H	O	N	B	I	W	M	S	Ż	A	N	F	D
Y	I	U	V	R	F	E	T	A	U	O	Y	P	M	N	Z	S	I	D	L	K	D	R	F
U	S	E	A	T	H	J	J	G	N	P	N	D	F	M	B	D	K	G	J	A	S	T	G
I	Z	I	C	R	M	K	P	G	D	C	N	D	A	J	O	R	S	J	C	R	A	J	H
O	P	O	K	O	G	U	T	N	P	D	J	S	D	J	N	T	I	M	W	O	Z	J	K
P	A	P	X	V	S	R	M	B	L	K	M	A	F	M	A	D	R	Y	T	N	D	Y	J
A	N	A	Z	B	D	L	E	V	K	L	M	D	M	K	S	A	D	Z	E	W	L	U	M
S	I	S	S	N	G	P	E	C	B	R	U	K	S	E	L	A	F	I	S	R	K	N	H
D	A	D	F	M	P	I	D	X	J	P	A	S	T	O	L	I	C	A	P	D	J	M	S
K	S	I	Ę	S	T	W	O	M	B	A	B	U	N	D	A	V	G	I	K	M	O	D	A

GRECJA, OLIWKI, OLIMP, ATENY, AKROPOL, FETA; WŁOCHY, RZYM, WATYKAN, PIZZA, WENECJA, MAKARON; HISPANIA, MADRYT, CORRIDA, FLAMENCO, BYK, SEAT; PORTUGALIA, LIZBONA, KOGUT, PORTO, ODKRYWCY; FRANCJA, PARYZ, MODA, LUWR, SER, SZAMPAN; LUKSEMBURG, KSIĘSTWO, EUROSTAT; BELGIA, CZEKOLADA, KOMIKS, BRUKSELA, STOLICA

S	T	O	N	E	H	E	N	G	E	M	I	F	I	N	L	A	N	D	I	A	A	S	K
S	T	A	U	T	O	S	T	R	A	D	Y	D	A	L	O	P	W	I	E	D	E	Ń	K
X	R	Y	M	I	K	O	Ł	A	J	I	T	Y	R	O	L	K	H	P	L	U	R	W	L
R	E	U	A	N	D	E	R	S	E	N	R	A	D	P	B	J	I	O	G	B	A	F	W
U	W	I	S	V	Z	S	S	F	M	J	F	B	E	R	L	I	N	A	S	L	N	M	A
L	E	G	O	A	W	D	S	Z	R	O	K	H	O	L	M	H	P	K	D	I	N	E	L
I	Q	K	A	N	H	G	A	D	B	S	J	S	J	J	V	W	W	J	G	N	A	T	C
P	Z	J	H	G	I	J	N	I	E	M	C	Y	O	Ł	A	Ż	N	I	A	P	U	B	Y
A	P	T	E	O	S	H	K	K	R	A	V	R	P	D	X	P	A	G	A	F	S	P	R
N	A	A	L	G	K	D	B	G	W	T	C	E	F	D	Z	I	D	V	J	T	T	J	S
X	T	M	S	H	Y	Ł	J	E	G	L	O	N	D	Y	N	W	H	E	T	K	R	L	Z
B	R	I	I	J	P	E	U	L	E	R	W	K	L	A	P	O	N	I	A	F	I	A	E
B	Y	Z	N	K	G	K	F	C	D	T	A	A	G	S	K	R	Ó	L	O	W	A	A	K
N	K	A	K	F	O	M	D	R	J	W	H	A	G	D	A	D	T	G	J	F	F	F	S
N	H	G	I	D	E	O	G	P	P	A	K	O	P	E	N	H	A	G	A	S	F	C	P
S	O	F	E	R	T	Z	H	O	L	R	Q	K	V	W	A	F	G	H	J	K	P	L	I
D	H	B	D	T	H	A	K	T	F	Z	A	S	S	E	W	E	R	T	A	L	P	Y	R
A	B	H	E	A	E	R	M	R	E	N	I	F	E	R	N	A	F	F	L	K	J	E	P
N	B	G	A	L	K	T	L	C	E	L	T	O	W	I	E	Z	F	F	E	D	G	T	O
I	R	L	A	N	D	I	A	A	N	X	F	R	F	Z	H	O	L	A	N	D	I	A	L
A	M	S	T	E	R	D	A	M	M	F	F	D	F	S	F	S	Z	W	E	C	J	A	K
W	L	I	N	D	G	R	E	N	Z	V	B	N	M	J	A	N	G	L	I	A	H	A	J

NIEMCY, BERLIN, PIWO, GOETHE, AUTOSTRADY, BEETHOVEN; HOLANDIA, TULIPAN, WIATRAK, VAN GOGH, AMSTERDAM; DANIA, LEGO, ANDERSEN, SYRENKA, KOPENHAGA; AUSTRIA, ALPY, TYROL, WIEDEN, WALC, MOZART; ANGLIA, LONDYN, TAMIZA, OKSFORD, STONEHENGE, SZEKSPIR, KRÓLOWA; IRLANDIA, CELTOWIE, PATRYK, PUB, WHISKY, DUBLIN; SZWECJA, ŁUCJA, NOBEL, SZTOKHOLM, LINDGREN; FINLANDIA, MIKOŁAJ, RENIFER, ŁAŻNIA, HELSINKI, NOKIA, LAPONIA.

1. Waluta Unii Europejskiej
2. Jaki traktat zapoczątkował Europejską Wspólnotę Węgla i Stali?
3. W jakim państwie znajduje się Maastricht, w którym podpisano Traktat o Unii Europejskiej?
4. Stolica Unii Europejskiej.
5. Podaj skrót nazwy – Europejska Wspólnota Energii Atomowej.
6. Nazwisko polityka, który 9.05.1950 r. ogłosił deklarację.
7. W jakim miesiącu obchodzony jest Dzień Europy?
8. Jedno z dwóch państw, których współpraca miała być podstawą Unii Europejskiej.
9. Jaki traktat powoływał Europejską Wspólnotę Gospodarczą?
10. Uzupełnij nazwę – Europejska Gospodarcza.
11. Jaki kraj przystąpił do Unii Europejskiej w 1981 r.?

Odpowiedzi: 1. Euro; 2. Paryski; 3. Holandia; 4. Bruksela; .Eur Atom;
6. Schuman; 7. Maj; 8. Niemcy; 9. Rzymski; 10. Wspólnota; 11. Grecja

HISTORIA UNII EUROPEJSKIEJ

Idea integracji to w dużej mierze zasługa Amerykanów. Uważali oni, że tylko silna Europa ma szansę podnieść się ze zniszczeń wojennych i przeciwstawić się ZSRR. Pomysł „**Stanów Zjednoczonych Europy**”, pojawił się już w trakcie I Wojny Światowej. W 1942 r. – premier Wielkiej Brytanii – Winston Churchill przedstawił go członkom gabinetu. Sprecyzował go w 1949 r. sugerując, że podstawą powinna być współpraca **Niemiec i Francji**.

U podstaw integracji legła solidarność państw europejskich z USA. Data narodzin Wspólnoty to 09.05.1950 r. (w tym dniu obchodzony jest dzień UE), w tym dniu Robert Schuman ogłosił deklarację, tzw. Plan Schumana, w której sformułował propozycję powołania **Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali (EWWiS)** – pierwszej instytucji koordynującej współpracę krajów europejskich. To rozwiązanie polegało na współpracy zwycięzców i zwyciężonych.

Deklaracja **Francji i Niemiec** o chęci rozpoczęcia współpracy pokojowej była precedensem. Do współpracy tej dołączyły też: **Włochy, Belgia, Holandia i Luksemburg**. EWWiS funkcjonowała na mocy **Traktatu Paryskiego** podpisanego 18.04.1951 r.

Sześć lat później 25.05.1957 r. mocą **Traktatów Rzymskich** powołano do życia kolejne Wspólnoty; **EWG – Europejską Wspólnotę Gospodarczą** i **EURATOM – Europejską Wspólnotę Energii Atomowej**.

EWG rozszerzyła współpracę państw członkowskich niemal we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego, kładąc podwaliny pod późniejszy Wspólny Rynek. Dała też podstawy dynamicznego rozwoju gospodarczego w Europie Zachodniej.

W tym samym roku (1951) powołano też **Zgromadzenie Parlamentarne Trzech Wspólnot (EWWiS, EWG, EURATOM)** będące załącznikiem przyszłego Parlamentu Europejskiego.

W 1973 r. Wspólnoty powiększyły się o trzy kolejne kraje; **Wielką Brytanię, Irlandię i Danię**. W 1981 r. do Wspólnot dołączyła **Grecja**. Następne rozszerzenie miało miejsce w 1986 r. kiedy przyłączyły się **Hiszpania i Portugalia**. Ostatnie rozszerzenie miało miejsce w 1995 r. dołączyły wtedy **Austria, Finlandia i Szwecja**.

Równoległe z procesem powiększania wspólnot trwał proces łączenia i rozwoju instytucji europejskich.

W 1967 r. Trzy Wspólnoty (EWWiS, EWG, EURATOM) połączyły się i przybrały jedną nazwę – **Wspólnoty Europejskie**, wtedy też równocześnie przekazały one swoje funkcje wykonawcze jednej instytucji – **Komisji Europejskiej** 17.02.1986 r. podpisano **Jednolity Akt Europejski (JAE)**, który określał metody i harmonogram realizacji Wspólnego Rynku do 1992 r.

W 1992 r. w **Maastricht** w Holandii podpisany został **Traktat o Unii Europejskiej** – uzupełnił on i zmodyfikował **Traktat o EWG**. Potwierdził kierunki realizowanej Unii Gospodarczej i Walutowej a także określał zakres wspólnych działań na polu polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. **Traktat o UE** stał się swoistego rodzaju **Konstytucją UE**. **Traktat o UE** wszedł w życie 1.11.1993 r. i od tego dnia możemy mówić nie o Wspólnotach tylko o **Unii Europejskiej**.

Lata 90 to także otwieranie się UE na kraje Europy Środkowej i Wschodniej. Podpisano w tym czasie traktaty stowarzyszeniowe z **Polską, Czechami, Słowacją, Węgrami, Bułgarią, Rumunią, Litwą, Łotwą, Estonią i Słowenią**.

Na szczycie Rady Europejskiej w Kopenhadze 21-22.06.1993r. Unia potwierdziła polityczną wolę otwarcia na kraje Europy Środkowej i Wschodniej.

Przełom wieków to poparcie przez szefów państw członkowskich, reform zapisanych w Agendzie 2000, których celem jest modernizacja polityki UE i przygotowanie jej do rozszerzenia.

Reformy te dotyczą:

- wyrównywania szans i wyższej jakości życia osób zamieszkujących regiony słabiej rozwinięte
- znoszenie podziałów istniejących w Europie;
- poprawy stanu środowiska;
- odpowiedzialnego zarządzania finansami Unii.

Rada Europejska

(European Council)

siedziba - brak

skład - szefowie rządów państw członkowskich, pod przewodnictwem głowy państwa, któremu przypada przewodnictwo w UE

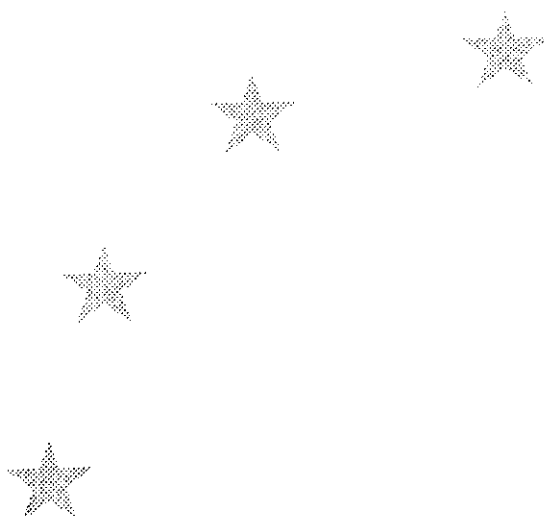
zadania

- wytycza strategiczne cele rozwoju UE*

Zbiera się co najmniej dwa razy w roku.

Przewodnictwo trwa pół roku i zmienia się rotacyjnie.

*W 2002 r. radzie przewodniczyły Hiszpania i Dania,
w 2003 r. - Grecja.*

Trybunał Obrachunkowy

(Court of Auditors)

siedziba - Luksemburg

skład - 15 członków - rewidentów - mianowanych przez Radę UE

zadania

- kontroluje dochody i wydatki Wspólnot*
- kontroluje politykę finansową Wspólnot*

Trybunał Sprawiedliwości

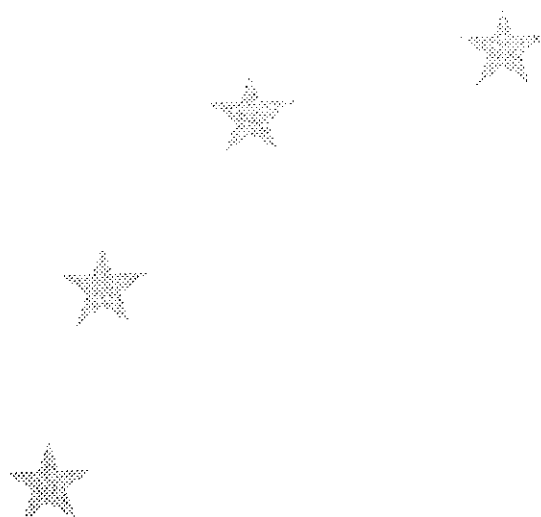
(Court of Justice)

siedziba - Luksemburg

skład - 15 sędziów mianowanych na okres 6 lat

zadania

- czuwa nad przestrzeganiem prawa wspólnotowego*
- orzeka o zgodności aktów prawnych wydanych przez instytucje Wspólnot z traktatami Wspólnot*
- rozpoznaje spory między państwami*
- rozpoznaje spory między Komisją Europejską i państwami*

Parlament Europejski

(European Parliament)

siedziba - Strasburg

skład - przedstawiciele państw członkowskich UE, wybierani w wyborach powszechnych i bezpośrednich (na okres 5 lat)

zadania

- uczestniczy w podejmowaniu decyzji*
- uczestniczy w uchwalaniu budżetu*
- podejmuje decyzje w sprawie przyjmowania nowych członków*
- podejmuje decyzje w sprawie zatwierdzenia układów stowarzyszeniowych*
- kontroluje pracę Komisji Europejskiej*
- wybiera Rzecznika Praw Obywatelskich*

Nie określa prawa w UE

Rada Unii Europejskiej

(Council of the European Union)

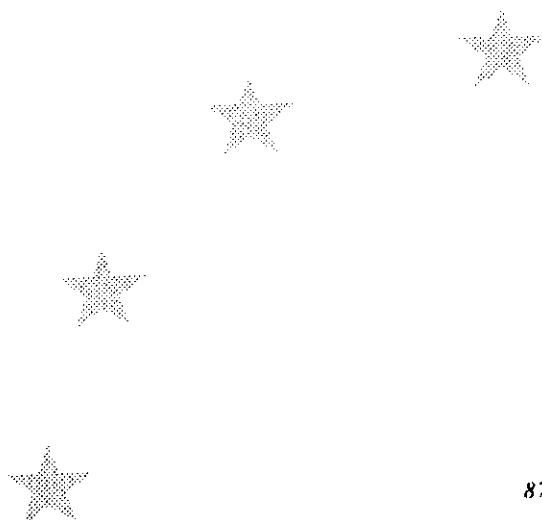
siedziba - Bruksela

skład - ministrowie spraw zagranicznych, rolnictwa, przemysłu i spraw wewnętrznych

zadania

- *określa prawo w UE*
- *wypracowuje i koordynuje politykę wewnętrzną i zagraniczną UE*

Może występować jako Rada do Spraw Ogólnych i jako Rada Specjalna tzw. branżowa

Komisja Europejska

(Strażnik traktatów)
(European Commission)

siedziba - Bruksela

skład - 20 komisarzy wybieranych na 5 lat

zadania

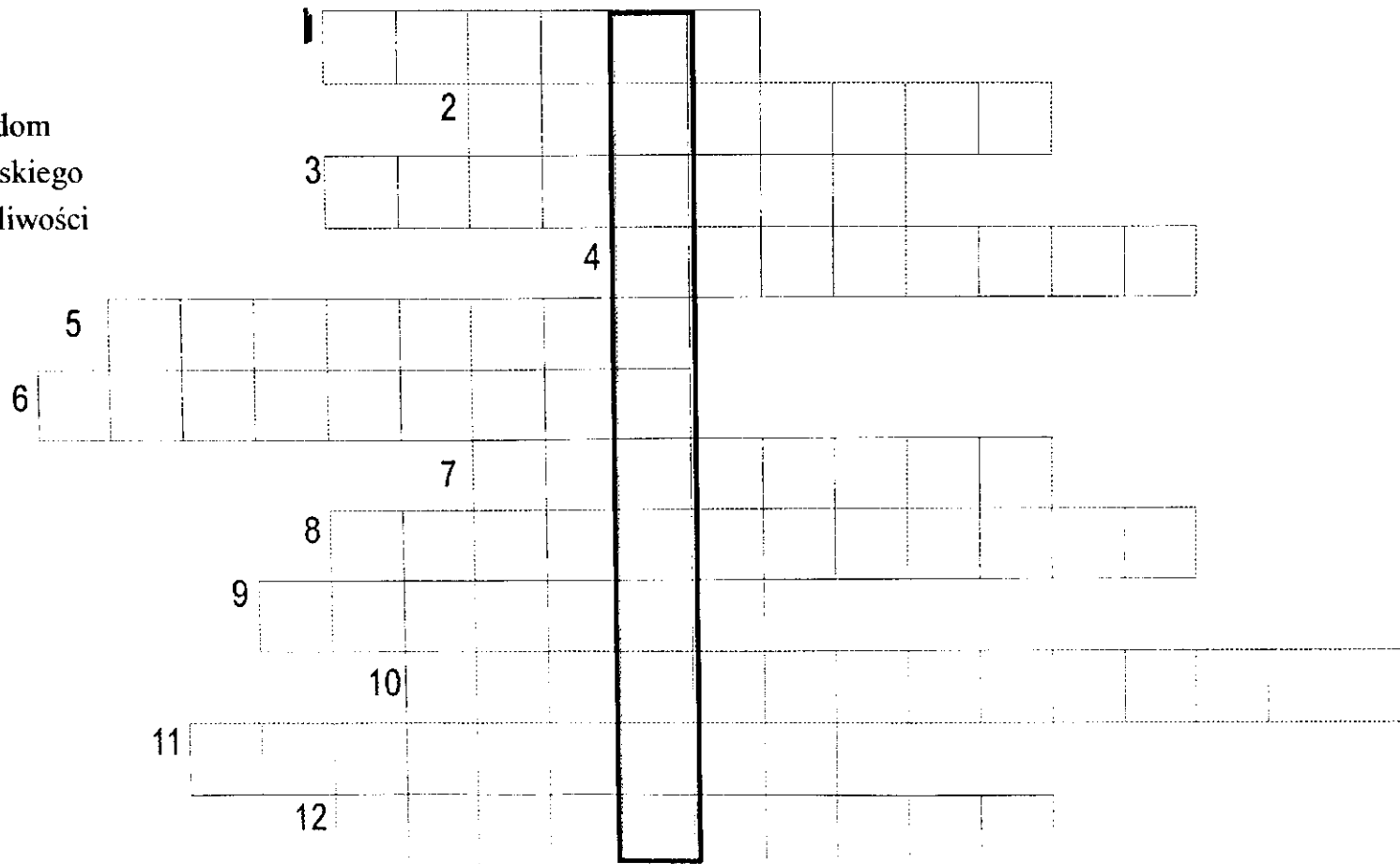
- *ma prawo inicjatywy prawodawczej*
- *reprezentuje interesy Wspólnot Europejskich*
- *koordynuje działania Wspólnot*
- *kontroluje stosowanie prawa wspólnotowego*
- *kontroluje realizację postanowień zawartych w traktatach i aktach prawnych przyjętych przez wspólnoty*

1. Państwo, w którym znajduje się stolica UE
2. Wchodzi w skład Rady UE
3. Wchodzi w skład Komisji Europejskiej
4.Sprawiedliwości
5. Paryski, Rzymski, Maastricht powołały instytucje UE
6. Europejski z siedzibą w Strasburgu
7. Siedziba Rady UE
8. Kontroluje wydatki Wspólnot
9. „Strażnik traktatów”
10. Osoba, która przewodzi obradom
11. Siedziba Parlamentu Europejskiego
12. Siedziba Trybunału Sprawiedliwości

Odpowiedzi:

1. Belgia, 2. Minister, 3. Komisarz, 4. Trybunał, 5. Traktat,
6. Parlament, 7. Bruksela, 8. Obrachunkowy, 9. Komisarz,
10. Przewodniczący, 11. Strasburg, 12. Luksemburg

Daty i dokumenty na drodze Polski do Unii Europejskiej *lekcja biblioteczna*

Cele lekcji:

1. **poznawczy** – integracja Polski z Unią Europejską w latach 1991-2002.
2. **kształcący** – wyszukiwanie informacji w udostępnionych publikacjach i sporządzanie pisemnej notatki na zadany temat, z podaniem źródła informacji.
3. **wychowawczy** – praca w dużym zespole (cała klasa) – wynik końcowy (notatka na temat historii integracji Polski z Unią Europejską + bibliografia załącznikowa do tematu) zależy od pracy poszczególnych zespołów – dobrze wykonane prace w podzespołach warunkują prawidłową i pełną realizację tematu lekcji; próba oceny własnej pracy i wkładu w pracę całej grupy.

Uwagi metodyczne:

1. Uczestnicy lekcji: lekcja przeznaczona jest dla uczniów szkół średnich, którzy posiadają podstawową wiedzę o pracy z książką popularnonaukową (korzystanie z aparatu pomocniczego : indeksy, wykazy tabel, spis treści) oraz znają pojęcia: skrócony opis bibliograficzny dokumentu, bibliografia załącznikowa; w lekcji uczestniczyć mogą 32 osoby, pracujące w zespołach 2-osobowych.
2. Czas trwania lekcji: 90 min.
3. Środki dydaktyczne:
 - książki: D.Leonard „Przewodnik po Unii Europejskiej” 1998, I.Popiuk-Rysińska „Unia Europejska. Geneza, kształt i konsekwencje integracji” 1998, L.Ciamaga [i in.] „Unia Europejska. Podręcznik akademicki” 1999, J.Galster, Z.Witkowski „Kompedium wiedzy o Unii Europejskiej” 1997, J.Ruszkowski, E.Górnicz, M.Żurek „Leksykon integracji europejskiej” 1998, W.Weidenfeld, W.Wessels „Europa od A do Z. Podręcznik integracji europejskiej” 1999, Z.Wysokińska, J.Witkowska „Integracja europejska. Rozwój rynków” 1999, U.Płowiec (red.) „Polska i Unia Europejska. Stan obecny i wyzwania na przyszłość” 2000, J.Boć „Jak pisać pracę magisterską” 1994, P.Oliver „Jak pisać pracę uniwersytecką” 1999 *(dwie ostatnie pozycje można zastąpić książką E.Zeman „Edukacja czytelnicza i informacyjna” 1999, która będzie bardziej przydatna dla uczniów ze słabą znajomością zagadnień bibliografii i opisu bibliograficznego dokumentu; wykorzystując do lekcji książkę Elżbiety Zeman należy zmienić polecenia w zestawie 15 i 16 lekcji bibliotecznej oraz zabezpieczyć dwa egzemplarze tej książki dla dwóch zespołów uczniów);*
 - czasopisma: Polityka 2000 nr 47, Gazeta Wyborcza 2000 nr 287, Rzeczpospolita 2001 nr 20, Polityka 2002 nr 51/52 *(informacja prasowa o szczycie w Kopenhadze w grudniu 2002 r. ; kolejną aktualizację lekcji można przeprowadzić poprzez preredagowanie polecenia w zestawie 13 lekcji bibliotecznej);*
 - Bibliografia Zawartości Czasopism z 2000-2001 r. z indeksami, Bibliografia Zawartości Czasopism z 2002-2003 r., Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej R. 1994, in-

deksy do Dzienników Ustaw za lata 1991-1994;

– 16 zestawów dla uczniów do pracy w zespołach 2-osobowych; każdy zestaw składa się z 3 kopert dla każdego zestawu (1A, 1B, 1C – 16A, 16B, 16C : treść zestawów opracowana jest na stronach 5-35 materiałów pomocniczych do lekcji) oraz z 3 małych kopert (A, B, C); zaklejone i opisane koperty (1A, 1B, 1C – duże + A, B, C – małe) oraz odpowiednie do nich materiały (książka, BZCz z indeksami, roczniki Dzienników Ustaw z indeksami) powinny znaleźć się na stanowiskach pracy uczniów przed rozpoczęciem lekcji bibliotecznej; czasopisma potrzebne do wykonania poleceń podaje prowadzący lekcję (w przypadku zestawów 12-14 po wykonaniu przez uczniów polecenia 12A lub 12B; 13A lub 13B; 14A lub 14B) lub uczniowie odszukują je w czytelni czasopism – sposób dostarczenia materiałów w tym przypadku zależy będzie od organizacji pracy biblioteki (czasopisma w magazynie, czasopisma w czytelni); na stanowisku 15 i 16 oprócz książek należy przygotować dwie kartki (wzór na str. 116 materiałów pomocniczych), dla każdego zespołu – ołówek lub długopis.

UWAGA! Zestawy 12-14 stwarzają możliwość aktualizacji lekcji, również po 13 grudnia 2002 r., np. po referendum unijnym w Polsce w czerwcu 2003 r. zrezygnować z zestawu 12, zestawom 13-14 zmienić numerację na 12-13 i dodać nowy zestaw 14 o wyniku referendum w Polsce, który może być opracowany na podstawie aktualnej prasy).

4. Przebieg lekcji:

Wprowadzenie do lekcji: podanie tematu lekcji bibliotecznej oraz wyjaśnienie zasad opracowania tego tematu przez uczniów na podstawie materiałów udostępnionych poszczególnym zespołom.

Prowadzący lekcję biblioteczną powinien przede wszystkim podkreślić, że wynikiem zajęć będzie wspólna notatka opracowana przez całą klasę, a jej poprawność, kompletność i rzetelność zależy będzie od pracy każdego z szesnastu 2-osobowych zespołów. Praca w zespołach przebiegać będzie etapami, dlatego dla każdego z zespołów przygotowano trzy koperty z oznaczeniem kolejności ich wykorzystania (1A, 1B, 1C) i będą one przydatne w pierwszej godzinie lekcyjnej. ***Uwaga! W tym miejscu należy zaznaczyć, że małe koperty A, B, C będą wykorzystane w dalszej części lekcji, a o konieczności ich użycia poinformują prowadzący zajęcia. Aby „nie intrygować uczniów tajemniczością małych kopert”, można je także rozdać później, po odczytaniu notatek w części drugiej lekcji.*** Do zestawu kopert dołączone są materiały (książka, BZCz, Dzienniki Ustaw, kartki papieru z napisem „Bibliografia”), które pomogą w wykonaniu polecenia z koperty A. Na wykonanie tego zadania uczniowie otrzymują 10 minut. Jeśli polecenie z koperty A sprawia trudność, po 10 minutach uczniowie otwierają kopertę oznaczoną literą B i z pomocą znajdujących się tam wskazówek wykonują polecenie z koperty A (czas na wykonanie zadania – 15 min.) Jeżeli wykonanie zadania jest nadal kłopotliwe (trudności może sprawiać przede wszystkim podanie prawidłowego skróconego opisu bibliograficznego źródła informacji, na podstawie którego sporządzana jest notatka, również problemem na tym etapie może być konstrukcja samej notatki). Materiał zawarty w kopercie C powinien pomóc w prawidłowym wykonaniu zadania grupom, które nie wykonały go przy pomocy kopert A, B. Dla zespołów, które wykonały zadanie prawidłowo z koperty A lub B, zestaw C posłużyć może do sprawdzenia prawidłowości wykonania polecenia. Czas przeznaczony na trzeci etap – 15 min. Druga część lekcji polegać będzie na zaprezentowaniu przez poszczególne zespoły wyników swojej pracy.

W czasie trwania pierwszej części zajęć prowadzący lekcję powinien zwrócić szczególną uwagę na pracę zespołów 15, 16 – konieczność udzielenia tym zespołom dodatkowych wskazówek jest bardzo prawdopodobna, jak również dokładne wyjaśnienie ich zadania, polegającego na utworzeniu bibliografii załącznikowej do opracowywanego przez klasę tematu. Zespół 15 zbiera informacje do swojej części bibliografii od zespołów 3, 10, 11, 12, 13, 14, a zespół 16 wykonuje podobne zadanie we współpracy z zespołami 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Osoba prowadząca lekcję może zasugerować zespołom 15-16, aby kontaktowały się bezpośrednio z odpowiednimi zespołami i uzyskane informacje wpisywały na kartce „Bibliografia”. Jeśli w tej części lekcji zespołom 15-16 nie uda się zebrać kompletnych informacji, będą mogły je uzupełnić podczas odczytywania notatek w drugiej części zajęć. Pomoc prowadzącego może okazać się także konieczna w pracy zespołów: 3, 12, 13, 14 – z BZCz i Dziennikami Ustaw, ale liczyć się należy także z koniecznością koordynowania pracy i udzielania dodatkowych wskazówek również pozostałym zespołom, W tej indywidualnej pracy z poszczególnymi grupami przydatne będą materiały pomocnicze (str. 1-5) – tekst prawidłowej notatki z podaniem źródła informacji i sposobem odszukania tych informacji w materiałach; nr 1-16 odpowiadają numerom kopert uczniów.

Druga część zajęć (ok. 35-45 min.) polega na odczytaniu przez grupy 1-14 opracowanych notatek oraz na podaniu informacji (autor + tytuł + adres wydawniczy; autor + tytuł + nazwa, numer, rok czasopisma) do bibliografii załącznikowej tworzonej przez zespoły 15-16. Uczniowie z zespołów 15-16 mogą prosić kolegów o uzupełnienie informacji do tworzonej przez nich bibliografii załącznikowej do tematu lekcji, zadając proste pytania, np.:

- Kto jest autorem książki? Podaj imię i nazwisko autora.
- Jak brzmi pełny tytuł książki?
- Czy jest to pierwsze wydanie książki?
- W którym roku i gdzie została wydana książka?

Uwaga! Ta część zadania może sprawiać uczniom znaczną trudność, dlatego prowadzący zajęcia powinien przejąć inicjatywę lekcji i pomóc zespołom 15-16 w zadawaniu powyższych pytań, jeśli zespół odczytujący swoją notatkę nie podał wcale, błędnie lub niekompletnie potrzebne dane do bibliografii załącznikowej.

Po przeczytaniu tekstu przez każdy kolejny zespół (od 1 do 14), prowadzący lekcję biblioteczną zadaje wszystkim uczestnikom lekcji pytania dotyczące dat i nazw dokumentów lub innych faktów wymienionych w przeczytanym przez zespół tekście. Pytania te są konieczne – służą do sprawdzenia stopnia zrozumienia i przyswojenia przez klasę odczytanych wiadomości, a jednocześnie do podtrzymania zainteresowania uczniów przebiegiem lekcji. Konstrukcja pytań wynika z materiałów pomocniczych do lekcji bibliotecznej (str. 1-4), a odpowiedzi na pytania wyróżnione są w tym tekście **tłustym drukiem** i dotyczą w większości przypadków nazw dokumentów i ich zawartości oraz dat ważnych w procesie integracyjnym Polski z Unią Europejską. W czasie drugiej części lekcji prowadzący zajęcia powinien śledzić i koordynować przebieg zajęć przy pomocy tych materiałów pomocniczych (str. 1-4), korzystając z nich zupełnie jawnie i odczytując nawet odpowiednie fragmenty, jeśli któryś z zespołów nie wykonał wcale lub bardzo źle swoją część zadania.

Przykładowe postępowanie w tej części lekcji:

1. uczeń z zespołu 1 odczytuje opracowany tekst i podaje informacje o autorze, tytule, adresie wydawniczym publikacji, na podstawie której została opracowana notatka; te dane biblio-

graficzne zapisują lub uzupełniają uczniowie z zespołu 15 na kartce „Bibliografia”.

2. po wykonaniu tych czynności, prowadzący zadaje klasie pytania kontrolne:

a) „*W których latach Wspólnota Europejska rozpoczęła negocjacje w sprawie podpisania porozumień stowarzyszeniowych z krajami Europy Środkowo-wschodniej?*”,

b) „*Pod jaką nazwą znane są te porozumienia stowarzyszeniowe?*”,

c) „*Z jakimi państwami Europy Środkowo-wschodniej zostały zawarte trzy pierwsze umowy?*”

3. brak odpowiedzi lub zła odpowiedź na powyższe pytania powoduje powtórne odczytanie notatki ucznia z zespołu 1 (lub prowadzącego zajęcia, str. 1 cz.1) i powtórzenie pytań (a, b, c) skierowanych do całej klasy,

4. uzyskanie prawidłowej odpowiedzi na pytania (a, b, c) jest warunkiem przejścia do odczytania kolejnej notatki przez ucznia z zespołu 2.

Pamiętaj! pytania kontrolne powinny być zadawane przez prowadzącego lekcję po każdej odczytanej/przez uczniów notatce, w celu aktywizowania pozostałych uczniów do IV uczestnictwa w zajęciach i uważnego wysłuchania kolejno odczytywanych przez kolegów informacji.

Jeżeli wynik pracy klasy znacznie różni się od przewidzianego wzoru (materiały pomocnicze do lekcji str.36-38), prowadzący powinien najpierw omówić wyniki w pracy błędy (np. źle wykorzystany aparat pomocniczy, niedokładna lub błędna notatka, błędy językowe – stylistyczne, składniowe, rzeczowe w notatce -, niekompletny lub zły opis bibliograficzny), a następnie przeczytać głośno wzorcowy tekst, będący omówieniem tematu lekcji. Tekst wzorcowy może być również odczytany w całości po prezentacji wszystkich notatek zespołów uczniowskich (1-14). Egzemplarz tego tekstu (materiały pomocnicze do lekcji str.36-38) warto przekazać opiekunowi grupy, jako materiał informacyjny z odbytej lekcji bibliotecznej. Jeżeli zadania zostały wykonane prawidłowo i tekst notatki jest zgodny lub bardzo podobny do tekstu przygotowanego przez prowadzącego zajęcia, należy uświadomić uczniom, że dzięki rzetelnej i dobrej pracy poszczególnych grup wspólnie zrealizowali temat zajęć. Wykonując małą część wspólnego zadania stali się razem autorami pracy na temat „Daty i dokumenty na drodze Polski do Unii Europejskiej” oraz bibliografii załącznikowej do tego tematu. Ich praca jest bardzo dobra i nie odbiega od wzoru, który został wcześniej opracowany. Wzorcowe opracowanie zostaje przekazane uczniom, jako potwierdzenie ich dobrze wykonanego zadania na lekcji bibliotecznej oraz znajomości zagadnień z pracy z dokumentami i sporządzania bibliografii.

Podsumowaniem lekcji bibliotecznej w obu przypadkach (zgodnej ze wzorcem bądź znacznie odbiegającym od wzorca sporządzeniem notatki) może być także ocena pracy poszczególnych zespołów. Ustne, ogólne podsumowanie pracy zespołów należy do prowadzącego zajęcia. Ocena może być też bardziej indywidualna. W tym celu każdy z zespołów otwiera jedną z małych kopert A, B lub C. Jeśli prowadzący zajęcia nie zdecydował się na wcześniejsze rozdanie małych kopert, robi to teraz, wyjaśniając jednocześnie, że jest to swoista, indywidualna ocena każdego 2-osobowego zespołu. Jeżeli zespół wykorzystał w swojej pracy:

– tylko kopertę A, otwiera małą kopertę A, w której przygotowana jest kartka z napisem:

„Zasłużyłeś na pochwałę : **A-**bsolutnie dobra praca !”

– kopertę A i B, otwiera małą kopertę B, gdzie w środku odnajduje kartkę z tekstem:

„Powinieneś pomyśleć o sobie: **B-**ędzie trzeba jeszcze popracować !!”

– kopertę A,B i C, otwiera małą kopertę C z umieszczoną w niej kartką z napisem:

„Musisz poważnie zastanowić się nad tym: C-zy nie pora zabrać się do pracy???”

Bardzo ważne! Tę ostatnią część lekcji z małymi kopertami A,B,C można pominąć, a oceny pracy zespołów dokonać w formie ustnego, ogólnego omówienia. W przypadku wykorzystania tego bardzo indywidualnego sposobu oceny uczniów, należy zadbać o to, by otwieranie i odczytywanie zawartości małych kopert było wyłącznie sprawą osób zainteresowanych. Nie wolno domagać się, aby uczniowie głośno przedstawiali zawartość swoich kartek-ocen. To przecież oceny indywidualne, trochę żartobliwe i przewrotne, ale w przypadku B i C także uszczypliwe. Mają być pomocą dla ucznia w określeniu stopnia jego przygotowania do pracy z tekstem, a nie stać się powodem do np. docinków czy żartów kolegów.

1. W latach 1990-1991 Wspólnota Europejska rozpoczęła negocjacje w sprawie podpisania stowarzyszeniowych porozumień europejskich (znanych jako **Układy Europejskie**) z nowymi demokracjami Europy Środkowej i Wschodniej. Trzy pierwsze umowy zostały zawarte z **Czechosłowacją, Węgrami i Polską**.

Dick Leonard, Przewodnik po Unii Europejskiej. – Warszawa 1998, s. 40, 119
– na podst. hasła w indeksie: **porozumienia europejskie** s. 40-41, 119

2. Umowa o stowarzyszeniu Polski ze Wspólnotami Europejskimi oraz ich państwami członkowskimi została podpisana **16 grudnia 1991 r.**, a weszła w życie **1 lutego 1994 r.**

Irena Popiuk-Rysińska, Unia Europejska. Geneza, kształt i konsekwencje integracji. - Warszawa 1998, s. 144

– na podst. Kalendarium idei i procesu integracji europejskiej, s. 138 i następne

3. Pełna nazwa umowy zawartej między Polską a Unią Europejską brzmi: **Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczypospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, sporządzony w Brukseli dnia 16 grudnia 1991 r.** Tekst Układu Europejskiego zawiera załącznik do **Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 11 z 1994 roku**.

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 stycznia 1994 r., nr 11, poz. 38

– na podst. indeksów do dzienników ustaw za lata 1991-1994: hasła międzynarodowe umowy lub Europejska Unia – podstawa : indeks 1994, hasło Europejska Unia oraz Dz.U. 11/1994, poz. 38

4. Układ Europejski zawarty z Polską jest obszernym rozbudowanym dokumentem. Składa się z **9 części, 121 artykułów, 13 załączników i 7 protokołów**. Najważniejsze uregulowania dotyczące szans i zagrożeń pozycji Polski na Jednolitym Rynku Europejskim zawarte są w **III, IV i V części układu** i dotyczą polskiej gospodarki, a w szczególności: swobodnego przepływu **towarów, przepływu pracowników, zakładania przedsiębiorstw i świadczenia usług oraz płatności, kapitału, konkurencji**.

Lucjan Ciamaga [i in.], Unia Europejska. Podręcznik akademicki. - Warszawa 1999, s.436

– na podstawie indeksu instytucji i organizacji, hasło: **układ europejski ustanawiający stowarzyszenie**

odszukanie tekstu na s. 436

5. UKŁAD Europejski między Polską a Wspólnotami Europejskimi przewiduje współpracę w następujących dziedzinach: przemysłu, popierania i **ochrony inwestycji**, nauki i **techniki**, edukacji i **kształcenia**, rolnictwa i sektora **rolno-spożywczego**, energetyki, atomistyki, środowiska **naturalnego**, transportu, łączności, bankowości, ubezpieczeń i innych usług **finansowych**, polityki pieniężnej, „**prania pieniędzy**”, rozwoju regionalnego, polityki społecznej, turystyki, małych i średnich **przedsiębiorstw**, informacji i audiowizualnych **środków przekazu**, ceł, statystyki, ekonomii, zwalczania nielegalnego obrotu **narkotykami**, kultury, finansów.

Jan Galster, Zbigniew Witkowski, Kompendium wiedzy o Unii Europejskiej. - Toruń 1997, wyd. 2 popr. i uzup., s. 189-190

– na podst. rozdziału XII. 1. Stowarzyszenie z Unią

6. W przygotowaniu Polski do członkostwa w Unii pomocą mają być Białe Księgi. Pierwsza z nich. Biała Księga z Cannes opracowana została przez **Komisję Europejską** na wniosek **Rady Europejskiej** i zatwierdzona na szczycie państw unijnych w Cannes w **czerwcu 1995** roku. Druga, Biała Księga **Polska-Unia Europejska** została opracowana w latach 1993-1996 na zlecenie **pełnomocnika rządu polskiego ds. integracji europejskiej** oraz **pomocy zagranicznej**. Polska Biała księga obejmująca prawo, gospodarkę oraz **naukę i technologię**, składa się z ponad **70 tomów**.

Janusz Ruskowski, Ewa Górnicz, Marek Żurek, Leksykon integracji europejskiej. - Warszawa 1998, s. 23

– na podst. haseł: Biała Księga Polska-Unia Europejska, Biała Księga w sprawie przygotowania krajów stowarzyszonych, s.23

7. Wniosek o przystąpienie do Unii Europejskiej Polska złożyła oficjalnie **8 kwietnia 1994 roku**. Rozpoczęcie negocjacji w sprawie członkostwa Czech, Cypru, Estonii, Polski, Słowenii i Węgier w Unii zaleciła Komisja Europejska na rok 1998. Termin ten określony został w programie „**Agenda 2000 Unia silniejsza i rozszerzona**”, który przedstawił przed Parlamentem Europejskim 16 lipca 1997 r. przewodniczący Komisji Europejskiej, **Jacques Santer**.

Werner Weidenfeld, Wolfgang Wessels, Europa od A do Z. Podręcznik integracji europejskiej. - Gliwice 1999, wyd. 3, s. 436, 439, 452

– na podst. indeksu haseł i osób (Santer Jacques – s. 452), Polska – s. 436

– na podst. tablicy chronologicznej integracji europejskiej – s. 436 (wniosek Polski), s. 439 (program Agenda...)

8. Na szczycie UE w Luksemburgu w grudniu 1997 roku zapadła decyzja o rozpoczęciu **30 marca 1998 roku** procesu rozszerzania Unii. Postanowiono również o zwołaniu na 31 marca 1998 r. dwustronnych Komisji Międzynarodowych, które negocjować będą warunki przystąpienia **Polski, Węgier, Czech, Estonii, Słowenii i Cypru** do Unii Europejskiej. Wobec tych krajów Rada Europejska postanowiła wprowadzić wzmocnioną strategię przedczłonkowską zawartą w dokumencie „**Partnerstwo dla Członkostwa**”.

Zofia Wysokińska, Janina Witkowska, Integracja europejska. Rozwój rynków. – Warszawa 1999, s. 376

– podstawa: spis treści: rozdz. „Rozszerzenie Unii Europejskiej na Wschód – ważne wydarzenia”

9. Zadania zawarte w „Partnerstwie dla Członkostwa” miały być uwzględnione w „Narodowym Programie **Dostosowania Acquis**”. Polska przyjęła szersze podejście do tego programu. W dniu **23 czerwca 1998 roku** Rada Ministrów przyjęła „Narodowy Program **Przygotowania do Członkostwa w Unii Europejskiej**”. Wyznacza on kierunki działań dostosowawczych poprzez wskazanie priorytetów nie tylko w zakresie zbliżenia legislacji, ale również przemian strukturalnych w **gospodarce** oraz określa harmonogram ich realizacji w latach **1998-2002**. Koszty finansowe przystosowania Polski do członkostwa w Unii ponosić będą zarówno **Polska** jak i kraje **Wspólnoty Europejskiej**.

Urszula Płowiec (red.), Polska i Unia Europejska. Stan obecny i wyzwania na przyszłość, - Warszawa 2000, s. 338

– na podst. spisu treści, rozdz. XV.4 Proces przystępowania Polski do Unii Europejskiej

10. Zdaniem Güntera Verheugena, komisarza ds. rozszerzenia Unii Europejskiej, rzeczywiste koszty rozszerzenia Unii wyniosą **80 miliardów euro**. Tyle przewidziano na ten cel w budżecie Unii Europejskiej na lata **2000-2006**. W kularach komisji mówi się, że koszty jakie poniesie Polska wyniosą rocznie 10 tys. marek na mieszkańca.

Piotr Cywiński: Unia z czasem, „Wprost” 2000, nr 52/53, s. 19-20 [rozmowa z Günterem Verheugenem, komisarzem do spraw rozszerzenia Unii Europejskiej]

– na podst. BZCz nr 12 / 2000, s. 4, poz. 53925; indeks autorski; Cywiński Piotr lub Verheugen Günter

11. W raporcie z roku 2000 dotyczącym stanu przygotowań Polski do członkostwa w UE, Komisja Europejska uznała za największe zalety naszego kraju:

- funkcjonującą gospodarkę rynkową,
- dobre tempo prywatyzacji,
- znaczny postęp w dostosowaniu prawa polskiego do norm unijnych.

Jednocześnie wskazano też największe wady:

- opóźnienie reform sądownictwa,
- korupcję,
- brak przekształceń w rolnictwie i rybołówstwie. Ogólna ocena Polski w raporcie jest pozytywna. Razem z raportem Komisja opublikowała „Dokument o strategii poszerzenia”. Jest to plan konkretnych negocjacji z państwami kandydującymi do Unii w latach 2001-2002. Komisja uważa, że Unia mogłaby „powitać nowych członków do końca 2002 roku.”

Jacek Safuta: Nieco cieplej. Unia Europejska o Polsce, „Polityka” 2000, nr 47, s.45, 46

– na podst. BZCz nr 11 / 2000, s. 4, poz. 48782; hasło w indeksie przedmiotowym: Polska – integracja z Unią Europejską lub w indeksie autorskim hasło: Safuta Jacek

12. Termin 1 stycznia 2003 roku jako data pełnego członkostwa Polski był przyjęty przez wszystkie ugrupowania polityczne w polskim parlamencie. Przystępując do Unii Polska powinna mieć **takie same warunki jak inne państwa**. Polskę interesuje pełne członkostwo z takimi samymi obowiązkami i przywilejami.

Jerzy Buzek: Żadnego „później”, „Gazeta Wyborcza” 2000, nr 287, s.23 (w rozmowie z Piotrem Pacewiczem)

– na podst. BZCz 12 / 2000, s. 4, poz. 53928; indeks autorski: Buzek Jerzy lub Pacewicz Piotr

13. Szczyt państw UE w Nicei w grudniu 2000 roku nie przekreślił szans Polski na przyjęcie naszego kraju do Unii w roku 2003. Jednak wyniki tego szczytu znacznie utrudniają zadanie **polskim** negocjatorom. Obecni członkowie UE mogą prowadzić negocjacje z Polską niemal bez oglądania się na ich skutki dla rozszerzenia UE, ponieważ do czasu przyjęcia **Bulgarii i Rumunii** nowi członkowie nie będą w stanie zmienić warunków wynegocjowanych przed rozszerzeniem.

Klaus Bachmann: Polska kaczką i europejski gejzer, „Rzeczpospolita” 2001, nr 20, s. A9
– na podst. BZCz 1/2001, s. 4, poz. 127, indeks autorski : Bachmann Klaus

14. W piątek 13 grudnia 2002 r. na polskiej konferencji prasowej w Kopenhadze, o godz. 19.30, premier Leszek Miller oświadczył, że Polska zakończyła negocjacje z Unią Europejską. Na przełomie marca i kwietnia 2003 r. Parlament Europejski zatwierdzi Traktat Akcesyjny Cypru, Czech, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Słowacji, Słowenii i Węgier do Unii Europejskiej. Podpisanie traktatu nastąpi 16 kwietnia 2003 r. w Atenach, a 1 maja 2004 r. nastąpi przyjęcie Polski i 9 innych krajów do Unii Europejskiej.

Jacek Safula, Teraz my! Unia wzięta, „Polityka” 2002, nr 51/52, s.24-26

– na podst. informacji: szczyt kopenhaski odbył się w grudniu 2002 r., a negocjacje z Polską zostały zakończone 13 grudnia 2002 r.

– zeszyt 1/2003 BZCz nie uwzględnia artykułu J.Safuty (zbyt krótki okres od zaistnienia faktu do opracowania w BCZz)

15. Opis artykułu z czasopisma ; wykaz źródeł prawa

– na podstawie wzoru opracowanego z książki

Jan Boć, Jak pisać pracę magisterską. - Wrocław 1994, s. 41, 57-59

16. Skrócony opis bibliograficzny książki

– na podst. wzoru opracowanego z książki

Paul Oliver, Jak pisać pracę uniwersytecką. - Kraków 1999, s. 147-151

2.A. Odszukaj w katalogu biblioteki książkę Ireny Popiuk-Rysińskiej o Unii Europejskiej. Poproś o udostępnienie książki, podając bibliotekarzowi sygnaturę znaku miejsca na półce tej pozycji.

Na podstawie otrzymanej książki odpowiedz pisemnie na pytanie: kiedy została zawarta umowa o stowarzyszeniu Polski ze Wspólnotami Europejskimi oraz ich państwami członkowskimi?

Podaj dokładną datę zarówno podpisania jak i wejścia w życie tej umowy. Zanotuj też źródło tej informacji.

Źródło _____

2.B. odpowiedzi na pytanie szukaj w Kalendarium idei i procesu integracji europejskiej, s. 138 i następne

2. C. Na podstawie źródła uzupełnij tekst korzystając z informacji zawartych na s. 144

Umowa o stowarzyszeniu Polski ze Wspólnotami Europejskimi oraz ich państwami członkowskimi została podpisanar., a weszła w życie r.

Irena Popiuk-Rysińska, Unia Europejska. Geneza, kształt i konsekwencje integracji. -Warszawa 1998, s. 144

3. A. Jak brzmi pełna nazwa zawartego w 1991 r. przez Polskę i Unię Europejską Układu Europejskiego, który wszedł w życie w 1994 r. Kiedy i gdzie został sporządzony ten dokument? Gdzie został opublikowany tekst w/w umowy międzynarodowej? Na podstawie otrzymanych materiałów odpowiedz pisemnie na pytania. Zanotuj też źródło informacji.

Źródło: Dziennik Ustaw

3. B. – w indeksie za rok 1994 sprawdź hasło: Europejska Unia
– w segregatorze odszukaj Dziennik Ustaw nr 11 z 1994 r.

3. C. Na podstawie źródła uzupełnij tekst korzystając z informacji zawartych w DZ.U nr 11/1994, poz. 38

Pełna nazwa umowy zawartej między Polską a Unią Europejską brzmi:

.....
.....

sporządzony w dnia r. Tekst Układu Europejskiego zawiera załącznik do Rzeczypospolitej Polskiej Nr.... z roku.

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 stycznia 1994 r., nr 11, poz. 38

5.A. „Kompendium wiedzy o Unii Europejskiej” napisało dwóch autorów. Jednym z nich jest Zbigniew Witkowski. Odszukaj w katalogu czytelni tę pozycję, a z karty katalogowej przepisuj znak miejsca na półce. Podając bibliotekarzowi tę sygnaturę, poproś o książkę. Na podstawie otrzymanego źródła odpowiedz pisemnie na pytanie: W jakich dziedzinach Układ Europejski przewiduje współpracę między Polską a Wspólnotami Europejskimi. Na końcu notatki umieść informacje o źródle.

Źródło

5.B. – odpowiedzi na pytanie poszukaj w rozdziale XII.1. Stowarzyszenie z Unią (w tej książce niestety nie znajdziesz żadnego aparatu pomocniczego !).

5.C. Na podstawie źródła uzupełnij tekst korzystając z informacji zawartych na s. 189-190

UKŁAD Europejski między Polską a Wspólnotami Europejskimi przewiduje współpracę następujących dziedzinach: przemysłu, popierania i..... nauki i, edukacji i..... rolnictwa i sektora....., energetyki, atomistyki, środowiska, transportu, łączności, bankowości, ubezpieczeń i innych usług..... polityki pieniężnej, „prania.....”, rozwoju regionalnego, polityki socjalnej, turystyki, małych i średnich, informacji i audiowizualnych....., ceł, statystyki, ekonomii, zwalczania nielegalnego obrotu, kultury, finansów.

Jan Galster, Zbigniew Witkowski: Kompendium wiedzy o Unii Europejskiej. - Toruń 1997, wyd. 2 popr. i uzup., s. 189-190

- 7.A. Na podstawie książki „Europa od A do Z. Podręcznik integracji europejskiej” opracuj w formie notatki odpowiedzi na pytania:
- Kiedy Polska złożyła wniosek o przystąpienie do Unii Europejskiej (dokładna data)?
 - Na który rok Komisja Europejska zaleciła rozpoczęcie negocjacji w sprawie członkostwa Czech, Cypru, Estonii, Polski, Słowenii i Węgier w Unii?
 - Jaką nazwę nosi program, w którym określony został ten termin? Gdzie i kiedy został ten program przedstawiony przez przewodniczącego Komisji Europejskiej Santer’a? W notatce podaj też imię przewodniczącego Komisji Europejskiej, Santer’a. Na końcu notatki umieść informację o źródle.

Źródło _____

- 7.B. – w indeksie haseł i osób odszukaj nazwisko SANTER
- z tablicy chronologicznej integracji europejskiej, umieszczonej na końcu książki, wynotuj potrzebne informacje;
 - pomocą może też być hasło POLSKA w indeksie haseł i osób.

7. C. Na podstawie źródła uzupełnij tekst korzystając z informacji zawartych na s. 436, 439, 452

Wniosek o przystąpienie do Unii Europejskiej Polska złożyła oficjalnie roku. Rozpoczęcie negocjacji w sprawie członkostwa Czech, Cypru, Estonii, Polski, Słowenii i Węgier w Unii zaleciła Komisja Europejska na rok Termin ten określony został w programie „Agenda”, który przedstawił przed Parlamentem Europejskim 16 lipca r. przewodniczący Komisji Europejskiej, Santer.

Werner Weidenfeld, Wolfgang Wessels: Europa od A do Z. Podręcznik integracji europejskiej. - Gliwice 1999, wyd. 3, s. 436, 439, 452

9.A. Na drodze Polski do Unii Europejskiej pojawiały się i pojawiają różne dokumenty i programy. Zadania zawarte w „Partnerstwie dla Członkostwa” miały być uwzględnione w kolejnym dokumencie, „Narodowym Programie (...)”. Uzupełnij nazwę tego programu i określ, jakie było do niego podejście Polski. Czy Rada Ministrów (rząd polski) przyjęła ten sam „Narodowy Program ...”? Podaj datę jego przyjęcia; krótko określ jego zawartość oraz podaj lata, w których ma być realizowany. W notatce uwzględnij także informację kto ponosić ma koszty finansowe przystosowania Polski do Unii. Na końcu notatki umieść informację o źródle, z którego korzystałeś, aby ją zredagować. Potrzebne dane znajdziesz w książce pod redakcją Urszuli Płowiec „Polska i Unia Europejska...”

Źródło _____

9.B. – ze spisu treści wybierz do przeglądnięcia rozdział XV.4 Proces przystąpienia Polski do Unii Europejskiej
(w tej książce brak aparatu pomocniczego do wyszukiwania informacji)

9.C. Na podstawie źródła uzupełnij tekst korzystając z informacji zawartych na s. 338

Zadania zawarte w „Partnerstwie dla Członkostwa” miały być uwzględnione w „Narodowym Programie”. Polska przyjęła szersze podejście do tego programu. W dniu czerwca..... roku Rada Ministrów przyjęła „Narodowy Program”. Wyznacza on kierunki działań dostosowawczych poprzez wskazanie priorytetów nie tylko w zakresie zbliżenia legislacji, ale również przemian strukturalnych w oraz określa harmonogram ich realizacji w latach Koszty finansowe przystosowania Polski do członkostwa w Unii ponosić będą zarówno jak i kraje

Urszula Płowiec (red.): Polska i Unia Europejska. Stan obecny i wyzwania na przyszłość. - Warszawa 2000, s. 338

11.A. W roku 2000, w jednym z polskich tygodników, ukazał się artykuł Jacka Safuty o integracji Polski z Unią Europejską. Odszukaj ten artykuł i na jego podstawie opracuj notatkę, odpowiadając na pytania:

- jakie największe zalety i wady Polski wymieniła w swoim raporcie z 2000 roku Komisja Europejska, badając stan przygotowań naszego kraju do członkostwa w Unii Europejskiej,
 - jaka była ogólna ocena Polski w tym raporcie,
 - jaki inny dokument opublikowała Komisja Europejska razem z raportem
 - czy Komisja Europejska wyraziła swój pogląd o dacie przyjęcia nowych członków do UE.
- Na końcu notatki podaj źródło informacji.

Źródło _____

11.B. W Bibliografii Zawartości Czasopism odszukaj hasło: Polska – integracja z Unią Europejską (indeks przedmiotowy) lub hasło: Safuta Jacek (indeks autorski).

Następnie odszukaj właściwą pozycję w Bibliografii.

O czasopismo poproś pracownika biblioteki (czytelni). Na podstawie artykułu odpowiedz na pytania.

11.C. Na podstawie źródła uzupełnij tekst korzystając z informacji zawartych na s. 46

W raporcie z roku 2000 dotyczącym stanu przygotowań Polski do członkostwa w UE, Komisja Europejska uznała za największe zalety naszego kraju:

-
-
-

Jednocześnie wskazano też największe wady:

-
-
-

Ogólna ocena Polski w raporcie jest..... Razem z raportem Komisja opublikowała „Dokument o”. Jest to plan konkretnych negocjacji z państwami kandydującymi do Unii w latach Komisja uważa, że Unia mogłaby „powitać nowych członków do końca..... roku.”

Jacek Safuta, Nieco cieplej. Unia Europejska o Polsce: „Polityka” 2000, nr 47, s.45,46

14.A. Korespondent Polskiej Agencji Prasowej w Brukseli, Jacek Safuta, jest autorem artykułu, który ukazał się w „Polityce” w następnym tygodniu po zakończeniu szczytu UE w Kopenhadze.

Odszukaj tę publikację, a następnie na jej podstawie odpowiedz na pytania w formie krótkiej notatki. Na końcu opracowanego tekstu podaj źródło informacji.

Sprawdź, czy publikacja ta została odnotowana w Bibliografii Zawartości Czasopism 2003r.

Pytania do notatki:

1. kto, gdzie i kiedy (podaj dokładną datę oraz dzień tygodnia i godzinę) pierwszy ogłosił oficjalnie, że Polska zakończyła negocjacje z Unią Europejską,
2. jaki ważny dokument dotyczący Cypru, Czech, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Słowacji, Słowenii i Węgier zatwierdził ma Parlament Europejski i kiedy to nastąpi,
3. podaj datę podpisania traktatu akcesyjnego w/w państw w Atenach i datę przystąpienia Polski oraz pozostałych 9 krajów do Unii Europejskiej.

Źródło _____

14.B. W zeszytce 1/2003 Bibliografii Zawartości Czasopism sprawdź w indeksie autorskim nazwisko Safuta. *(wersja na 1. 04.2003 r.)*

W zeszytach Bibliografii Zawartości Czasopism z 2003 r., w indeksach autorskich, sprawdź hasło: Safuta Jacek, a następnie odszukaj właściwą pozycję w Bibliografii. O czasopismo poproś pracownika biblioteki (czytelni), *(wersja na rok 2003, gdy dostępne będą kolejne zeszyty BZCz).*

Jeśli znasz datę unijnego szczytu w Kopenhadze, poproś pracownika biblioteki (czytelni) o udostępnienie „Polityki” określając datę jej ukazania się.

Jeśli nie znasz daty szczytu kopenhaskiego, poproś o rocznik lub roczniki „Polityki”. Odszukaj artykuł i opracuj notatkę.

14.C. Na podstawie źródła uzupełnij tekst

W piątek r. na polskiej konferencji prasowej w o godz. premier oświadczył, że Polska zakończyła negocjacje z Unią Europejską. Na przełomie miesięcy r. Parlament Europejski zatwierdzi..... Cypru, Czech, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Słowacji, Słowenii i Węgier do Unii Europejskiej. Podpisanie traktatu nastąpi r. w Atenach, a r. Polska i 9 innych krajów zostaną przyjęte do Unii Europejskiej.

Jacek Safuta, Teraz my! Unia wzięta, „Polityka” 2002, nr 51/52, s 24-26
na podst. informacji: w grudniu 2002 r. odbył się szczyt UE w Kopenhadze. .

15. A. Na podstawie informacji zawartych w książce J. Bocia „Jak pisać pracę magisterską” opracuj schemat:
- opisu bibliograficznego artykułu z czasopisma,
 - wykazu źródeł prawa.

Według schematów utwórz bibliografię do materiałów wykorzystanych w pracy problemowej zespołu.

Aby uzyskać dane do bibliografii zadawaj pytania, po zagadnieniach 3, 10-13, zgodnie z opracowanym schematem.

15.B. W spisie treści odszukaj rozdziały:

- cytowanie publikacji zamieszczonych w czasopismach,
- wykaz źródeł prawa.

15.C. Na podstawie informacji ze strony 41 uzupełnij tekst.

Autor (inicjał imienia +), *Tytuł. Podtytuł*, „.....”
rok.....,,

Na podstawie informacji ze stron 57-59 uzupełnij tekst:

Ustawa z..... o..... (z..... Dz.
....., poz.)

Rozporządzenie Rady Ministrów z..... w sprawie.....
(z..... Dz....., poz.)

Umowa Międzynarodowa : nazwa umowy (z..... Dz., poz.)

16. A. Na podstawie informacji zawartych w książce P. Oliver'a „Jak pisać pracę uniwersytecką” opracuj schemat skróconego opisu bibliograficznego książki.

Odpowiedz na pytanie: co jest źródłem danych bibliograficznych o książce. Zgodnie ze schematem opracuj bibliografię do materiałów wykorzystanych w pracy problemowej zespołu. Aby uzyskać potrzebne dane do bibliografii zadawaj pytania po omówieniu zagadnień: 1-2,4-9.

Bibliografię opracuj na dołączonej kartce.

Skrócony opis bibliograficzny książki; schemat:

Źródłem danych bibliograficznych o książce są:

16.B. W spisie treści odszukaj rozdział „Opis bibliograficzny książki”. Jako wzór posłużyć może też częściowo materiał na s. 150-152,184-186

16.C. Na podstawie tekstu ze s. 147-152 uzupełnij tekst:

Skrócony opis bibliograficzny książki

Inicjał imienia + autora,..... Podtytuł, miejsce wydania +
s.

....., Tytuł,
..... + rok wydania, s.

Tytuł. Podtytuł, pod red. +
s.

Źródłem, z którego należy czerpać dane bibliograficzne o książce, jest w pierwszej kolejności
w następnej
i tzw.

Daty i dokumenty na drodze Polski do Unii Europejskiej

W latach 1990-1991 Wspólnota Europejska rozpoczęła negocjacje w sprawie podpisania stowarzyszeniowych porozumień europejskich (znanych jako **Układy Europejskie**) z nowymi demokracjami Europy Środkowej i Wschodniej. Trzy pierwsze umowy zostały zawarte z Czechosłowacją, Węgrami i Polską. Umowa o stowarzyszeniu Polski ze Wspólnotami Europejskimi oraz ich państwami członkowskimi została podpisana **16 grudnia 1991 r.**, a weszła w życie **1 lutego 1994 r.** Pełna nazwa umowy zawartej między Polską a Unią Europejską brzmi: **Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, sporządzony w Brukseli dnia 16 grudnia 1991 r.** Tekst Układu Europejskiego zawiera załącznik do **Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 11 z 1994 roku.**

Układ Europejski zawarty z Polską jest obszernym rozbudowanym dokumentem. Składa się z **9 części, 121 artykułów, 13 załączników i 7 protokołów.** Najważniejsze uregulowania dotyczące szans i zagrożeń pozycji Polski na Jednolitym Rynku Europejskim zawarte są w **III, IV i V części** układu i dotyczą polskiej gospodarki, a w szczególności: swobodnego przepływu towarów, przepływu pracowników, zakładania przedsiębiorstw i świadczenia usług oraz płatności, kapitału, konkurencji.

Układ Europejski między Polską a Wspólnotami Europejskimi przewiduje współpracę w następujących dziedzinach: przemysłu, popierania i ochrony inwestycji, nauki i techniki, edukacji i kształcenia, rolnictwa i sektora rolno-spożywczego, energetyki, atomistyki, środowiska naturalnego, transportu, łączności, bankowości, ubezpieczeń i innych usług finansowych, polityki pieniężnej, „prania pieniędzy”, rozwoju regionalnego, polityki socjalnej, turystyki, małych i średnich przedsiębiorstw, informacji i audiowizualnych środków przekazu, ceł, statystyki, ekonomii, zwalczania nielegalnego obrotu narkotykami, kultury, finansów.

W przygotowaniu Polski do członkostwa w Unii pomocą mają być **Białe Księgi.** Pierwsza z nich, **Biała Księga z Cannes** opracowana została przez Komisję Europejską na wniosek Rady Europejskiej i zatwierdzona na szczycie państw unijnych w Cannes w **czerwcu 1995 roku.** Druga, **Biała Księga Polska-Unia Europejska**, została opracowana w latach 1993-1996 na zlecenie pełnomocnika rządu polskiego ds. integracji europejskiej oraz pomocy zagranicznej. Polska Biała Księga obejmująca prawo, gospodarkę oraz naukę i technologię, składa się z ponad **70 tomów.**

Wniosek o przystąpienie do Unii Europejskiej Polska złożyła oficjalnie **8 kwietnia 1994 roku.** Rozpoczęcie negocjacji w sprawie członkostwa Czech, Cypru, Estonii, Polski, Słowenii i Węgier w Unii zaleciła Komisja Europejska na rok 1998. Termin ten określony został w programie „**Agenda 2000 Unia silniejsza i rozszerzona**”, który przedstawił przed Parlamentem Europejskim **16 lipca 1997 r.** przewodniczący Komisji Europejskiej, Jacques Santer.

Na szczycie UE w Luksemburgu w **grudniu 1997 roku** zapadła decyzja o rozpoczęciu **30 marca 1998 roku** procesu rozszerzania Unii. Postanowiono również o zwołaniu na **31 marca 1998 r.** dwustronnych Komisji Międzynarodowych, które negocjować będą warunki przystąpienia Polski, Węgier, Czech, Estonii, Słowenii i Cypru do Unii Europejskiej. Wobec tych krajów Rada Europejska postanowiła wprowadzić wzmocnioną strategię przedczłonkowską zawartą w dokumencie „**Partnerstwo dla Członkostwa**”. Zadania zawarte w „Partnerstwie dla Członkostwa” miały być uwzględnione w „**Narodowym Programie Dostosowania Acqu-**

is”. Polska przyjęła szersze podejście do tego programu. W dniu 23 czerwca 1998 roku Rada Ministrów przyjęła „Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa w Unii Europejskiej”. Wyznacza on kierunki działań dostosowawczych poprzez wskazanie priorytetów nie tylko w zakresie zbliżenia legislacji, ale również przemian strukturalnych w gospodarce oraz określa harmonogram ich realizacji w latach 1998-2002.

Koszty finansowe przystosowania Polski do członkostwa w Unii ponosić będą zarówno Polska jak i kraje Wspólnoty Europejskiej. Zdaniem Güntera Verheugena, komisarza ds. rozszerzenia Unii Europejskiej, rzeczywiste koszty rozszerzenia unii wyniosą 80 miliardów euro. Tyle przewidziano na ten cel w budżecie Unii Europejskiej na lata 2000-2006. W kuluarach komisji mówi się, że koszty jakie poniesie Polska wyniosą rocznie 10 tys. marek na mieszkańca.

W raporcie z roku 2000 dotyczącym stanu przygotowań Polski do członkostwa w UE, Komisja Europejska uznała za największe zalety naszego kraju:

- funkcjonującą gospodarkę rynkową,
- dobre tempo prywatyzacji,
- znaczny postęp w dostosowaniu prawa polskiego do norm unijnych.

Jednocześnie wskazano też największe wady:

- opóźnienie reform sądownictwa,
- korupcję,
- brak przekształceń w rolnictwie i rybołówstwie.

Ogólna ocena Polski w raporcie jest pozytywna. Razem z raportem Komisja opublikowała „Dokument o strategii poszerzenia”. Jest to plan konkretnych negocjacji z państwami kandydującymi do Unii w latach 2001-2002. Komisja uważa, że Unia mogłaby „powitać nowych członków do końca 2002 roku”.

Termin 1 stycznia 2003 roku jako data pełnego członkostwa Polski był przyjęty przez wszystkie ugrupowania polityczne w polskim parlamencie. Przystępując do Unii Polska powinna mieć takie same warunki jak inne państwa. Polskę interesuje pełne członkostwo z takimi samymi obowiązkami i przywilejami.

Szczyt państw UE w Nicei w grudniu 2000 roku nie przekreślił szans Polski na przyjęcie naszego kraju do Unii w roku 2003. Jednak wyniki tego szczytu znacznie utrudniają zadanie polskim negocjatorom. Obecni członkowie UE mogą prowadzić negocjacje z Polską niemal bez oglądania się na ich skutki dla rozszerzenia UE, ponieważ do czasu przyjęcia Bułgarii i Rumunii nowi członkowie nie będą w stanie zmienić warunków wynegocjowanych przed rozszerzeniem.

W piątek 13 grudnia 2002 r. na polskiej konferencji prasowej w Kopenhadze, o godz. 19.30, premier Leszek Miller oświadczył, że Polska zakończyła negocjacje z Unią Europejską. Na przełomie marca i kwietnia 2003 r. Parlament Europejski zatwierdzi Traktat Akcesyjny Cypru, Czech, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Słowacji, Słowenii i Węgier do Unii Europejskiej. Podpisanie traktatu nastąpi 16 kwietnia 2003 r. w Atenach, a 1 maja 2004 r. nastąpi przyjęcie Polski i 9 innych krajów do Unii Europejskiej.

Bibliografia

1. D. Leonard, *Przewodnik po Unii Europejskiej*. Warszawa 1998, s. 40, 119
2. I. Popiuk-Rysińska, *Unia Europejska. Geneza, kształt i konsekwencje integracji*. Warszawa 1998, s. 144
3. Umowa Międzynarodowa: Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z drugiej strony (Dz. U. z 1994 r. Nr 11, poz. 38)
4. L. Ciamaga [i in.]. *Unia Europejska. Podręcznik akademicki*. Warszawa 1999, s. 436
5. J. Galster, Z. Witkowski, *Kompendium wiedzy o Unii Europejskiej*. Toruń 1997, wyd. 2 popr. i uzupeł., s. 189-190
6. J. Ruszkowski, E. Górnicz, M. Żurek, *Leksykon integracji europejskiej*. Warszawa 1998, s. 23
7. W. Weidenfeld, W. Wessels, *Europa od A do Z. Podręcznik integracji europejskiej*. Gliwice 1999, wyd. 3, s. 436, 439, 452
8. Z. Wysokińska, J. Witkowska, *Integracja europejska. Rozwój rynków*. Warszawa 1999, s. 376
9. *Polska i Unia Europejska. Stan obecny i wyzwania na przyszłość*, pod red. U. Płowiec. Warszawa 2000, s. 338
10. P. Cywiński, *Unia z czasem*, „Wprost” 2000. nr 52/53, s. 19-20 [rozmowa z Günterem Verheugenem, komisarzem do spraw rozszerzenia Unii Europejskiej]
11. J. Safuta, *Nieco ciepłej. Unia Europejska o Polsce*, „Polityka” 2000, nr 47, s. 45, 46
11. J. Buzek, *Żadnego „później”*, „Gazeta Wyborcza” 2000, nr 287, s.23 [w rozmowie z Piotrem Pacewiczem]
13. K. Bachmann, *Polska kaczka i europejski gejzer*, „Rzeczpospolita” 2001, nr 20, s. A9
14. J. Safuta, *Teraz my! Unia wzięta*, „Polityka” 2002, nr 51/52, s.24-26

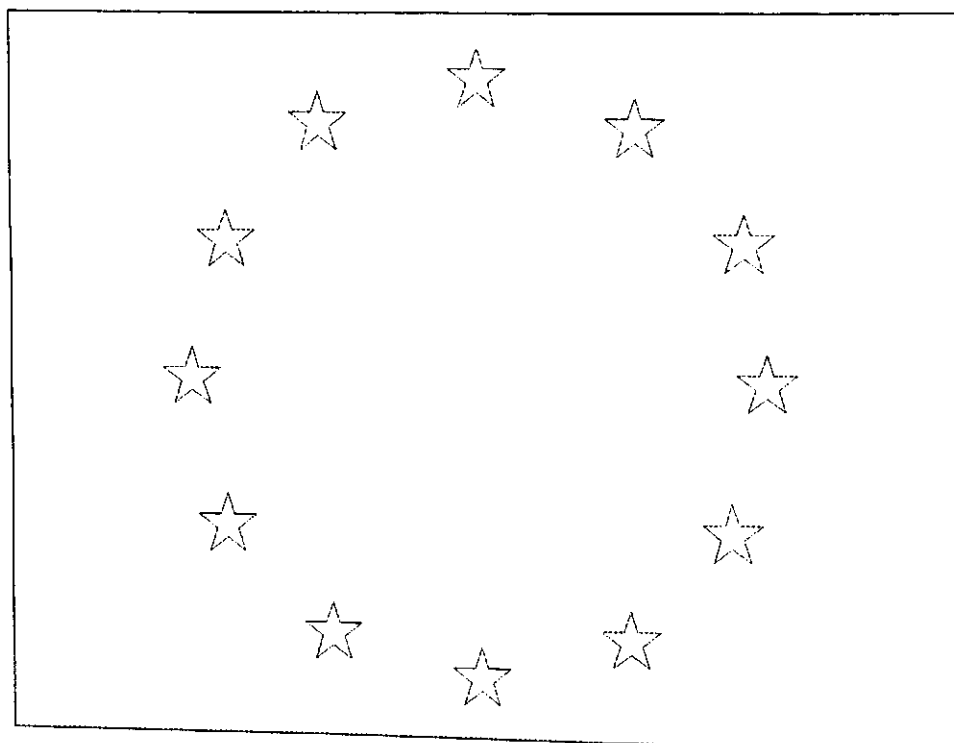

Gry i zabawy w edukacji europejskiej

Propozycje zostały zaczerpnięte z książki: Barankiewicz Z.M., Mosiński B., Waluch K. : Gry i zabawy w edukacji europejskiej. - Płock: Szkoła Wyższa im. Pawła Włodkowica, Regionalne Centrum Informacji Europejskiej, 2003

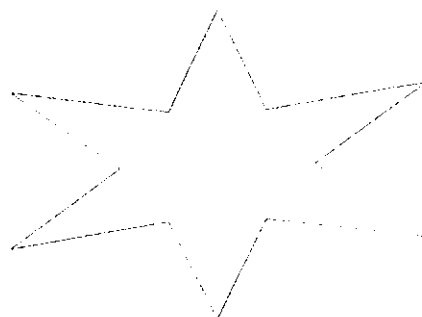
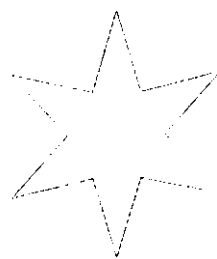
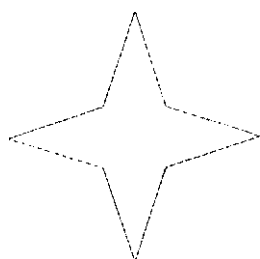
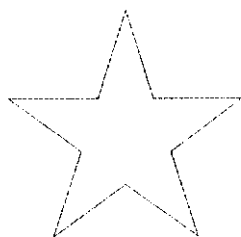
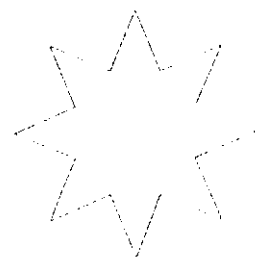
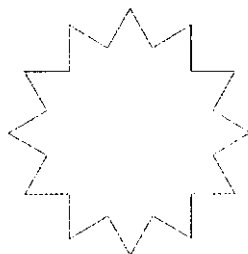
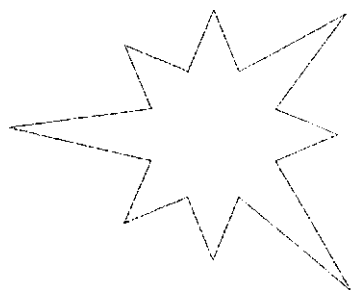
Zabawa I – Kolorowanka

Pokoloruj flagę Unii Europejskiej, policz gwiazdki i podaj jedno wyjaśnienie tej liczby żółtych gwiazd.

Zabawa II – Która to gwiazdka?

Wybierz ze stosu różnokolorowych znaczków (poniżej przykłady znaczków do powielenia) symbole znajdujące się na fladze Unii Europejskiej. Naklej je na przygotowany papier.

Zabawa III – „polska” maskotka UE

Zaprojektuj strój dla Syriusza z elementami polskimi.

Prześlij swój pomysł pocztą elektroniczną na adres:

rcie@rcie.plock.pl

Najciekawsze prace zostaną opublikowane na stronie internetowej.

Zabawa IV – Trochę danych o krajach tworzących Unię Europejską

Uzupełnij tabelę przy pomocy atlasu geograficznego, encyklopedii, kalkulatora i ... własnych odczuć *

Kraj	stolica	ludność w ml.	powierzchnia w km ²	gęstość zaludn.	główna rzeka	najwyższy szczyt	data przystąpienia do UE	skojarzenia
Belgia monarchia parlamentarna		10	30 519				1957	
Holandia monarchia parlamentarna		57	544 000				1957	
Francja republika parlamentarna		15	41 526				1957	
Luksemburg monarchia parlamentarna		0,4	2 586				1957	
Niemcy republika federalna, parlamentarna		81,2	357 000				1957	
Włochy (Italia) republika parlamentarna		56,9	301 268				1957	
Dania monarchia parlamentarna		5,2	43 080				1973	
Irlandia republika parlamentarna		3,5	70 284				1973	
Wielka Brytania monarchia parlamentarna		58	244 111				1973	
Grecja republika parlamentarna		10,2	131 990				1981	
Hiszpania monarchia parlamentarna		39	504 800				1986	
Portugalia republika parlamentarna		9,8	92 082				1986	
Austria republika parlamentarno-demokratyczna		7,8	83 857				1995	
Szwecja monarchia parlamentarna		8,8	450 000				1995	
Finlandia republika parlamentarna		5	338 000				1995	

* dane przybliżone

Zabawa V – zbieramy trochę danych o Kandydatach do UE

Uzupełnij tabelę *

Kraj	stolica	ludność w ml.	powierzchnia w km ²	gęstość zaludn.	główna rzeka	najwyższy szczył	data stowarzysz. z EWG-UE	skojarzenia
Polska republika		38,4	325 500				1994	
Estonia republika parlamentarna		1,52	45 100				1995	
Litwa republika parlamentarna		3,7	65 200				1995	
Rumunia republika		22,8	238 391				1995	
Słowenia republika		1,8	20 256				1996	
Czechy republika		10,3	78 884				1996	
Turcja republika parlamentarna		63,1	774 815				1964	
Węgry republika parlamentarna		10,1	93 032				1994	
Cypr republika system prezydencki		0,75	9 251				1973	
Słowacja republika		5,3	49 000				1995	
Malta republika		0,35	316				1971	
Łotwa republika		2,6	65 000				1995	
Bulgaria republika		8,5	111 000				1995	

* dane przybliżone

Zabawa VI – mini słowniczek europejski

Uzupełnij tabelkę wpisując nazwę języka, z którego pochodzą umieszczone w niej słowa. Są to nazwy 11 oficjalnych języków Unii Europejskiej. Wpisz Polskie odpowiedniki tych zwrotów.

a ski	Hello	Yes	No	Please	Thank youa
d . . ski	Hej	Ja	Nej	Ma jeg bede om	Tak for det
f . . ski	Hei	Kyllä	Ei	Ole hyvä	Kiitos
f ski	Salut	Oui	Non	S'il vous plait	Merci
g . . . ki	Yásoo	Nai	Ochi	Parakalo	Ewcharisto
h ski	Hola	Si	No	Por favor	Gracias
h ski	Hallo	Ja	Nee	Alsjeblieft	Dank je wel
ni ki	Hallo	Ja	Nein	Bitte	Danke
p ski	Olá	Sim	Nao	Por favor	Obrigada
s ki	Hej	Ja	Nej	Tack	Tack
w . . ski	Ciao	Si	No	Per favore	Grazie
polski					

Zabawa VII – przestawianka sylabowa

Uporządkuj napisy na tabliczkach, a poznasz nazwy pięciu najważniejszych instytucji związanych z funkcjonowaniem Unii Europejskiej.

LAMENTPAR EUROS KIPEJ

MISJAKO SKAPEJROEU

DARA NIU SKIEJROEUPEJ

DARA ROPEJEUSKA

PEJROEUSKI BUTRYNAŁ WOŚCIWIEDLISPRA

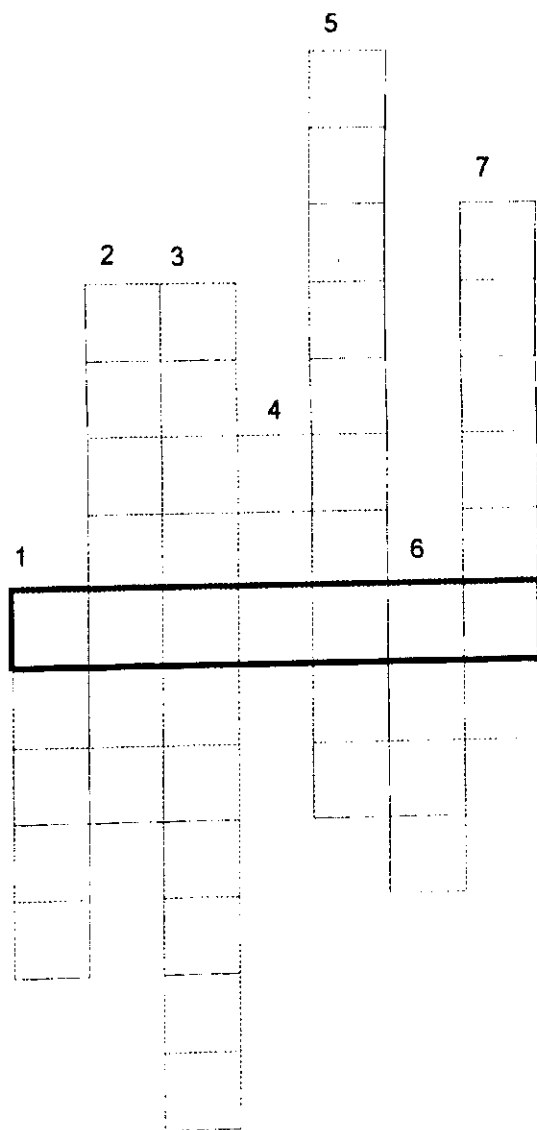
Zabawa VIII – logogryfy - państwa „15”

Wpisz pionowo lub poziomo w kratki wyrazy o niżej podanych znaczeniach. W oznaczonych kratkach odczytasz rozwiązanie - nazwę kraju członkowskiego Unii Europejskiej.

(odp. 1 - Francja, 2 - Holandia, 3 - Luksemburg, 4 Wielka Brytania, 5 - Portugalia, 6 - Szwecja, 7 - Finlandia, 8 - Dania, 9 - Austria, 10 - Hiszpania, 11 - Belgia, 12 - Włochy, 13 - Niemcy, 14 - Grecja, 15 - Irlandia)

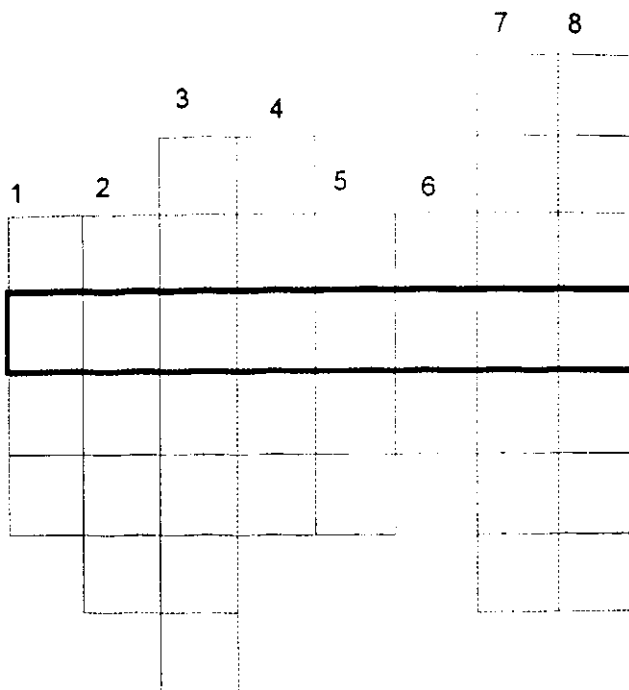
Logogryf 1

1. Dolina połudowcowa zalana przez morze.
2. Jeden z lepiej rozwiniętych landów niemieckich.
3. Jedna z trzech zasad obowiązujących na Kongresie Wiedeńskim.
4. Wiatr wiejący w Alpach.
5. Miasto, w którym podpisano Traktat o Unii Europejskiej w 1992 r.
6. Okres ery mezozoicznej.
7. Jeden z „ojców” Europy.

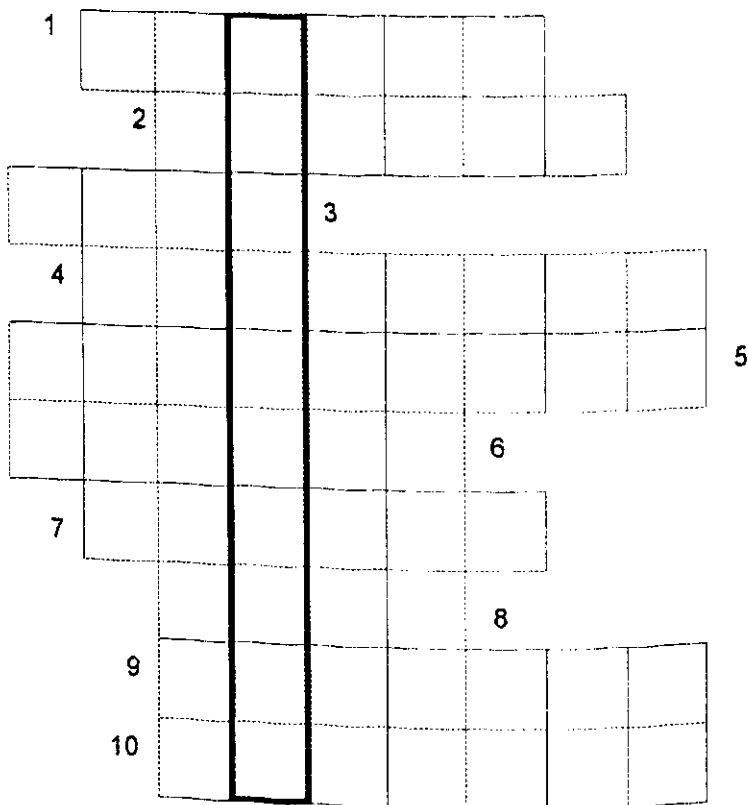
Logogryf 2

1. Zawołanie marynarzy.
2. Amerykańska waluta.
3. Grecja to cywilizacji.
4. Wciągana na maszt.
5. Związek państw, do którego dążymy.
6. Hymn UE to
7. Kwiat hodowany masowo w jednym z krajów UE.
8. Żółta, na fladze UE.

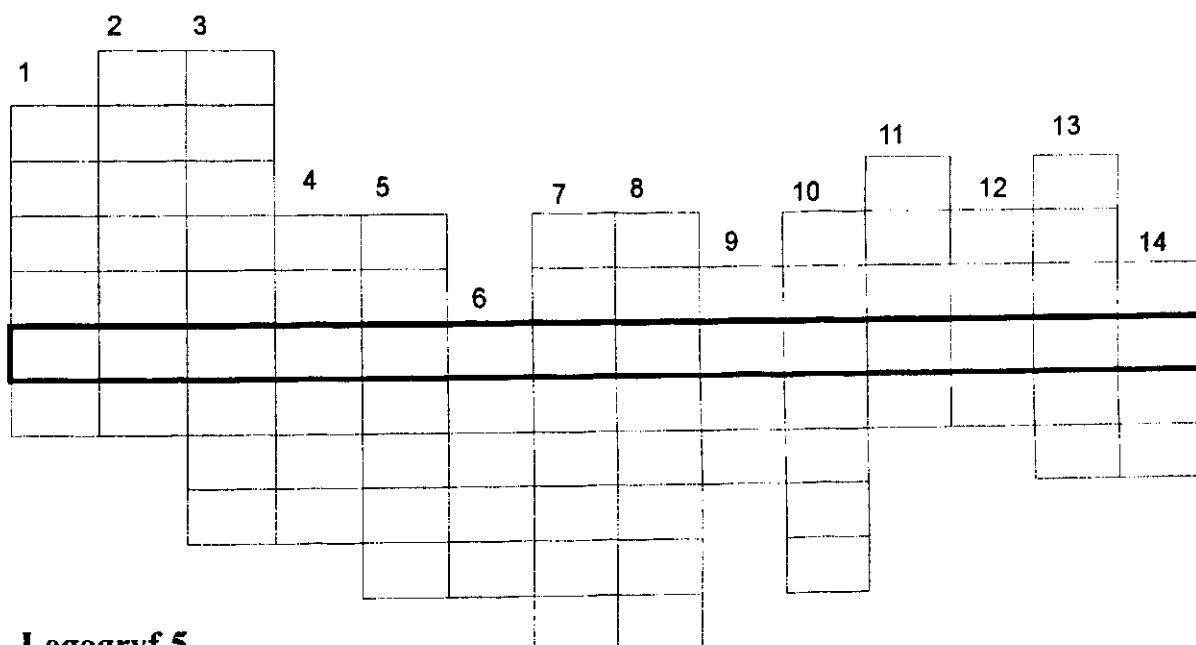
Logogryf 3

1. Europejska to euro.
2. Nasz kontynent.
3. 100 lat.
4. Potrzebny do podróżowania po świecie.
5. Współczesny „złodziej” czasu.
6. Zachodni sąsiedzi Polski.
7. Mama Twojej mamy.
8. Robią za nie zakupy w 12 krajach UE.
9. Może być państwa, albo cierpliwości.
10. Śpiewamy przy nim piosenki, pieczemy kiełbaski.

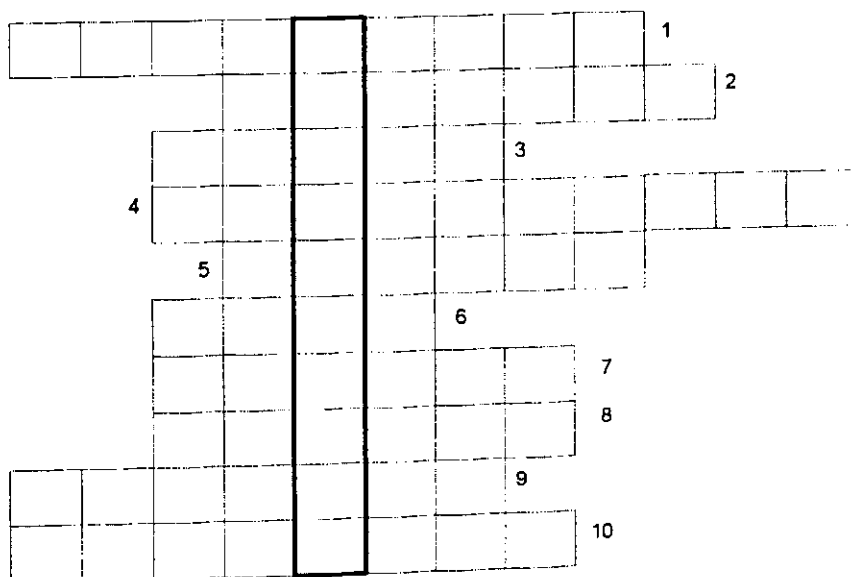
Logogryf 4

1. Stolica Rosji.
2. Zaczarowany Karolci.
3. Warzywo prawie jak stolica Belgii.
4. Nasza ojczyzna.
5. Od końca czerwca do 1 września.
6. Grają nimi na giełdzie.
7. Utrudniał wyjście z pałacu króla Minosa.
8. Nasza stolica.
9. Najwyższy szczyt Tatr.
10. Zatonął z pasażerami i załogą.
11. Większy niż morze.
12. Daje go ten, kto nie zgadnie.
13. Przepływa przez Londyn.
14. Miejsce spacerów w mieście.

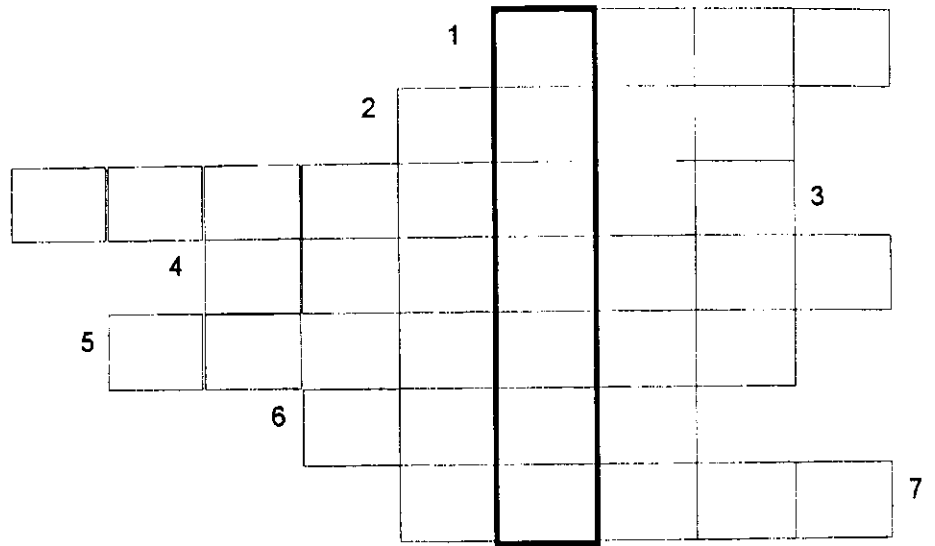
Logogryf 5

1. W tym kraju odbywają się corridy.
2. Urządzenie np. w „Idei”.
3. Stolica mody nad Sekwaną.
4. Proces jednoczenia się państw Europy.
5. Stolica Irlandii.
6. Klocki z Danii.
7. Wdzięk, harmonia ruchów.
8. Przeciwność wady.
9. Głowa kościoła katolickiego.
10. Włosi jadają go w dużych ilościach.

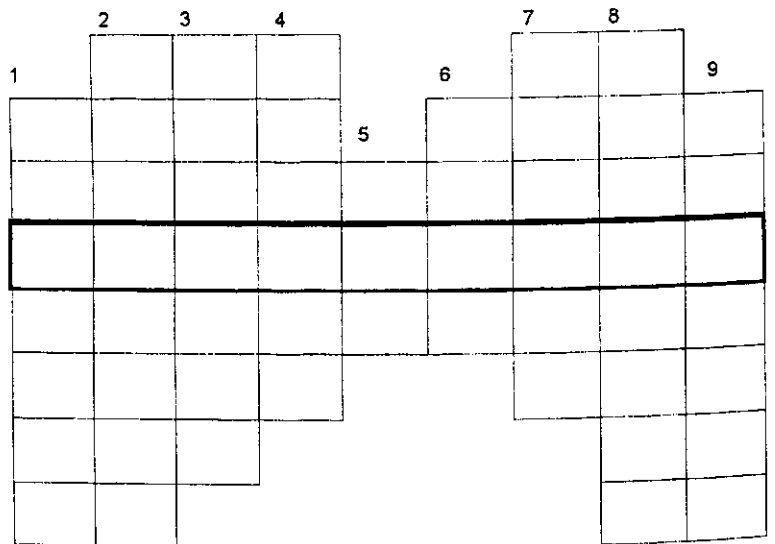
Logogryf 6

1. Jedna z izb naszego parlamentu.
2. Z Watykanem.
3. Barwna zabawa, z której słynie Wenecja.
4. Symbol Warszawy i Kopenhagi.
5. W tym kraju panowie chodzą w spódniczkach.
6. W Polsce składa się z 460 posłów.
7. Sąsiadka Szwecji.

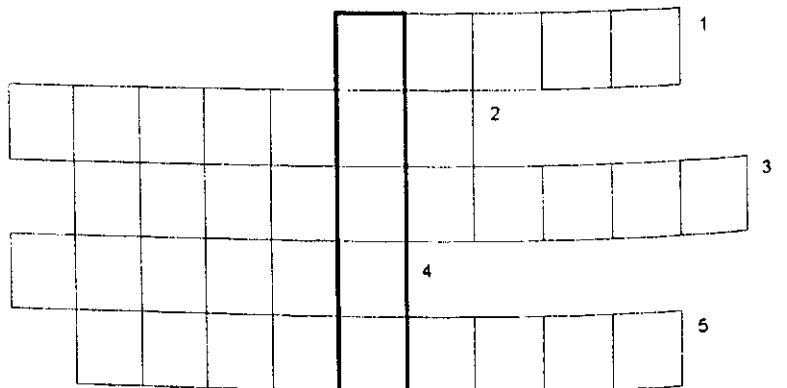
Logogryf 7

1. Zwinność, szybka reakcja.
2. Członek Komisji Europejskiej.
3. Słynie z serów i perfum.
4. Popularna nazwa Wielkiej Brytanii.
5. W nim dużo drzew.
6. Na przykład statystyczne.
7. Kojarzy się z walcem.
8. W zaprzęgu świętego Mikołaja.
9. Jego skrzydła porusza wiatr.

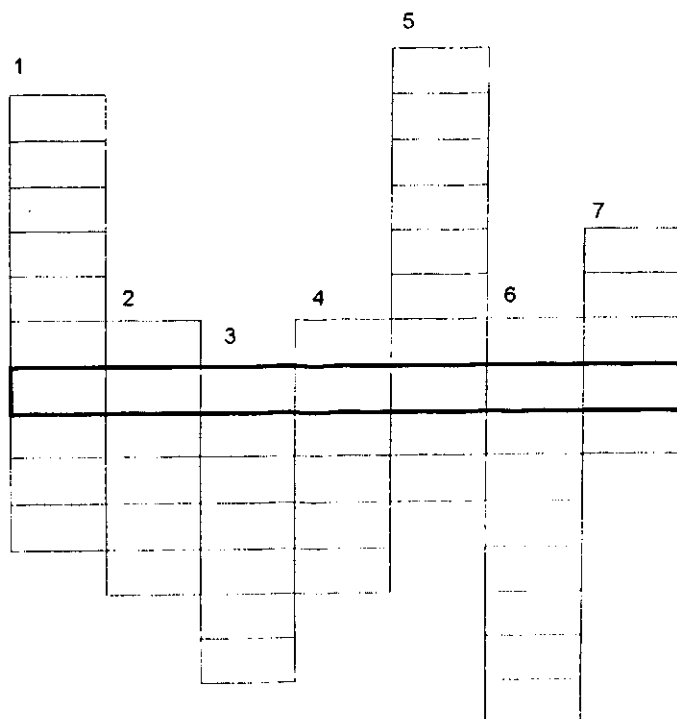
Logogryf 8

1. Słynny malarz i grafik - Albert ...
2. Najsłynniejszy kwiat w Holandii.
3. Jakdo Poznania po Szwedzkim zaborze.
4. LEGO.
5. Półwysep, na którym leży Dania.

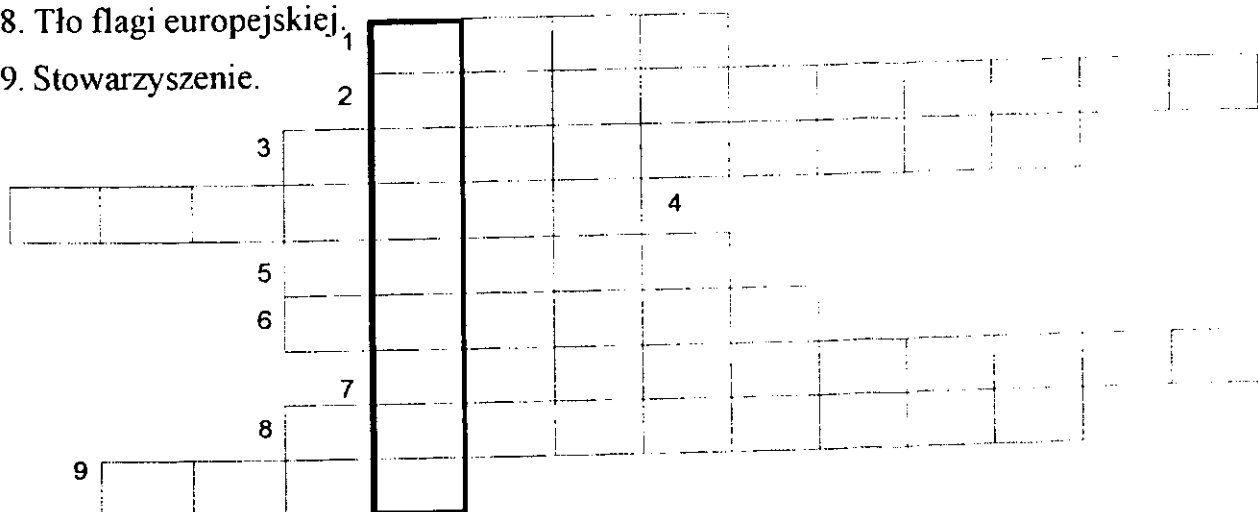
Logogryf 9

1. Słowo pochodzenia łacińskiego, oznaczające łączenie się odrębnych elementów.
2. „Stary” kontynent.
3. Kompozytor najsłynniejszych walców.
4. Inaczej Włochy.
5. Kraj europejski nie należący do Unii Europejskiej.
6. Szkoła ponadpodstawowa.
7. Piękny i modry

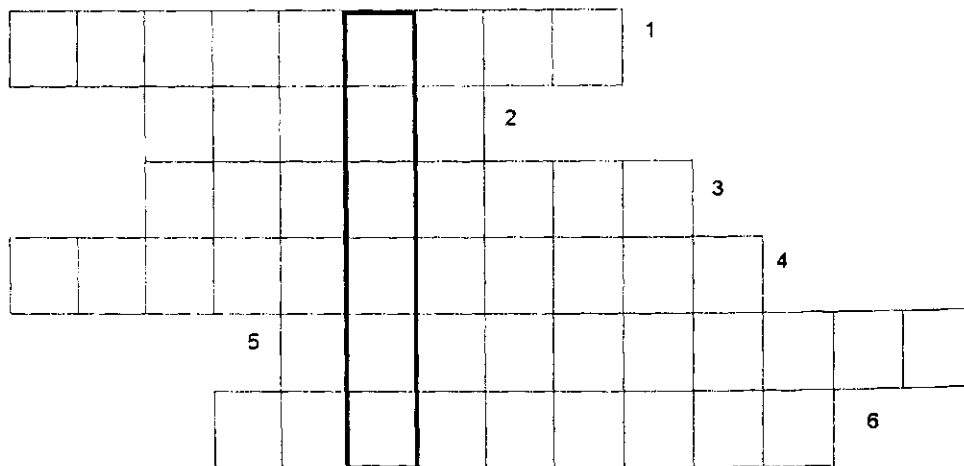
Logogryf 10

1. Jest nim „Oda do radości”.
2. Zjednoczenie.
3. Jest nią Unia Europejska.
4. Błyszczą na fladze UE.
5. Hiszpania nie po polsku.
6. Tradycyjna potrawa hiszpańska.
7. Prowadzone przez Rząd przed przystąpieniem do UE.
8. Tło flagi europejskiej.
9. Stowarzyszenie.

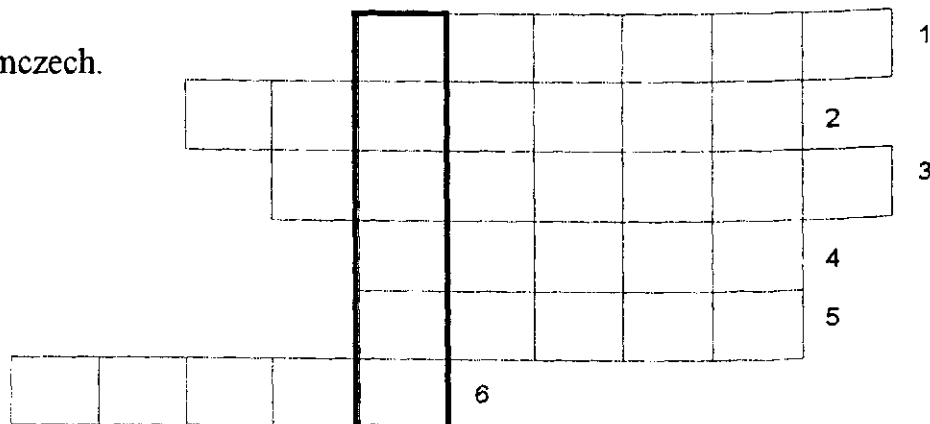
Logogryf 11

1. W mieście tym jest Pałac Europy.
2. czeski prezydent przemawiając w Pałacu Europy w 1994 r. analizował prawa człowieka: powszechne konieczne.
3. Państwo, które przystąpiło do Unii Europejskiej w 1995 r.
4. Powrót emigranta do macierzystego kraju to ...
5. Ile krajów należy do Unii Europejskiej?
6. Ile gwiazdek ma flaga UE?

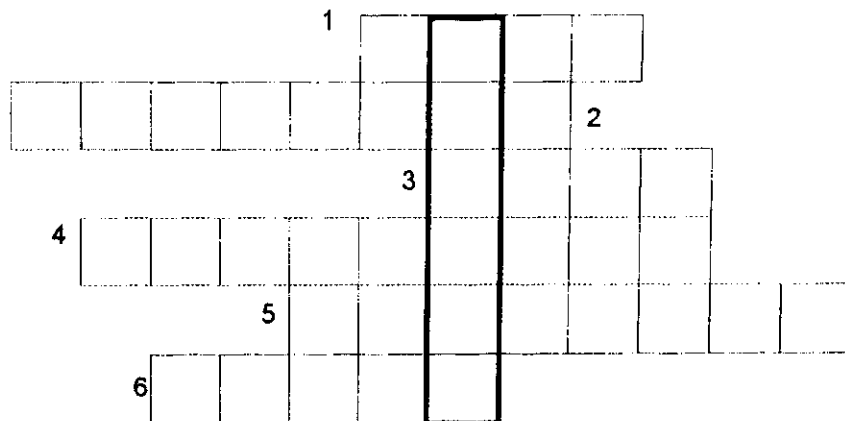
Logogryf 12

1. Kazimierz - król.
2. „Konfliktowy” półwysep.
3. Wenecka łódź.
4. Państwo, wyspa na Morzu Śródziemnym.
5. Symbol szlachecki.
6. „Województwa” w Niemczech.

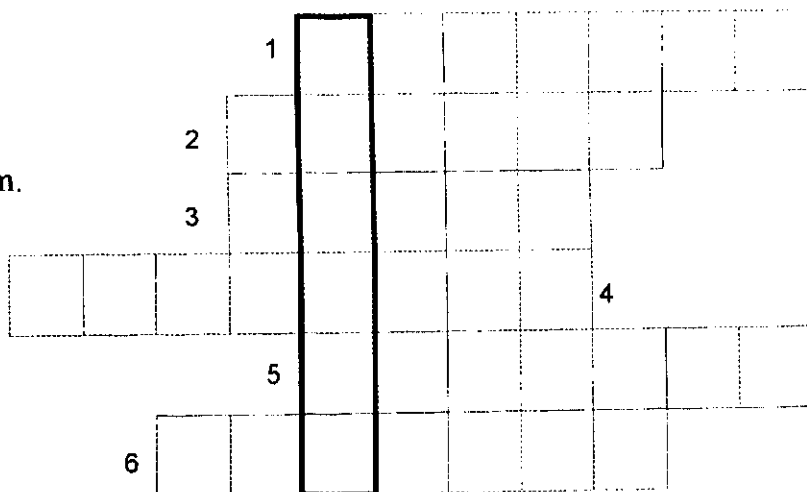
Logogryf 13

1. Związek państw.
2. Państwo, które dwukrotnie opowiedziało się przeciwko wstąpieniu do UE (w referendach).
3. Waluta obowiązująca w 12 państwach UE.
4. Organ UE.
5. Traktat z 1992 r.
6. Jedno z państw kandydujących do UE.

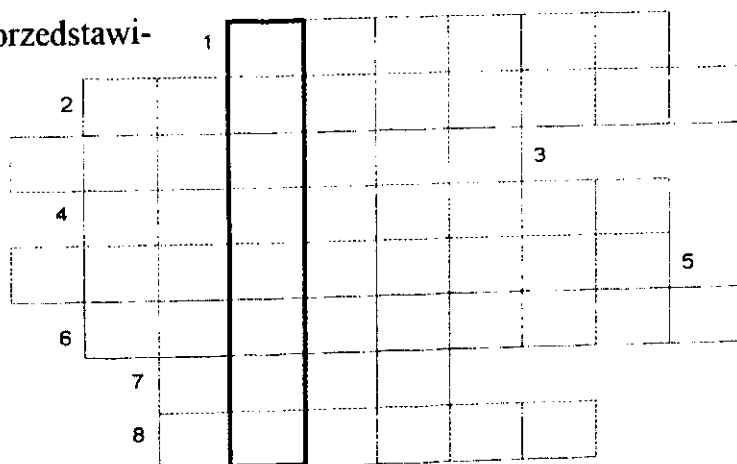
Logogryf 14

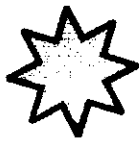
1. Owoc i kolor.
2. Wyspa na Morzu Śródziemnym.
3. Bóg gromowładny, władca nieba i ziemi.
4. Styl w kulturze greckiej.
5. Morze oblewające Grecję.
6. Moneta, którą Grecy zamienili na euro w 2002 r

Logogryf 15

1. Polacy mówią „Włochy”.
2. Organ UE, do którego wybiera się przedstawicieli w powszechnych wyborach.
3. Najważniejsze miasto w każdym państwie.
4. Rzymskie, Paryski, z Nicei.
5. Niemiecki „ojciec Europy”.
6. Okres sprawowania funkcji.
7. Greckie opowieści o bogach.
8. Dolar, euro, złoty.

71 70 69 11 67 66 65 ? 63 62 10 60 59 58 57 56 9 54 53 52 ? 50 49 8 47 46 45

72
?
74
75
76
12
78
79
80 81 82 ? 84

13 91 92 93 14 95 96 97 98 99

89
88
87
86
85

100
101
15
103

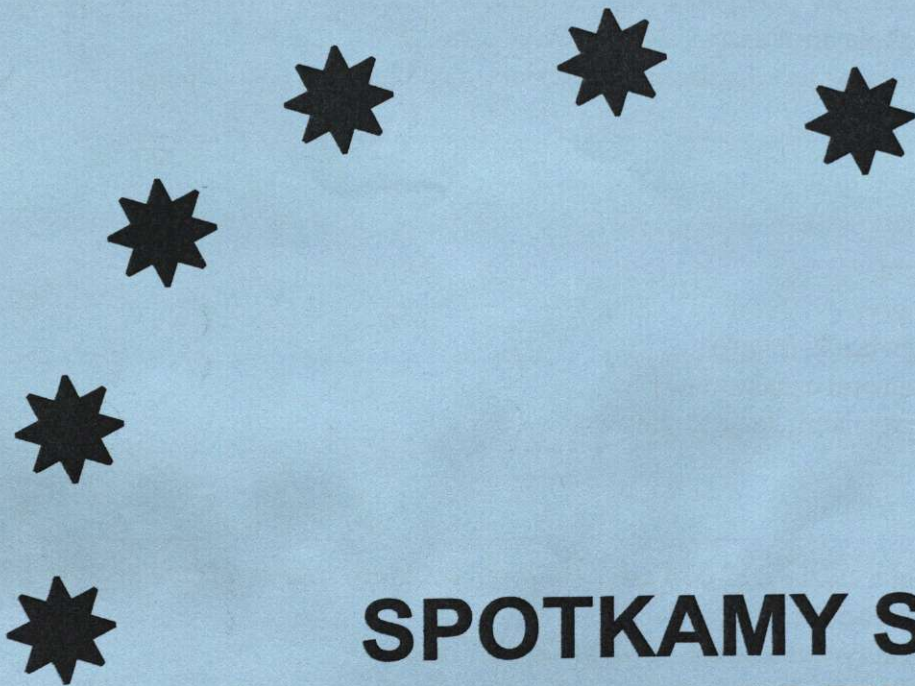

44
43
7
41
40
?
38
37
36
6
34
33
5
31
?
4
28
27

**SPOTKAMY SIĘ
W BRUKSELI**

START 1 2 3 1 5 6 ? 8 9 ? 11 12 2 14 15 16 ? 3 19 20 ? 22 23 ? 25 26

Wojewódzka Biblioteka Publiczna
w Opolu
CZYTELNIA

SPOTKAMY SIĘ W BRUKSELI

Gra planszowa

SPOTKAMY SIĘ W BRUKSELI

gra planszowa dla młodzieży od 10-14 lat

Chcesz się sprawdzić w znajomości obecnej Europy, zagraj w grze „*Spotkamy się w Brukseli*”. Możesz się podeprzeć popularnymi informatorami o Unii Europejskiej oraz słownikiem szkolnym „Państwa świata” (Warszawa 1998).

Gra przeznaczona jest dla dzieci i młodzieży ostatnich klas szkoły podstawowej i gimnazjum.

Materiały:

- plansza z grą,
- kostka do gry,
- kolorowe gwiazdki (pionki),
- karty z pytaniami oznakowane [?],
- plansza z pytaniami „Jakie to państwo?”

Zasady gry

- * W grze bierze udział od 2 do 4 graczy oraz **mistrz**, który czuwa nad prawidłowymi odpowiedziami.
- * Każdy z graczy wybiera **kolorową gwiazdkę** (pionek).
- * Po polach uczestnik gry porusza się za pomocą **kostki**.
Ilość oczek na kostce odpowiada ilości pokonywanych pól.
- * Wygrywa ten, kto będzie pierwszy na mecie w Brukseli (pole 103), jednak w ostatnim rzucie musi być na kostce tyle oczek, ile brakuje grającemu do zakończenia gry.
- * Grę rozpoczyna się od wyrzucenia kostką „szóstki”.
- * Po drodze spotykają graczy różne niespodzianki:

- stojąc na polu oznaczonym [?] gracz losuje jedną z kart z tym znakiem. Odpowiada na pytanie umieszczone po drugiej stronie karty. Prawidłowa odpowiedź premiuowana jest dodatkowym rzutem kostką. Jeśli udzielimy prawidłowej odpowiedzi, odkładamy kartkę z pytaniem (nie bierze ona już udziału w grze). Brak odpowiedzi - gracz traci jedną kolejkę.

- pola oznaczone **gwiazdką** to państwa wchodzące w skład Unii Europejskiej. Na podstawie krótkiej informacji (plansza z pytaniami „Jakie to państwo?”) gracz musi odgadnąć, co to za kraj i odnaleźć go na mapie. Prawidłowa odpowiedź na pierwsze pytanie premiuowana jest dwoma rzutami kostką (sumujemy ilość wyrzuconych oczek); jeśli gracz korzysta z pytania pomocniczego i odpowie prawidłowo rzuca dodatkowo jeden raz. Gracz, który nie zna i nie znalazł w materiałach pomocniczych odpowiedzi na to pytanie, wraca na start. Gracze, którzy znajdują się na tym polu, (jeśli odpowiedź poprzednika została udzielona prawidłowo), odgadują kolejno: 1. stolicę tego kraju, 2. język urzędowy, 3. ustrój państwa.

Jakie to państwo?

Na podstawie krótkiej informacji odgadnij co to za kraj. Do pomocy masz pytanie dodatkowe napisane kursywą.

- 1 Do kraju tego należy największa wyspa świata - Grenlandia.
Stąd pochodzi jeden z najbardziej znanych bajkopisarzy.
- 2 W stolicy tego kraju znajduje się największy amfiteatr zwany Koloseum.
Makaron znalazł sobie szczególne miejsce w kuchni tego kraju.
- 3 Z kraju tego pochodzili słynni malarze Pablo Picasso i Salvador Dali.
Gdzie odbywają się walki człowieka z bykiem?
- 4 W tym kraju występuje największa ilość jezior. Mówi się o nim "Kraj tysiąca jezior".
W małej miejscowości mieszka tu białobrody starzec. Nazywają go Świętym Mikołajem.
- 5 Kraj ten słynie z największej produkcji win na świecie.
W kraju tym znajduje się najwyższy szczyt w Europie - Mont Blanc.
- 6 Jest to najgęściej zaludniony kraj w Europie. Połowa kraju znajduje się poniżej poziomu morza.
Kraj ten słynie z wiatraków.
- 7 Kraj ten leży na półwyspach i łańcuchach wysp i jest często nawiedzany przez trzęsienia ziemi.
Najsłynniejszą budowlą tego kraju jest Akropol.
- 8 Historia tego kraju związana jest z większymi i silniejszymi sąsiadami: Francją, Belgią i Niemcami, mimo to zachował on poczucie niezależności i odrębności kulturowej.
Najmniejsze państwo wchodzące w skład Unii Europejskiej.
- 9 Kraj ten podzielony jest na landy.
Z kraju tego pochodzą autorzy najszynniejszych bajek - bracia Grimm.
- 10 Marynarze z tego kraju pierwsi zbadali wybrzeże Afryki i dotarli do Indii, przepłynęli również Ocean Atlantycki docierając do Ameryki i zajmując Brazylię.
Jest to najbardziej wysunięty na zachód kraj na kontynencie europejskim.
- 11 Stolica tego państwa, położona na wielu wyspach, nazywana jest "Wenecją Północy".
Z kraju tego pochodzili Wikingowie.
- 12 W tym kraju, pod Waterloo, rozegrała się jedna z najważniejszych bitew w historii Europy.
Kraj ten znany jest z wykwintnej czekolady.
- 13 Patronem tego kraju i jego mieszkańców jest św. Patryk.
Z powodu malowniczych, zielonych krajobrazów kraj ten nazywany jest "Szmaragdową Wyspą".
- 14 Z kraju tego pochodzi słynny kompozytor Wolfgang Amadeusz Mozart.
Tu narodziły się najszynniejsze walce.
- 15 Znana wieża z zegarem Big Ben jest symbolem siedziby parlamentu w tym kraju.
Monarcha w tym kraju jest przykładem władcy bez władzy.

ODPOWIEDZI

Jakie to państwo?

1. Dania.	Kopenhaga.	Duński.	Monarchia parlamentarna.
2. Włochy.	Rzym.	Włoski.	Republika.
3. Hiszpania.	Madryt.	Hiszpański.	Monarchia.
4. Finlandia.	Helsinki.	Fiński, szwedzki.	Republika.
5. Francja.	Paryż.	Francuski.	Republika parlamentarna.
6. Holandia.	Amsterdam.	Holenderski.	Monarchia parlamentarna.
7. Grecja.	Ateny.	Grecki.	Republika.
8. Luksemburg.	Luksemburg.	Francuski, niemiecki, luksemburski.	Wielkie księstwo.
9. Niemcy.	Berlin.	Niemiecki.	Republika federalna.
10. Portugalia.	Lizbona.	Portugalski.	Republika.
11. Szwecja.	Sztokholm.	Szwedzki.	Monarchia.
12. Belgia.	Bruksela.	Francuski, flamandzki, niemiecki.	Monarchia.
13. Irlandia.	Dublin.	Irlandzki, angielski.	Republika.
14. Austria.	Wiedeń.	Niemiecki.	Republika federalna.
15. Wielka Brytania.	Londyn.	Angielski, gaelicki, walijski.	Monarchia parlamentarna.

Pytania oznaczone [?]

1. Ile jest gwiazd na fladze UE? 12.
2. Kto jest autorem muzyki hymnu UE? Ludwig van Beethoven.
3. Jak nazywa się pieniądz Wspólnej Europy? Euro.
4. Gdzie ma swoją siedzibę parlament europejski? W Brukseli.
5. Kto jest autorem słów hymnu UE? Jest to oda „Do radości” Fryderyka Schillera, tłumaczył na język polski Konstanty Ildefons Gałczyński.
6. Jaki kolor ma flaga UE? Na niebieskim tle żółte gwiazdki.
7. Ile państw wchodzi w skład UE? 15.
8. Wymień najważniejsze instytucje UE. Parlament Europejski, Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej, Trybunał Sprawiedliwości, Europejski Trybunał Obrachunkowy.
9. Wymień nazwy państw wchodzących w skład UE. Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Luksemburg, Niemcy, Portugalia, Szwecja, Wielka Brytania, Włochy.
10. Kiedy obchodzimy Dzień Europy? 9 maja.
11. Jaki język obowiązuje w UE? Instytucje UE roboczo posługują się językami: angielskim, niemieckim i francuskim, ale wszystkie dokumenty muszą być tłumaczone na 11 języków urzędowych państw członkowskich.
12. Wymień nazwisko jednego z ojców idei wspólnej Europy. Robert Schuman, Jean Monnet, Alcide De Gasperi, Winston Churchill, Charles de Gaulle.
13. Wymień przynajmniej jedno państwo, które nie zrezygnowało ze swojej waluty. Dania, Szwecja, Wielka Brytania.
14. Wymień państwa kandydujące do UE. Bułgaria, Cypr, Czechy, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Polska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Turcja, Węgry.
15. Która z poniższych gwiazd znajduje się na fladze UE? Gwiazda pięcioramienna.
16. Co charakteryzuje awers i rewers monety UE? Rewers posiada narodowe motywy charakterystyczne dla poszczególnych krajów członkowskich. Monety mają wspólny awers.
17. Jaki kraj w 2003 roku przewodzi UE? Grecja.
18. Jak nazywa się maskotka dla dzieci UE? Syriusz.